

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/30 • 27 Temmuz 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Gerici/emperyalist
savaş ve saldırıya karşı**

**emekçi halkların
birleşik direnişi!**

İÇİNDEKİLER

Sendikal bürokrasi sermayenin saldırılarını izlemekle yetiniyor.....	3
Suriye'de Kürt çıkmazına düştüler!.....	4
CHP kurultayı üzerine.....	5
Erdoğan orucunu çığırtkanlıkla açtı!.....	6
"Saldırı sokakta çözülür!".....	7
Eleştiriler karşısında hazımsızlık ve saldırganlık sendikal bürokrasinin tipik özelliğidir.....	8-9
AD Demirel İşyeri Baştemsilcisi Hakan Sermayenin saldırıları ve çıkış yolları.....	10
"Grev komiteleri kurulmalı".....	11
Sanayi havzalarında mücadele çağrısı.....	12
"Birleş, örgütlen, sendikal ol!".....	13
Mahle Mopisan'da grev kararı.....	14
"Yetkiler beklenmeden fabrikalarda çalışmalar yürütülmeli!".....	15
Gerici/emperyalist savaşa karşı halkların birleşik direnişi yükseltilmelidir!	16-17
Batı Kürdistan'da "özgürlüğe" doğru.....	18
Suriye için işgal senaryoları.	19
Dortmund'da anti-faşist eylem	20
İş cinayetlerine karşı örgütlü mücadeleye!	21
Dönüştürseniz de bu sokaklar emekçilerindir! - TMMSP.	22-23
Düzenin yeni yalanı: "Harçlar kalkıyor!".....	24
"Meydanı onlara bırakmayacağız!" ..	25
Meclis komisyonu Roboski'yi aklıyor	26
Hedef gösterilen devrimci katledildi! ..	27
Katledilen bir devrimcinin ardından ..	28
Kemal Türkler mezarı başında anıldı. ..	29
"Son ölen bu düzen olduğunda katliam kelimesi tarihten silinecek!" ..	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/30 * 27 Temmuz 2012
Fiyatı: 1 TL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Suriye'ye yönelik emperyalist merkezli ve bölgesel gerici devletler eliyle devreye sokulan emperyalist müdahale planı gelişen aşamada yeni bir boyuta sıçramış bulunuyor. Emperyalistler ve onların çıkarları adına tetikçilik görevini üstlenmiş işbirlikçi güçler müdahalenin kapsamını daha da genişletmiş bulunuyorlar. Dört bir koldan saldırarak Baas rejimini yıkmaya yönelik girişimlerine hız kazandırmış durumdalar.

Bu emperyalist müdahalede koçbaşı görevini ise Türk sermaye devleti üstlenmiş durumda. Ancak ortaya çıkan yeni bazı gelişmeler Türk sermaye devletinin hesaplarını zora sokmuş ve altüst etmiş bulunuyor. Suriye Kürtleri'nin kendi yaşadıkları bölgelerde yönetime el koymaları Türk sermaye devletini ve AKP kurmaylarını harekete geçirmiş bulunuyor. Bu yeni gelişme Kürt sorununu daha geniş ölçekte bir bölgesel soruna dönüştürmüş bulunuyor. Böylece sermaye devleti "beklenmedik" bir yeni gelişme ile karşı karşıya bulunuyor. Sermaye devleti, içerde çözemediği Kürt sorununa, bu "beklenmedik" gelişme ile birlikte yeni bir halka daha eklemiş durumda.

25 Temmuz günü Tayyip Erdoğan başkanlığında devlet erkanının gerçekleştirdiği "Güvenlik Zirvesi"nin ardından yapılan resmi açıklamalar, sermaye devletinin Batı Kürdistan'da ortaya çıkan yeni fiili duruma müdahale etmek yönünde bir karar aldığını gösteriyor. Nitekim Erdoğan'ın "Kürt devletine eyvallah demeyiz, müdahale doğal hakkımız"dır yönündeki açıklaması da buna işaret ediyor. Türk sermaye devleti adına Erdoğan'ın yaptığı bu açıklama yeni bir saldırganlığın ve Kürt halkına yönelik tarihsel düşmanlığın yeni bir doğrulamasıdır sadece.

Sermaye devletinin Suriye'ye yönelik emperyalist müdahale zemini yaratmak yönünde aylardır hummalı bir çalışma yürüttüğü biliniyor. Esad karşıtı güçleri eğitip silahlandırarak Suriye içinde yıkıcı bir savaş ve saldırganlığın taşeronluğunu yapan sermaye devleti kendi hesaplarını da altüst eden bu gelişme karşısında bir korkuya kapılmış durumda.

Emperyalist efendilerinin çıkarları uğruna tüm

bölgeyi ve bölge halklarını bir ateş çemberinin içine sokarak halkları birbirine boğazlatma girişimlerine karşı mücadeleyi her alanda yükseltmek görevi önümüzde durmaktadır.

Bölgenin tüm ilerici ve devrimci güçlerinin, olası bir boğazlaşmanın önüne geçmek ve halkları birbirini kırdırma politikasının önünü kesmek için kararlı bir mücadele yürütmesi gerekiyor. Muhtemel bir kanlı boğazlaşmayı önlemek ve gerici/emperyalist savaşa karşı "İşçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarını yükseltmek her zamankinden daha güncel bir görevidir. Gerici/emperyalist bir savaşa karşı bölge halklarını birleşik bir mücadele zeminine çekmek için her türlü imkan ve aracın seferber edilmesi bir zorunluluk olarak önümüzde durmaktadır.

ekimgencligi.net yayında...

"Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Sendikal bürokrasi sermayenin saldırılarını izlemekle yetiniyor...

Kazanımları korumak için meşru/militan direniş!

Asalak kapitalistlerin vurucu gücü dinci-Amerikancı AKP iktidarı, geline yerde öylesine pervasızlaştı ki, içerde sömürü, yağma ve köleliğe, dışarda ise saldırganlık, savaş ve yayılmacılığa itiraz eden sesleri, gericiğin koyu karanlığı ve zoruyla boğabilmek için her yola başvuruyor. Bu noktada sinsi olduğu kadar fütursuz, pişkin olduğu kadar gözü dönmüş bir politika izleyen dinci-gerici koalisyon, güçlü bir direnişle karşılaşmadığı sürece hiçbir saldırıyı geri çekmiyor.

Rejimin saldırganlığı (egemenler arası iktidar savaşının da etkisiyle) geniş bir alana yayılsa da, işçi ve emekçileri hedef alan icraatlar, saldırılar demetinde özel bir yer tutuyor. Zira iktidara hakim hale gelen dinci-gerici zihniyetin örgüte/örgütlülüğe, emeğe/emekçilere, kazanılmış haklara/hak arama mücadelelerine, sınıfa/sınıf bilinçli işçilere özel bir düşmanlığı var. Sadaka kültürüyle işçi sınıfını kötürümleştirmeye çalışan bu zihniyete göre işçi, patronun emirlerine amade olmalı, çalışma koşullarıyla ilgili hiçbir talepte bulunmamalı, örgütten/sendikadan uzak durmalı, sefil de olsa yatıp/kalkıp dua etmelidir. Sermayeyi “ilah”, işçiye/emekçiye “biat etmiş kul” mertebesine yerleştirmek isteyen dinci-Amerikancılar bu amaçla kapsamlı, planlı, zamana yayılarak hedefe ulaşmaya odaklanan rezil politikalar icra ediyorlar.

Bu meseleye büyük bir önem veren dinci-gericilik odağı AKP iktidarı, elinin altındaki tüm araçları bu uğurda seferber ediyor. Bununla birlikte sendikalara sızdırdığı veya buralardan devşirdiği düşkün bürokrat takımına, sınıfı hedef alan saldırıların uygulanmasında özel bir rol biçmiş görünüyor. Hak-İş’le Türk-İş konfederasyonlarının başını tutan soysuz ağalar başta olmak üzere, her iki konfederasyonda konumlanan “organik sendikacılar” takımı, bu saldırının hem figüranı hem tetikçisi konumundadır.

Riyakârlık, pişkinlik, aldatma, ayak oyunları, şantaj gibi iğrenç hasletlerde on yıllara dayanan bir deneyim biriktiren bu sefil kast, duruma göre “cellâdın karşısındaki melek” kostümüne de girebiliyor. Özetle, dinci-gericiliğin güdümünde hareket eden sendikal bürokratik kastın güncel plandaki esas derdi, sermaye iktidarının işçi sınıfını ve emekçileri hedef alan kapsamlı saldırılarının nihai sonuçlarına vardırılmasına katkıda bulunmaktır.

Henüz sınıfın ciddi bir direnciyle karşılaşmayan AKP iktidarı, belli aralıklarla saldırılar zincirine yeni halkalar ekliyor. Sınıfın kitlesel tepkisini bloke edebilmek için saldırıları zamana yayma taktiği izleyen iktidar, pervasızlıkta 12 Eylül faşist cuntasını aşmış bulunuyor. Grev yasakları, özel istihdam büroları, taşeronlaştırmanın yaygınlaştırılması, bölgesel asgari ücret, TİS hakkının fiilen engellenmesi, (900’den fazla işyeri yetki beklediği halde, Şubat ayından beri hiçbir sendika TİS imzalamadı) ve saldırılar zincirinin önemli bir halkası olarak kıdem tazminatını “fona devretme” adı altında gasp etme hazırlığı...

Sermaye cephesinden gelen saldırılar bu kapsamdayken, dahası bu saldırılar, aynı zamanda komşu halklara karşı emperyalistler namına “aktif tetikçilik” yapmak için yolun düzlenmesi anlamına da geldiği açıkken, sendikalar cephesinden kayda değer bir

ses duyulmamaktadır. Sermayenin sınıf içindeki “Truva atları” konumunda olan sendikal bürokratik kastın uğursuz rolü bu noktada da karşımıza çıkmaktadır.

Bir süre önce “kıdem tazminatına dokunulması genel grev nedenidir” türünden hamasi nutuklar atan Türk-İş şeflerinin, bu ikiyüzlü söyleme tabandaki basıncı etkisizleştirmek için başvurdukları kimse için bir sır değil. Ancak sınıfı sırtından hançerlemeyi vazife addeden bu düşkün kast, saldırının fiilen gündeme geldiği bugünlerde genel grev bir yana, kıdem tazminatı konusuna dair söz söylemekten bile uzak duruyor. Belli ki, üstten gelen emirler bu yönde olduğu için susuyorlar. Yoksa sınıfın bu kadar hassas olduğu bir soruna dair, en azından demagojik amaçlı nutuklar atardı Türk-İş şefi düşkün ağalar.

Bu konuda Hak-İş şeflerinden ise bir tepki zaten beklenemez. Zira bunlar, baştan beri dinci gericiğin “organik sendikacıları” olarak sınıfın içine sızdırılmış uğursuz bir kasttır.

Bu konuda aynaya bakması gereken DİSK yöneticileriyle Türk-İş yönetimine muhalif olan Sendikal Güç Birliği Platformu (SGBP) ile Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu’nun başını çeken sendikacılarıdır. Zira bunlar, söylemde sınıfın kazanımlarını hedef alan saldırılara karşı çıkıyorlar. Buna karşın pratikte, dinci-gericiliğin tetikçiliğini yapan “organik sendikacılar”ı aşan bir tutum aldıklarına henüz tanık olmadık.

1 Mayıs’ta olumlu bir duruş sergileyen SGBP, sonrasında sessizliğe gömüldü. Grev yasağı gibi pervasız bir saldırı karşısında bile, kayda değer tek bir eylem yapma yürekliliğini gösteremediler. Üstelik kaba saldırının hedefindeki Hava-İş SGBP bileşeni olmasına rağmen...

İlk çıkışıyla sınıfın ileri kesimlerinde belli bir beklenti yaratan SGBP, tabandan da güç alarak sermayenin vurucu gücü AKP iktidarının saldırılarına karşı meşru/militan bir direniş hattı oluşturacağına, içindeki muhalifleri kaba yöntemlerle tasfiye etmekle uğraştı. Kıdem tazminatını hedef alan saldırı aylardan beri gündemde olmasına rağmen, bu konuda kılıcı kıpırdatma gücünü kendinde bulamayan bu platformun, sınıfın önünü açan bir misyon oynaması mümkün değil. Bu duruşun tabanda moral bozucu bir etki yarattığı göz önüne alınırsa, pasif tutumunu devam ettirmesi durumunda, SGBP’nin sermayenin saldırılarını kolaylaştıran bir rol oynamış olacağını vurgulamak

kaçınılmaz olacaktır.

Sendikalar cephesindeki bu vahim tabloyu DİSK yönetiminin pasifizmi tamamlıyor. Yazılı açıklamaların ötesine geçmeyip Türk-İş şeflerini göreve çağırmayı marifet sanan DİSK yöneticileri, saldırıları elleri böğürlerinde izlemenin ötesine geçebilmiş değiller.

Sendikalar cephesinde durum bu iken, dümeninde AKP’nin bulunduğu sermaye iktidarının gündeminde, işçi sınıfının kazanımlarını ortadan kaldırmak var. Dolayısıyla bu saldırı furiasını püskürtmenin işçi sınıfı açısından tarihi bir önemi bulunmaktadır. Zira bu saldırılara dur denemezse eğer, sınıfın, telafisi uzun yıllar gerektirecek hak kayıplarına uğraması kaçınılmaz olacaktır.

Hal böyleyken, AKP iktidarının sınıfı hedef alan uğursuz/sefil planlarını bozguna uğratmak, sendikalara egemen ihanetçi veya uzlaşmacı anlayışlara terk edilemez. Böyle bir tercih, sınıfın tüm kazanımlarının altın tepside sermayeye sunulması anlamına gelecektir. O halde sorumluluk, sınıfın ilerici/öncü kesimleri, sınıf devrimcileri ve işçi sınıfının kazanımlarını savunma derdi olan ilerici-devrimci güçlerin omuzlarındadır.

Bu sorumluluğun hakkıyla yerine getirilmesi, her şeye rağmen sınıfın kazanımlarını savunma konusunda samimi olan sendikacıları harekete geçirmenin de en etkili yolu olacaktır. Diğer bir ifadeyle, taban inisiyatifine dayalı, sınıfın yapıcı ve yıkıcı gücünü mücadele alanlarında açığa çıkartmak, sınıfın davasını savunma konusunda ciddi ve samimi olanların önceliği olmak durumundadır.

Metal TİS’leri sürecinin sermayenin topyekûn saldırganlığına karşı mücadelenin fitilini ateşlemek açısından önemli olanaklar sunacağını öngörmek gerekiyor. TİS hakkının gasp edildiği bir dönemde metal işçileri fiili-meşru mücadeleyle bu suskunluğu bozabilecek bir güç olarak öne çıkmaya adaydır. Zira metal işçilerinin TİS haklarından kolay bir şekilde vazgeçmeleri söz konusu olmayacaktır.

Bu koşullarda sınıfın davasını savunma konusunda samimi olan ilerici ve devrimci güçlerin de sorumluluklarını bu bilinç açıklığıyla yerine getirmelerinin özel bir öneminin olacağı da bir an bile akıldan çıkarılmamalıdır. Verili koşullarda sınıfın kazanımlarını koruyup geliştirmek için yükseltilecek mücadelenin, bölge halklarının yakın geleceğini tehdit eden emperyalist saldırganlık ve savaşa karşı mücadele ile birleştirilmesinin şart olduğunun da altını çizelim.

Suriye’de Kürt çıkmazına düştüler!

Sermaye devleti Suriye’de zamanında Irak’ta yaşadığına benzer bir çıkmazın içine düştü. Emperyalist müdahalenin koçbaşlığını yaparken ayağına bir kez daha Kürt sorunu dolandı. Esad rejimini yıkmak için yürütülen operasyonlar devam ederken Kürt halkı da bulunduğu bölgede inisiyatif almaya başladı. Kürtler’in yaşadığı birçok köy ve kasaba Kürt örgütlerinin kontrolüne geçti. Önümüzdeki günlerde de Suriye’nin en büyük Kürt kenti olan Kamışlı’da sürecin aynı yönde gelişeceği görünüyor. Böylelikle Kürt hareketi Suriye’de kilit bir siyasal aktör haline gelirken, sermaye devleti ne yapacağını bilemez bir halde.

Suriye’deki bu gelişme hiç kuşkusuz genel olarak Kürt ulusal özgürlük mücadelesi üzerinde her parçada, en başta da Kuzey Kürdistan üzerinde büyük etkilerde bulunacaktır. Kürt hareketi böylelikle büyük bir özgüven kazanacak, ulusal hak ve özgürlük iradesi daha da güçlenecektir. Bu koşullarda da Kürt hareketinin baskı ve zor yoluyla terbiye ederek “başarma umudu”nu kırmak ve tasfiye tuzağına düşürmek de alabildiğine zorlaşacaktır. İşte Suriye’de gelişmelerin aldığı bu yeni durum karşısında düzen güçlerinin en büyük korkusu da budur. Bunun için Suriye’de “Özgür Suriye Ordusu” adı altında örgütlenen güçlere her türlü desteği vererek Esad rejimine karşı cephe alırken, bu son gelişme karşısında nutku tutulmuş durumda. Kürt halkının yaşadığı kent ve kasabaların kontrolünü ele alması karşısında paniğe kapılan AKP’nin şefleri, tam anlamıyla baltayı taşa vurdular.

Kuşkusuz ki sermaye iktidarı, en başından itibaren Suriye’de ortaya çıkabilecek böyle bir tehlikenin farkındaydı. Zira diğer nedenler bir yana Ortadoğu’ya yönelik her eyleminin dönüp dolaşıp Kürt sorunuyla ilişkileneceğini iliklerine kadar hissediyorlardı. Zaten Suriye’ye yönelik ilgilerinin ve müdahale çabalarının gerisinde de bu kaygı özel bir yer tutmaktaydı. Bu kaygı tüm süreç boyunca bir biçimde dışa da vurulmaktaydı. Bunun için emperyalistlerin hedefi haline gelmiş olan Esad rejiminin işler sarpa sarmadan bir an önce gitmesi için elinden geleni yapıyor, ülkede farklı dinamiklerin işin içerisine girmesine fırsat vermemeye çalışıyordu. Ancak gelişmelerin seyrini belirleme gücü ve kapasitesine sahip değildi. Fakat böylelikle bir yandan Kürt sorunundan da kaçmak için Suriye’ye yönelik saldırgan bir dış politika izlerken diğer yandan da bizzat bu çabalarının bir sonucu olarak Kürt hareketinin de önünü açan ya da yardımcı olan kendisi oldu.

Sermaye iktidarı bu açmaza düşmemek için daha farklı cephelerden de çırpınıyordu. Bu amaçla öncelikle Irak’ta olduğu gibi gelişmelerin dışında kalmamak için her ne kadar mevcut statükoyu sürdürmekten yana olsa da, emperyalistlerin bölgeye müdahalesinin önüne geçemeyeceğini bildiği için maşalığa o denli istekli bir biçimde atladı. Suriye’deki gayretkeşliğin gerisinde pek çok nedenin yanı sıra Irak’takine benzer bir duruma düşmekten duyulan korku vardır.

“ABD hizmetinde İran ve Suriye’ye karşı girişecekleri maceralar; ya da kendileri doğrudan katılmasalar bile ABD maceralarına verecekleri destek, dönüp Kürt sorunu üzerinden kendilerini

vuracaktır. (...) ABD’nin İran ve Suriye’ye yönelik müdahalesi, hele de bunda elde edebileceği her başarı, Kürt sorununu bölge düzeyinde gitgide daha çok ön plana çıkaracaktır. BOP üzerinden Amerikan emperyalizminin yeni Ortadoğu macerasına bu denli angaje olmak, nereden bakarsanız bakın, Türk burjuvazisi hesabına büyük bir macera demektir. Gelgelelim bunun akılsızlığın ya da dizginlenemeyen heveslerin değil, fakat aşırı bağımlılığın getirdiği büyük bir açmazın ürünü olduğunu da akıl tutmak durumundayız. (Milli Güvenlik Siyaset Belgesi üzerine, H. Fırat, tkip.org)

İkinci olarak ise, içeride Kürt hareketini tasfiye etmek amacıyla girişimlerini yoğunlaştırıyordu. İşte “açılım projesi”nin gerisinde aynı zamanda bu amaç vardı. Zira bu projenin suya düşmesinin ardından bir yılı aşkındır Kürt hareketine yönelik uygulanan abluka ile şu son dönemde yoğun biçimde üst üste yapılan hamlelerin gerisinde de bu aynı amaç bulunmaktadır. Eğer şu ya da bu biçimde Kürt hareketi çözülürse bu durumda da dışarıda Suriye cephesinden Kürt sorunu ekseninde yaşanacak gelişmeler bir tehlike olmaktan çıkarılabilir, hatta içerde işbirlikçi bir Kürt hareketinin yardımıyla bir fırsata dahi dönüştürülebilirdi. Yani içerde kendi Kürt sorununu denetim altına almış olmak, dışarıda ona Kürtler’in hamisi gibi davranmak ve giderek bölge üzerinde bir nüfuz oluşturmak mümkün olabilirdi. İşte Türk tekelci burjuvazisinin ve AKP iktidarının soruna yaklaşımı özetle böyle.

Suriye’de sözkonusu gelişmelerin yaşandığı şu günlerde tekelci burjuvazisinin emellerini rafine bir biçimde ifade eden medyadaki yazar takımı da bu düşüncelerin üzerinde döne döne duruyor: Zamanında Kürt sorununu çözemediğimiz için Irak’ta özerk Kürt yönetiminin kurulmasının karşısında yer aldık, böylelikle hem onunla zamanında daha etkin ilişkiler kurulması zorlaştı, hem de Kürt sorunu da iyice içinden çıkılmaz hale geldi. Şimdi “açılım” süreciyle bir yola girilmişken sorunu çözmemi beceremedik. İşte şimdi de Suriye’de benzer gelişmeler yaşanıyor, yarın aynı süreç bir biçimde İran’da da yaşanabilir. Kürt sorunu çözülmüş olsaydı tüm bu coğrafyalarda yaşanacak gelişmeler büyük fırsatlara dönüşecekti, ancak şimdi büyük bir tehlike haline gelmiştir. Çünkü böylelikle denetim dışında ilerde büyük Kürdistan’ın da embriyonu olabilecek bir özerk Kürt bölgesi oluşacak, bu da dönüp içeride Kürt hareketine yeni bir ivme kazandıracaktır.

İşte bu eksende düşünen kalemlerden birisinin Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

konuyla ilgili yazısına attığı “PKK artık silah bırakmakta acele etmeyecek” başlığı Türk sermaye devletinin tüm bir korkusunu da yalın biçimde anlatmaktadır. Evet PKK’nin silah bırakmak için acele etmeyeceği bir yana, silah bırakması için ortada hiçbir neden yoktur. PKK’nin zaten kırıntı haklar uğruna mücadele etmediği malum. Ayrıca baskı ve zorbalıkla yıldırma da mümkün olmamaktadır. Öyle ki faşist abluka ile terbiye etme girişimlerinin yakın zamanda nasıl da fiyaskoyla sonuçlandığı görülmüştür. Üstüne de “dış dinamikler” iktidarın tüm kurgularını altüst etmiştir. Suriye’deki gelişmeler Kürt halkının umudunu, özgüvenini ve mücadele inancını ileriye sıçratacaktır. Bu nedenle düzen güçleri korkmakta haklıdır.

Düzen güçleri adına Kürt sorununda bilmekle gereğini yapmak arasında aşılmaz bir uçurum vardır. Öyle ki sermaye iktidarı, ‘90’lı yılların başından iç ve dış gelişmelerin içiçe geçerek yarattığı çok yönlü açmazın içinden çıkmaya çalışıyor. Hatırlanırsa içerde Kürt sorununu bir biçimde çözerek olası riskleri ortadan kaldırmak, dahası Kürt kartını da oynayarak ortaya çıkacak fırsatlardan yararlanmak düşüncesi Özal’dan bu yana savunulagelmıştır. Özal bu çerçevede içerde bazı hamleler yapmaya da kalkıştığı için geleneksel politikada ısrar eden bürokrasinin gadrine uğramıştı. Fakat ondan sonra da, özellikle İkinci Körfez Savaşı’nın ardından bu çizgi AKP’nin yükselişine paralel olarak giderek devletin resmi görüşü haline geldi. Bu görüşe göre Kürt sorunu kültürel haklar kapsamında atılacak adımlara mütakip Kürt hareketi de tasfiye edilecekti. Ancak tam da bu aynı dönem Irak’taki gelişmelerin etkisiyle Kürt hareketinin 2000’li yılların başında yaşadığı sarsıntıyı aşıp yeniden ayağa kalktığı bir dönem oldu. Bu nedenle özgüveni yüksek olan Kürt hareketi, kırıntı haklar düzeyini aşarak ufku genişletti. En sonunda da “demokratik özerklik” çizgisinde karar kıldı. Bu kurulu düzenin altından kalkabileceği bir talep değildi, fakat daha azını yapmak da bu talep konusundaki kararlılığı arttırmaktan başka bir rol oynamıyordu. İşte bugüne tam da bu tür bir açmaz üzerinden gelinmiş oldu.

Mevcut durumda güçlü bir Kürt hareketinin varlığı koşullarında içerde inkar ve imha sisteminden vazgeçemeyen sermaye devleti, dışarıda bu açmazı derinleştiren gelişmelerle yüzyüze kalıyor. Böylelikle de iki yönlü ve birbirini besleyen büyük açmazın içerisine hapsoluyor. Bu koşullarda mevcut düzen sarsılmaksızın bu çok yönlü açmazdan kurtulması mümkün görünmüyor. Tek seçeneği içerde ve dışarda baskı ve zorbalığa tırmandırmaktan başka bir şey değildir, ki bu bölgesel bir savaşın içerisine girmek demektir. Ama böyle bir savaşın altından kalkamaz. Ayrıca emperyalist efendilerine rağmen bunu yapamaz. Yani bir başka çıkmaz yol daha...

Düzen cephesinden durum böyleyken Ortadoğu’nun dört parçaya bölünerek sömürgeleştirilmiş olan Kürt halkının ulusal hak ve özgürlük için mücadelesi tümüyle haklı ve meşrudur. Komünistler, Kürt halkının ulusal hak ve özgürlük mücadelesini desteklerken, bu mücadelenin emperyalizme ve yerli burjuva iktidarlara karşı ortak bir eksenle büyütülmesinin gerçek bir kurtuluşun yolunu açacağını vurgulamaktadırlar.

CHP kurultayı üzerine...

Düzen solunun temsilcisi CHP'nin son kurultayında statükoyu aşma, değişim ve demokrasi söylemleri öne çıktı. Sermaye basınının büyük ilgi gösterdiği kurultayda, CHP'nin AKP karşısında kendisini alternatif olarak örgütleme hedefi doğrultusunda daha solda gözükmeye çabasının ne denli boş olduğu tüm açıklığı ile ortaya çıktı.

Kurultayda yaşananlar...

Kurultayda daha önceki üç kurultayda öne çıkan tekmeli, tokatlı görüntüler yaşanmadı. Son kurultayda Kemal Kılıçdaroğlu parti içi egemenliğini daha da pekiştirdi. Öte yandan iç çekişmelerin sona erdirilmesi çerçevesinde somut bir gelişme yaşanmadı. Kısacası “birlik ve beraberlik” mesajlarının içinin ne denli boş olduğunu liste savaşları gösterdi.

Önceki kurultaylarda olduğu gibi bu kurultayda da Kemal Kılıçdaroğlu delegelere ve salonda buluna partililere “yoldaşlar” diyerek hitap etti. Ayrıca salonda bulunan kitle sık sık “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganını attı. Ayrıca Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya posterleri öne çıktı. Kemal Kılıçdaroğlu yaptığı konuşmada sola açılmaya ilişkin demagojik söylemlerde bulunmayı unutmadı.

Kemal Kılıçdaroğlu AKP hükümetini Ergenekon ve KCK operasyonları ve yargılamaları nedeniyle eleştirdi. Ergenekon davalarında yargılanan, içlerinde İlker Başbuğ'un da yer aldığı Kürt halkına yönelik kirli savaşta yer almış katilleri özgürlük savaşçısı olarak tanımladı.

Kılıçdaroğlu'nun söylemleri ve gerçekler...

Kurultay konuşmasında Kürt sorununun çözümüne ilişkin olarak Kemal Kılıçdaroğlu, “Yeni cenazeler gelmemeli. Bir oy gelmesin ama cenaze de gelmesin. Bu iklim yaratılabilir. Ben umutsuz değilim” demekle yetindi. Kürt sorunu ve çözümü, çözüm yolunda atılması gereken adımlar konusunda ve Kürt halkının taleplerine yönelik olarak tek kelime etmemeye özen gösterdi. Kemal Kılıçdaroğlu Kürt sözcüğünü oldukça az kullanmaya çalıştı.

Kemal Kılıçdaroğlu kısa bir süre önce Kürt sorununun çözümüne dair ortaya koyduğu 10 maddelik çözüm paketinin bile arkasında duramadı. Çözümü faşist partinin de içinde yer aldığı mecliste grubu bulunan dört partinin yan yana gelmesine bağlayarak, çözüm için değil, Kürt halkının gözünde yerlerde sürünen itibarını kurtarmak için, 10 maddelik öneri paketini gündeme taşıdığını gösterdi.

Kemal Kılıçdaroğlu kurultaydan sadece üç gün önce 14 Temmuz'da Kürt halkının Diyarbakır'da gerçekleştirmek istediği mitingin yasaklanması ve Kürt halkının maruz kaldığı terör konularında tek söz söylemedi. Diyarbakır'da yaşanan baskı ve işkencelere, Kürt halkının iradesiyle seçilen milletvekilleri ve belediye başkanlarına yönelik hukuk terörüne açıkça karşı çıkmaktan özenle kaçındı. Ayrıca Kürt sorununun muhatabı olan Kürt hareketi ve Kürt halkıyla oturulup konuşulması, ne anadilde eğitim, ne genel af, ne de demokratik özerklik vb. Kürt hareketinin talepleri konusunda tek bir kelime etti. Bu tutumuyla Kemal Kılıçdaroğlu, ‘Yeni CHP’sinin Kürt sorununun çözümüne dair bir bakışa sahip olmadığını, AKP hükümetinin terörüne örtülü destek verdiğini kanıtlamış oldu.

Emeğin korunması mücadelesine dair tek bir kelime yok...

Kemal Kılıçdaroğlu işçi ve emekçilerin yaşadığı sefaleti AKP hükümetine bağladı. AKP’yi büyüyen işsizliğin ve sömürünün, yoksulluğun sorumlusu olduğu gerekçesiyle suçladı. Taşeronluk karşıtı söylemlerini yineledi. Çalışma sürelerinin düşürülmesi, istihdamın artırılmasından bahsetti. Kıdem tazminatlarının gaspına karşı mücadele edeceklerini belirtti. AKP’yi yoksullara yardımı iyi yapmaması nedeniyle eleştirdi. AKP’yi baskıcı olmakla itham etti. ‘Yeni CHP’yi özgürlük timsali olarak tanımladı.

Kurultay’da bunları söyleyen Kemal Kılıçdaroğlu’nun başında bulunduğu CHP tüm bu saldırılara karşı sokağı öne çıkaran bir mücadele yürütmekten özenle kaçındı. Bundan sonra da böyle bir şey yapmayacağını son kurultayda da gösterdi. Zira CHP ve genel başkanı bu konularda tek bir kelime etmedi. Torba yasaya karşı olduğunu söyledi. AKP’ye karşı sokağı harekete geçirmekten kaçındı. İş cinayetleri karşısında sessiz kalmayı yeğledi. Kurultayda emeği korumaktan dem vuran CHP, pratikte sermayeyi koruyan yaklaşıma sahip olduğunu gösterdi. Tek başına başta İzmir olmak üzere CHP’li belediyelerin taşeronlaşma konusunda gösterdikleri ısrar bile Kemal Kılıçdaroğlu’nun söyleminin hiçbir inandırıcılığı olmadığını en açık kanıtıdır.

AKP’nin icraatları nedeniyle yıpranması durumunda sıranın CHP’ye gelmesi için Kemal Kılıçdaroğlu daha fazla demokrasi, özgürlük, emeğin, çalışanların haklarının korunması söylemine sarıldı. Kurultayda da bol vaatlerde bulunan Kemal Kılıçdaroğlu halkın iktidarında atanamayan öğretmen kalmayacağını, çalışanların grevli toplu sözleşmeli sendika hakkına sahip olmasının sağlanacağı vb. söylemleri dile getirdi. Böylece geniş emekçi kesimlere umut dağıttı.

Sadece son kurultayda değil, Kemal Kılıçdaroğlu’nun genel başkan olmasının ardından CHP daha fazla sosyal demagoji, demokrasi ve özgürlük söylemlerine sarıldı. CHP bunu yapmakla düzen dışına çıkması muhtemel işçi ve emekçi hareketini denetimi altına almayı amaçlıyor. Oysa Kemal Kılıçdaroğlu’nun taşeronluğun en önemli savunucuları içinde yer alan burjuva örgütü TOBB ile yaptığı toplantılar, TOBB’dan ve diğer sermaye örgütlerinden aldığı alkışlar, sömürünün kaynağı olan kapitalizmin sadık bekçisi olduğunun en açık kanıtıdır. Sermayeyi korumayı varlık nedeni sayan CHP, emeğin korunması mücadelesinin düşmanı olmaya mahkumdur. Zira hem işçi sınıfının, hem de burjuvazinin çıkarlarını korumak eşyanın tabiatına aykırıdır.

Kurultayda öne çıkan hem sermayeye, hem de emeğe mavi boncuk dağıtma yaklaşımı nereden kaynaklanıyor? Çünkü hem emeği, hem de sermayeyi koruyacak bir düzen yalanına sarılan CHP sermaye partisi kimliğini gizleyerek işçi ve emekçilerin gözünde umut olmaya çalışmaktadır. Sınıf devrimcileri “Yeni CHP”nin niteliğine ışık tutacak propaganda ve ajitasyon faaliyetine önem vermeli, işçi sınıfının devrimci iktidarı olan sosyalizm çağrısını işçi sınıfı ve emekçiler içinde yükseltmeye devam etmelidirler.

Yeni Akit, yine yalan!

Dinci-gerici basının önemli aktörlerinden Yeni Akit gazetesi, düzmece iddialara dayanan çarpık ve saldırgan haberlerine bir yenisini daha ekledi.

2 Temmuz ‘93’te Sivas’ta Madımak Otel’inde katledilen 33 ilericisi ve aydının yakılmadığını, “içerideki bir provokatör tarafından vurulduğunu” söyleyebilen dinci-gerici borazan, yalan ve çarpıtmada bununla da yetinmeyerek işi katledilenleri suçlamaya kadar vardırdı.

Dinci-gerici Yeni Akit gazetesi 23 Temmuz tarihli sayısında “19 yıllık yalan” başlığıyla manşetine taşıdığı haberde, Sivas Katilamı’nın sorumlusu sermaye düzenini ve katilamının tetikçisi dinci-gerici ve faşist grupları aklamaya çalıştı.

Kirli haberlerinde sınır tanımayan Yeni Akit, katliamın Madımak Otel’inin ateşe verilmesi sonucu değil, “otelin içindeki bir provokatörün silah kullanarak ateş açması sonucu” gerçekleştiğini iddia etti. Katliamda yaşamını yitirenlerin morg görüntülerini kullanarak yalanını güçlendirmeye çalışan Yeni Akit, kirli haberini bilindik “derin devlet”, “başka güçler” vurgularıyla sürdürdü. Dinci-gerici takımı, “içerideki provokatörün silahından çıkan ve ölüme sebep olan kurşunların otopsi sırasında Ankara GATA’dan gelen özel bir ekip tarafından çıkarıldığını” iddia etti.

Sivas Askeri Hastanesi’nde görev yapan Astsubay Galip Deniz’in “vicdan azabı” duyurarak “Otel içinde vurularak öldürülenler vardı” itiraflarında bulunduğunu söyleyen Yeni Akit, büyük bir pespayelik örneği olan haberinin devamında şu iddialara yer verdi:

“Dönemin soruşturma savcısına gönderilmek üzere hazırlanan dosyadan karanlık eller tarafından çıkartılan fotoğraflar ‘Yanarak öldüler’ şeklinde hazırlanan otopsi raporlarının tamamının yalan olduğunu belgeliyor”

Katliamcılar aklamak, katliama maruz kalan Aleviler, aydınlar ve ilericileri ise zan altında bırakmak için böylesi bir haber servis eden Yeni Akit, dinci-gerici basının diğer aktörler ve kalemlerinden de büyük ilgi gördü. Söz konusu haber çok sayıda gazete ve haber portalında “Türkiye’yi sarsacak haber”, “Saklı kalan gerçek” türünden başlıklarla haberlere konu olurken, Yeni Akit’in pespayeliği “gazeticilik başarısı” olarak tanımlanabildi.

Erdoğan orucunu çığırkanlıkla açtı!

Dinci-gerici AKP hükümetinin şefi Erdoğan 23 Temmuz akşamı katıldığı iftar yemeğinde yaptığı konuşmayla bir kez daha Suriye’ye tehditler yağdırarak emperyalist müdahale için savaş çığırkanlığına soyundu.

AKP Dış İlişkiler Başkanlığı tarafından 2008 yılından bu yana düzenlenen “Geleneksel Yabancı Misyona Şefleri ve Büyükelçiler İftar Yemeği”ne katılan Erdoğan, emperyalist şeflerin ve bölgedeki işbirlikçilerinin Ankara’daki büyükelçileri ve temsilcileri ile biraraya geldi.

Suriye halkına karşı emperyalistler tarafından oynanan kirli oyunda en ön safta yer tutan dinci-gerici AKP hükümetinin şefi Erdoğan, bu tabloya rağmen yaptığı açıklamalarla ikiyüzlülük ve pişkinlikte sınır tanımadığını bir kez daha göstermiş oldu.

“Hiçbir ülkenin içişlerine karışmadık” arsızlığı

Üstlendiği uğursuz rolün bir sonucu olarak, bir yandan Suriye halklarını emperyalist namlularının hedefi yapan, öte yandan ise ülke topraklarını gerici savaşların ve boğazlaşmaların merkezi haline getiren dinci partinin şefi Erdoğan, tüm bu gerçeklere rağmen “Hiçbir ülkenin içişlerine karışmıyoruz” deme arsızlığını gösterebildi.

İki yıl önce Suriye Devlet Başkanı Esad’a “kardeşim” diye hitap ederek çok yönlü ikili anlaşmalara imza atan, geline yerde ise Suriye’yi “düşman” ilan eden Erdoğan, tüm bu yaşananları “ikili ilişkilerde her zaman iki ülkenin ve halkların refahını gözettik” yalanıyla perdelemek istedi. Bununla da yetinmeyen Erdoğan, “Suriye’nin uluslararası topluma entegre olabilmesi, küresel refahtan pay alabilmesi için her türlü işbirliğini samimiyetle gerçekleştirdik. Kuzey Afrika’da başlayan halk hareketleriyle birlikte biz Suriye’ye dostça kardeşçe uyarılarımızı yaptık. Ancak bizim uyarılarımızın hiçbirini dikkate alınmadı. Bize ve uluslararası topluma verilen sözlerin hiçbirisi tutulmadı” ifadelerini kullandı.

Erdoğan, “Türkiye dostlarının kendisinden emin olduğu, emin olması gereken bir ülkedir” şeklinde konuştu.

İkiyüzlülükte sınır yok!

Yalan ve demagoji üzerine kurulu konuşmasında bir kez daha Suriye’ye ikiyüzlüce “demokrasi” dersi vermeye çalışan Erdoğan, “uluslararası toplum” tanımı üzerinden emperyalist hamilerini fiili müdahaleye çağırma da ihmal etmedi.

“Suriye şu anda çok farklı bir şiddet sarmalının içerisinde maalesef günlerini haftalarını yaşıyor. Nasıl buna sessiz kalabiliriz. Nerede dünyanın barışı savunan egemen güçleri” diyen Erdoğan, Annan Planı’nın mevcut haliyle Esad rejiminin elinde bir istismar aracı haline geldiğini ifade etti.

“Suriye’de bu kanlı rejim er ya da geç mutlaka gidecektir” diyen Erdoğan konuşmasını şöyle sürdürdü:

“Nitekim son günlerde ortaya konan acımasız katliamlar Suriye’de rejimin yok olmaya giden ayak seslerini de tüm Dünya’ya ilan etmiştir. Biz, Suriye

halkının zafere her zamankinden daha yakın olduğunu inanıyoruz”

“Misliyle karşılık verimiz” tehdidi

Türk devletine ait F4 savaş uçağının Suriye ordusu tarafından düşürülmesine de değinen Erdoğan, üst perdeden savaş çığırkanlığı yaparak Suriye’ye

tehditler yağdırmayı sürdürdü.

Uçağa hiçbir uyarının yapılmadığını ve uluslararası tahammüllere tamamen aykırı olarak düşmanca bir tavırla hedef alındığını söyleyen Erdoğan Suriye’yi şöyle tehdit etti:

“Suriye rejimi bu gelişmelerden ders almayıp düşmanca tavrını sürdürürse, misliyle karşılık vermekten çekinmeyiz”

Sansürcülerden özgürlük nutukları

‘24 Temmuz Basın Bayramı’ kutlamaları yapıldı. 1908’de Abdülhamid’in sansür uygulamasının kaldırılmasıyla başlayan bayram bugün sansürün savunulduğu düzen şovundan ibarettir. Esasta 1902’den bugüne kaldırılmış bir sansür zaten olmadı. Sansürün adı yasalarda değiştirilerek uygulamaları bir yerden esnetilip diğer yandan sıkılarak bugüne süregeldi.

24 Temmuz’un yıldönümü vesilesiyle konuşan sermaye devletinin sözcüleri işçi ve emekçiler karşısında “demokrasi”, “özgürlük” gibi tanımlara sarılarak göz boyamaya çalışarak sermaye düzenine güzellemler yapıyorlar. 24 Temmuz vesilesiyle yapılan birkaç açıklama bile 100’ün üzerinde tutuklu gazetecinin bulunduğu bir ülkede sermaye sözcülerinin ikiyüzlülüğünü resmediyor.

Sermaye sözcülerinden ‘basına özgürlük’ incileri

Dinci-gerici AKP’nin kurmayları basın özgürlüğünü dillerine doladılar. Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan, “Basın, demokrasinin en önemli kurumlarından biridir ve vatandaşlar ile yöneticiler arasındaki iletişimin köprüsüdür” dedi.

Orman ve Su İşleri Bakanı Veysel Eroğlu, “Çağdaş toplum için hayati bir vazifeyi ifade eden basın mensuplarının görevlerini layıkıyla yapabilmeleri için can ve mal güvenliklerinin sağlanmış olması büyük önem taşımaktadır. Nitekim basın özgürlüğünün temeli, basın mensuplarının özgürlüğüdür.”

Sermaye hükümeti AKP’nin, şoven-milliyetçi üslubuyla bilinen İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin bile özgürlükten bahsetmek zorunda kalabildi. Şahin özgürlüğü dolaysız olarak güvenliğe tabi tutarak savunuyor. Yani Şahin’in bahsettiği basın özgürlüğü, bahşedilen kadarına rıza gösterilmesine dayanıyor.

Aynı konu hakkında Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ise başka bir misyona dikkat çekerek şunları ifade etti: “Üstlendiği çok önemli görev, basının sansür ve benzeri sınırlamalara maruz kalmadan sorumluluklarını yerine getirebilmesini, basın özgürlüğünün her şart altında gözetilmesini gerektirmektedir. Sansürün kaldırılması, Türk basınının gelişmesi bakımından en önemli dönüm noktasıdır. Farklı görüşlerin seslendirilebildiği, tartışılabildiği sağlıklı toplumların temeli, ifade hürriyeti ve basın özgürlüğüdür”

Gül’ün de ifade ettiği sorumluluklar, düzene uygun yayın çizgisidir. Basın üzerinde baskı ve saldırı politikalarına ek olarak devreye sokulan uygulamalarla burjuva medya bu konuda tek parça hareket etmektedir. Roboski Katliamı’ndan Suriye’de düşen savaş uçağına, işçi sınıfına dönük saldırı yasalarından devrimcileri hedef alan polis kaynaklı haberlere kadar burjuva basın “özgürce” düzen için haber yapmaktadır.

Sansür uygulamaları yargı terörüyle sürdürülüyor

İşçi ve emekçilerin yaşamlarını köleleştirenlere karşı gerçeği aktaranlarsa 1908’in sansür yasalarına rahmet okutturacak uygulamalarla engellenmeye çalışılmaktadır. Sol, sosyalist basının her adımı “yasadışı terör örgütü” iddiasıyla yargı terörüne konu edilirken yazı işleri müdürlerine hapis cezaları, yayınlarına toplatma ve kapatma gibi çok yönlü saldırılar uygulanmaktadır.

“Saldırı sokakta çözülür!”

İşçi sınıfının tarihsel kazanımların kıdem tazminatı hakkı, fona devir adı altında gasp edilmek isteniyor. Sermayenin saldırıları karşısında sendikalar ise tam bir suskunluk içinde. Kıdem tazminatı hakkının gaspı saldırısına ilişkin Türk-İş Ege Bölge Temsilcisi H. Hüseyin Karakoç ile DİSK/Sosyal-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Müfit Ereş’in görüşlerini aldık.

“Fona devir felakettir”

- Kıdem tazminatının fona devri ve gaspı uzunca bir süredir hükümet ve sermaye örgütlerinin gündeminde. Fona devir, işçi sınıfı ve emekçiler açısından nasıl somut sonuçlar yaratacak?

Türk-İş Ege Bölge temsilcisi H. Hüseyin Karakoç: Kıdem tazminatının fona devredilmesinin gündeme gelmesi yeni bir şey değil. 1990’lı yıllardan beri gündemdedir. Her gündeme geldiğinde kamuoyunun ve sendikaların dışında yansıtıldı ve bizlere bu konuyla ilgili

görüşlerimiz sorulmadı. Ara ara gündeme gelmesindeki amaç, kamuoyu ve sendikaların tepkisini ölçmektir. Her seferinde de başta Türk-İş olmak üzere diğer sendikaların da net tavırlarından dolayı gündemden çekildi. Aradan belli bir süre geçtikten sonra ısıtılıp ısıtılıp önümüze konuluyor. Kıdem tazminatı, işçilerin emekli olduklarında eline geçen bir güvence ayrıca işyerinde işçinin iş güvencesi niteliğinde olduğundan işçilerin ve sendikaların bu konudaki düşünceleri çok nettir. Olmazsa olmazımızdır. Bunun fona devredilmesi demek felaket demektir. Çünkü fonların geçmişte nasıl uygulandığı apaçık ortadadır. Mevcut kıdem tazminatının aynen devam etmesi hususunda kararımız nettir. Bunun fona devredilmesi birçok kayıplara neden olacaktır. İşçinin iş güvencesi ortadan kalkacak ve emekli olduğunda alacağı kıdem tazminatı bugünküne göre %50 azalacaktır.

Her ne kadar çalışanların mevcut hakları korunacağı söylene de, fon uygulamasına geçilirse hak kayıpları yaşanacaktır. Bir örnek verirse, çalışan 10 yıllık işçinin kıdem tazminatı bugünkü şartlarda fona devredilecektir. Halbuki mevcut şartta ileride emekli olduğunda son ücreti üzerinden kıdem tazminatını alacaktır. Bu 10 yıllık çalışanın kıdem tazminatı o günkü şartlarda yatırıldığı için emekli olduğunda son ücret üzerinden hesaplanmadığı için büyük kayba neden olacaktır. Kıdem tazminatının fona devredilmesindeki kayıplarımız mevcut uygulamaya göre %50 azalacak. Ayrıca evlenen kadın işçiler, askere giden işçiler kıdem tazminatı alamayacaklar. Mevcut uygulamada, evlenen kadın işçi de askere giden işçi de kıdem tazminatı alıyordu. Mevcut uygulamayla çalışan, emekli olduğunda orta halli bir daire alma imkânına

sahipken fona devir halinde bu evin balkonunu dahi zor alır duruma düşecektir.

“Kıdem tazminatı ‘hiç’ edilecek”

DİSK/Sosyal-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Müfit Ereş: Kıdem tazminatı bir hak olmaktan çıkacaktır. Kıdem tazminatı yerine bir tür zorunlu tasarruf fonu getirilecektir. Burada kıdem tazminatı hakkından söz etmek mümkün olmayacaktır. İşverenler rahatlıkla işçi çıkartabilecektir. İşçi haklı fesih durumunda mevcut yasada kıdemini alabiliyordu ama fona devredilirse bu olmayacak. Kıdem tazminatı işçinin kara gün dostu olmaktan çıkacak ve işçi için daha zor günler başlayacaktır. Mevcut sistemde 1 yılını dolduran işçiler kıdem tazminatına hak kazandığı halde yeni sistemde 15 yılını doldurmadan kimse kıdem tazminatı alamayacak. Evlenen kadın işçi ile asker giden işçinin kıdem tazminatı alma hakkı kaldırılacak. İşçinin kıdem tazminatı ne işverenin ne kamunun sorumluluğunda olacak. İşçiler emeklilik şirketinin insafına terk edilecektir. Emeklilik şirketlerini işveren seçiyor ve istediği şirkete senin adına yatırıyor. Kıdem primi ile ilgili uyuşmazlıklarda SGK ile emeklilik gözetim merkezinin kayıtları esas alınacaktır. İşçilerin primlerini bilerek eksik ödeyen işveren sorumlu olmayacaktır. İşçinin eli kolu bağlı olacaktır. İşverenler işçinin aylık brüt ücretinin %4’ü kadar prim ödeyecektir. 1 yılda fonda işçinin aylık brüt ücretinin %48’i birikecektir. Bugün kıdem tazminatı miktarı her 1 yıllık kıdem işçinin 1 aylık brüt ücreti tutarındadır. Böylece prim sistemiyle kıdem tazminatı yarı yarıya düşecektir. Kıdem tazminatı hesaplanırken işçinin aldığı sosyal yardımlar akti ve nakti yardımlar çıplak maaşa ilave edilirken yeni yasada sadece çıplak maaş üzerinden hesap edilecektir. Son aldığı brüt ücret üzerinden hesap yapılırken yeni sistemde böyle bir şey olmayacaktır. Böylece kıdem tazminatı mevcut yasaya göre yarı yarıya düşürülerek ‘hiç’ edilmiş olacaktır.

- Mevcut durumda, bu saldırı nasıl püskürtülebilir?

Karakoç: Mevcut durumda bu saldırının durdurulması tüm işçi ve emekçilerin birleşerek, birlikte hareket etmesiyle mümkündür. Tüm konfederasyonların ve sivil toplum örgütlerinin dayanışma içerisinde hareket etmeleri gerekir. Bu konuda Türk-İş’in son derece kararlı olduğunu ve genel kurulda ittifakla alınan kıdem tazminatına dokunulması halinde üretimden gelen gücün kullanılacağı kararı mevcuttur.

Müfit Ereş: Mevcut durumda bu saldırı sokakta çözülür. Sendikalı, sendikasız tüm işçilerin bir araya gelerek eylemlere katkı vermesi gerekir. Sendikalar başı çekmek kaydıyla tüm demokratik kitle örgütlerinin desteğiyle başarılabılır.

“Kavgayı sokakta vereceğiz!”

-Türk-İş ve DİSK’in “kıdem tazminatına dokunulması genel grev nedenidir” açıklamaları vardı. Bu iddiaları sizce hayata geçer mi, nasıl bir eylem programı düşünüyorsunuz?

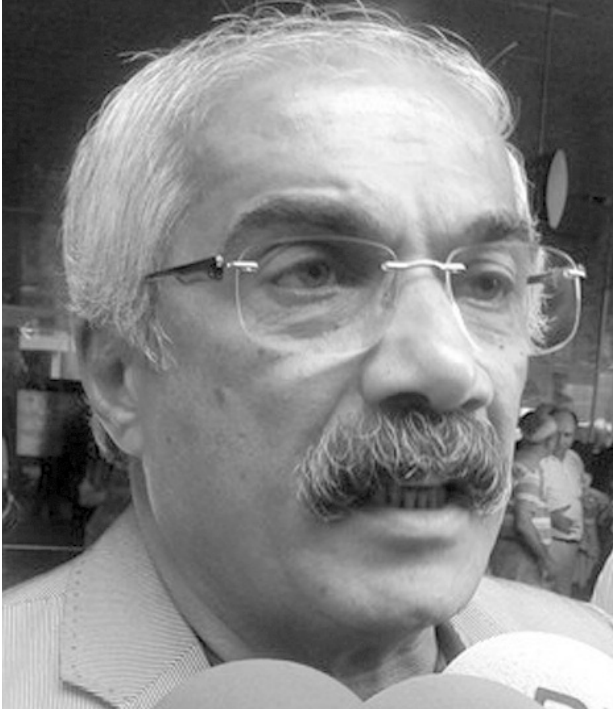
Hüseyin Karakoç: Türk-İş’in bu konudaki kararı, Başkanlar Kurulu’nun toplanmasıyla verdiği karar doğrultusunda çıkmıştır. Bunun planını da yine Başkanlar Kurulu karar altına alarak uygulamaya koyacaktır. Şu an tüm şubeler, temsilciler, yöneticiler vasıtasıyla işçi arkadaşlara bilgi vermektedirler. Ayrıca bilinçlendirmeye yönelik çalışmalarımız da var.

Müfit Ereş: Bu da bir nevi genel grev demektir. Bu yasaların çıkarılmaması için, haklarımızın geri alınmaması için genel grev kaçınılmazdır. Biz Sosyal-İş Sendikası olarak var gücümüzle mücadele etmeye kararlıyız. DİSK olarak, kıdem tazminatına dokundurtmayacağımızı, emeğimizi gasp ettirmeyeceğimizi, işçiyi alınıp-satılıp bir mal haline getiren kölelik koşullarına karşı olacağımızı söylüyoruz. AKP’nin bugün yapmaya çalıştığı emekçilerin yaşam güvencelerini özel sigorta şirketlerine devretmek ve sermayenin doymaz bilmeyen kar iştahına yeni kaynaklar sağlamaktır. AKP hükümeti bu taslağı sendikalarla kesinlikle paylaşmamıştır. Bu taslağı sendikalar basından öğrenmektedir. AKP iktidarı taslağı kesinleşmiş gibi basına bilgi sızdırmaktadır. Halbuki önce sendikalarla paylaşması gerekirken AKP iktidarının bu yapmış olduğu kavgayı direkt sokağa taşımaktadır. Biz sendikalar olarak sonuna kadar bu kavganın içinde olacağız. Kesinlikle bu yasaların bu şekilde çıkartılmasına izin vermeyeceğiz.

Kızıl Bayrak / İzmir

Eleştiriler karşısında hazımsızlık ve saldırganlık sendikal bürokrasinin tipik özelliğidir...

Saldırganlığa başvurmaları düştükleri çukurdan kurtulmalarını sağlamaz!

Geçtiğimiz günlerde (21 Temmuz günü) Hava-İş bürokratları tarafından sınıf devrimcilerine karşı sergilenen saldırgan tutum sendikal harekette yaşanan yozlaşma ve çürümenin düzeyini göstermesi bakımından oldukça çarpıcı olmuştur. Keza sınıf hareketinde neden bir türlü çıkış yaşanmadığına ve bunda sendikal korucuların üstlendikleri özel role bir kez daha ışık tutmuştur.

Bilindiği gibi hava işkolunda gerçekleşen grev yasağı ne salt hava işkolunda çalışan emekçilerin sorunudur ne de hedefleri ve kapsamı göz önüne alındığında bu işkoluyla sınırlı bir saldırganlıktır. Bu bakımdan bu süreçte yaşanan gelişmeler sınıftan ve emekten yana olduğunu söyleyen tüm kesimlerin olduğu gibi sınıf devrimcilerinin de özel bir ilgi alanıdır.

Sınıfın elde avuçta kalan son tarihsel kazanımların hedefe çakıldığı bir dönemde böylesine kapsamlı bir saldırıyı savuşturabilmek tüm işçi ve emekçilerin ve özelden de onun ileri ve örgütlü kesimlerinin direnme ve mücadele kararlılığına bağlı olacaktır. Fakat bu birlikteliğin sağlanması ve yine sürecin nasıl seyredeceğinin açıklığa kavuşması bakımından saldırının gerçekleştiği ilk mevzide alınan tutumlar belirleyici nitelikte olacaktır, ki Hava-İş yönetiminin bu açıdan bugüne kadar izlediği politika yeterli bir açıklık sunmuştur.

Meşru-militan mücadeleden uzak ve giderek yasal sürece endekslenen bir “direnış” hattının böylesi bir saldırıyı püskürtmeye yetmeyeceği gibi zaman içerisinde direniş sürdürenleri de yıldınlığa/yorgunluğa iteceği aşikârdır. Bu durum Hava-İş yöneticilerince bilinmeyen bir gerçek olmadığına göre izlenen hat bilinçli bir yönelimin ifadesiydi, ki sınıf devrimcilerinin teşhir ve mahkûm ettiği bu tablo tam da böyle bir politik değerlendirmeye dayanmaktaydı.

Anlaşılan taş yerini bulmuş olacak ki Hava-İş’in bürokrat takımı şirazeden çıkmışçasına saldırganlıktan kendilerini alamamış oldular. Zira

politik bir değerlendirme üzerinden gerçekleşen bir eleştiriyi böyle hazımsızlıkla karşılamak ancak suçüstü yakalananların, suçluluk psikolojisiyle hareket edenlerin tutumu olabilir. Yoksa kendisine, izlediği politikaya güvenenin söyleyecek sözü olanın bu gibi durumlarda göstereceği tavır soğukkanlı bir biçimde yapılan eleştiriyi boşa düşüren, kitleler önünde “küçük düşüren” ve mahkûm eden politik bir tutum olabilir.

Elbette buradaki hazımsızlığın gerisindeki nedeni tek başına acizlik durumu üzerinden açıklamak yanlış olur. Çünkü hayatın her alanında olduğu gibi siyasal mücadele içerisindeki tutumların gerisinde de her zaman sınıfsal konumlar ve yaklaşımlar belirleyici olmaktadır. Buradan bakıldığında her sınıfın kendine ait bir mücadele kültürü, anlayışı ve değerler sistemi olduğunu görürüz. Kapitalist toplumda tek devrimci sınıf olan işçi sınıfının sermayeye karşı yürüteceği her türlü mücadelede kendisi dışındaki kesimlerin desteğini alabilmek için onlar üzerinde bir hegemonya kurabilmek bakımından (istisnai ve özel koşullar dışında) ideolojik ve politik mücadele dışında bir yöntem izlemez.

Tekrar konumuza dönecek olursak Hava-İş yöneticileri gibi sendikal bürokrasinin tümü sınıf adına söz söylemekte onun temsilciliğine soyunmakta kendileri dışında kimseye pay bırakmazlar. Ancak gerek yaşam biçimleri ve gerekse de izledikleri mücadele yöntemleriyle, benimsedikleri değerler sistemiyle sınıfın dışında olduklarını, bizzat egemen sınıfların anlayış ve kültürlerini taşıyıcısı olduklarını döne döne ispat ederler.

Öyle bir sendika yönetimi düşünün ki direniş esnasında izledikleri politik hat ve kendileri eleştirildiği için eleştiri sahiplerine saldırmaya cüret edebilmekte ve dahası direniş alanından “kovmaya” yeltenebilmektedir. Sadece bu durumun kendisi bile havayolu emekçilerinin mücadelesinin kazanılmasından öteye kendi itibarlarının

dertlerinde olduklarını gösterir. Zira sermayeye karşı emekçilerin mücadelesinin kazanımının en etkin dayanışmanın sağlanmasından geçtiği herkesçe bilinir. Ama Hava-İş yöneticileri için direnişe sergilenecek destekten çok kişisel olarak kendilerine sergilenecek desteğin daha doğru bir ifadeyle biatın önemsendiği bu tutum üzerinden anlaşılmaktadır. Hem de sermaye sınıfın kültürüne yaraşır bir şekilde provokatif ve saldırgan tutumları göze alacak bir tarzda. Kendilerine yöneltilen bir eleştiriyi bile saldırganlıkla yanıtlayan bir zihniyetin, AKP’yi ve somutta da Erdoğan’ı “zalim oğlu zalim” diye eleştirmelerindeki samimiyeti emekçilerin vicdanına ve kamuoyunun takdirine bırakmak gerekir.

Biz sınıf devrimcileri açısından bu durum anlaşılabilir. Fakat bir olgunun anlaşılır olmasıyla kabul edilir olması aynı şey değildir. Sonuçta bugün sendikaların başına çöreklenen sendikal bürokratik kast ile sermayenin has uşağı AKP’nin gerek zihniyet bakımından gerekse de mücadele yol ve yöntemleri açısından benzerleşmesi aynı sosyal-ekonomik temelden beslenmeleri gerçeğine dayanmaktadır. Bugün sendikaların başına çöreklenen kastın aldığı astronomik maaşlarla altlarına çektikleri arabalarıyla yaşam standartlarıyla işçi ve emekçilerden ziyade sermaye sınıfına daha yakın olmaları bu gerçeğin ekonomik temelini vermektedir. Bu yüzden de işçi ve emekçilerin kaybedeceği bir şey yokken bu kastın “kaybedeceği” önemli bir sosyal statü, ekonomik gelir kaynağı vardır. Sıkı sıkıya yapıştıkları koltukları onlarca yıl terk etmemelerinin gerisinde de bu bencil sınıf çıkarları vardır.

Yine bu bencil çıkarlarından ve kaybedecekleri rahat konumlarından kaynaklı sınıfı mümkün mertebe meşru-militan bir eylemsel hattan geri tutmaya çalışırlar. Sermaye karşısında emekçilerin haklarını ise sürekli “diplomatik” yollarla, “yargı kararlarıyla” arama yolunu tutarlar. Ama iş kendilerine yöneltilen eleştirilere gelince, kendi

bencil çıkarlarının tehdit altında olduğunu sezdikleri anda sermaye karşısında sergiledikleri “sağduyulu”, “soğukkanlı” konumlarını yitirip fiziki şiddete de yeltenmeye cüret ederler. Bu noktada bilinçlerini dumura uğrattıkları, denetim altında tutukları emekçileri kışkırtmayı, alet etmeyi marifet sayarlar.

Hava-İş bürokratları da bu bakımdan oldukça “marifetli” olduklarını son icraatlarıyla ispatlamış oldular. Bugüne kadar kendilerine sürekli “ilerici” bir yafta yakıştırmayı, bağlı olduğu konfederasyonda sözde muhalif bir sendikacılık anlayışını temsil ettiğini ileri süren Hava-İş yönetiminin ne kadar ilerici olup olmadığı eleştiriye eleştiriyi cevap vermek yerine saldırgan üslup ve tutumları üzerinden açığa çıkmıştır. Bu bakımdan sınıf kültüründen ne kadar kopuk olduklarını ve sınıf demokrasisinden de ne anladıklarını ortaya koymuşlardır.

Bugün sendikal hareketin bir tıkanıklık içerisinde olduğu dillerde pelesenk hale getirilmiştir. Fakat burada sendikal bürokrasinin rolüne ilişkin söylenenler ya genel geçer değinmelerin ötesine geçmemekte ya da en fazlasından “şeytan taşlar” misali hedefe sadece konfederasyon başkanları çakılmaktadır. Oysa ki konfederasyon başkanlarından hiç de aşağı kalmayan bir alt kademe sendikal bürokrasi gerçeği vardır ki Hava-İş yönetiminin pratiği üzerinden bu durum bir kez daha görülebilir. Sendikal bürokrasinin bu topraklarda belli bir sosyal-iktisadi temeli vardır ve tarihsel bir süreç içerisinde aldığı mesafe geçirdiği bir evrim vardır. Tüm bunlardan yoksun bir sendikal bürokrasi gerçeğine işaret etmek ve olduğu kadarıyla da bunu sadece konfederasyon başkanlarıyla sınırlı tutmak aslında yaşananları gözlerini kapamaktan başka bir şey değildir. Bu yüzden de sendikal hareket sürekli bir güç yitimi ve yozlaşma içerisinde.

Son olarak sınıf devrimcileri olarak Hava-İş bürokratlarının bu arsızca saldırganlıklardan asla yılmayacağımızı doğru gördüğümüz her düşünce, öneri ve eleştirimizi çeşitli platformlar üzerinden sunmaya devam edeceğimizi bildiririz. Ve bunu ait olduğumuz sınıfın işçi sınıfı kültürüne, demokrasi anlayışına uygun bir tarzda yaparak sınıf içerisinde sermayenin kültürünü, anlayışını ve değerlerini yaymaya çalışanlarla nasıl mücadele edilmesi gerektiğini de göstereceğiz.

Keza havayolu emekçilerinin sermaye karşısında sürdürdükleri mücadeleyi de sonuna kadar sahiplenerek desteklemeye devam edeceğiz. İşçi sınıfının ve emekçilerin sermayeye karşı sürdürdüğü mücadeleyle dayanışmaya “tekelci bir zihniyetle” yasak koymaya çalışanların belki bunu anlamaları zor olabilir. Zira onlar bu tutumlarıyla sınıftan ne kadar kopuk olduklarını da ortaya koymuş olmaktadır. Fakat sınıf devrimcilerinin bulundukları alanda bu mücadeleyi yükseltme çabası bürokratların algılama düzeyine takılıp kalmayacaktır hiçbir zaman.

Küçükçekmece BDSP

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Hava-İş Sendikası'nın eleştiriye tahammülsüzlüğü ve saldırganlığı üzerine...

Küçükçekmece BDSP olarak bugün (21 Temmuz) sınıf devrimcilerine yönelik gerçekleşen tahammülsüzlüğü ve saldırgan tutumunu teşhir ediyor ve tüm ilerici, devrimci güçleri Hava-İş yönetiminin bu tutumu karşısında tavır almaya çağırıyoruz.

Küçükçekmece BDSP olarak THY direnişinin başından beri gerçekleştirdiğimiz destek ziyaretlerinden birisini de bugün (21 Temmuz) gerçekleştirdik. Aynı zamanda sendikanın iş yeri temsilcisi olan direnişçi işçilerden birisinin talebi ile 13 Temmuz tarihli Kızıl Bayrak'ta çıkan “Grev yasağına ve işten atmalara karşı mücadelenin tıkanıdığı nokta... THY direnişi ya da bekleyişi” başlıklı Küçükçekmece BDSP imzalı yazıyı bir kısım direnişçi işçi ile okumaya başladık. Ancak kısa bir süre sonra niyetin “tartışma” olmadığını anlamış olduk.

Direnişçi işçiler tarafından “Değerlendirmeyi şahıs olarak kimin yazdığını öğrenme isteği” gibi politik bir tartışma zemininden yoksun ve saldırgan bir biçimde yürütülen tartışmada sınıf devrimcileri olarak direnişçi işçilere karşı sağduyumuzu koruyarak tartışmayı yürütmeye çalıştık. Ancak kısa sürede sendika bürokratlarının devreye girmesiyle asıl niyet açık bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Direnişçi işçilerle yürütmeye çalıştığımız tartışma sırasında bir BDSP çalışanına bir sendikacı tarafından hem sözlü hem de fiziksel tacizde bulunulmuş ve sendikacının bu tutumu üzerine tepki göstermemizin ardından aralarında Hava-İş Başkanı Atılay Ayçin'in de bulunduğu sendikacılar da olaya müdahil olmuş ve sınıf devrimcilerine tahammülsüzlüklerini tehdit ve direniş alanından kovmayla göstermişlerdir. Bunun karşısında sendikanın tutumu sınıf devrimcileri tarafından teşhir edilmiş ancak ufuqları sendikaya hapsedilmiş direnişçi işçiler tarafından sendikanın tutumunu sahiplenilen bir irade gösterilmiştir.

Kuşkusuz ki biz sınıf devrimcileri için Hava-İş yönetiminin bu tutumu şaşırtıcı değildir. “Grev yasağına ve işten atmalara karşı mücadelenin tıkanıdığı nokta... THY direnişi ya da bekleyişi” başlıklı yazımızda açık bir şekilde sendikanın direnişi kazanıma götürmekten uzak bürokratik yapısı teşhir edilmiştir. Bunun karşısında verecek politik bir yanıt olmayan Hava-İş Sendikası'nın tahammülsüz ve saldırgan bir tutum sergilemesi son derece anlaşılardır. Burada anlaşılmalı ve bizim açımızdan kabul edilemez olan ise direnişçi işçilerin aldığı tutumdur. Sendikanın tahammülsüz ve saldırgan tutumu direnişçi işçiler tarafından sınıf devrimcilerinin kendilerini ifade etmelerine dahi fırsat vermeden sahiplenilmiş ve tepkileri tamamen sendikaya yedeklenen gerici bir hal almıştır.

Küçükçekmece BDSP olarak Hava-İş yönetiminin tahammülsüz ve saldırgan tutumunu bir kez daha kınarken, direnişçi THY işçilerine de sendika bürokrasisini aşp, hem sendikalarına hem de direnişlerine sahip çıkma çağrımızı yineliyoruz.

Küçükçekmece BDSP
21.07.12

Sermayenin saldırıları ve çıkış yolları...

İşçi sınıfının tarihsel kazanımlarından kıdem tazminatı hakkının, fona devir yoluyla gaspından grev yasaklarına, Ulusal İstihdam Stratejisi'nden TİS hakkının fiilen gaspına kadar bir dizi önemli saldırının içeriği ve yol açacağı sonuçlar ilerici güçler tarafından tartışılıyor. Sınıfa savaş ilanı anlamına gelen bu saldırı başlıklarının kapıya dayandığı bir süreçte tartışılmayan veya hayata geçirilmeyen tek şey, topyekûn saldırıya karşı topyekûn bir direnişi, mücadeleyi örgütlemek için atılacak adımlar...

İçinden geçtiğimiz süreçte mücadele cephesinde bu açıdan büyük bir atıllık ve yenik ruh hali var. Güvencesizliğin, geleceksizliğin ve sömürünün pençesindeki sınıf güçleri, bu karanlık tablodan çıkışın yolunu bulamaz durumdadır. Bu açıdan, içinden geçilen dönemde asıl önemlisi sermayenin saldırılarının yol açtığı/açacağı sonuçlardan öte artık işçi sınıfı ve emekçilerin mücadele saflarına/barikatlarına geçmesidir.

Hak alma mücadelesiyle sıkı bir ilişki içerisinde girmemiş örgütsüz işçiler, bu atıllığın ve yenik ruh halinin doğrudan sorumluları olmadıklarına göre, bu süreçte tüm gözler sendikal harekete çevrilmiş bulunuyor.

Sendikal hareketin içler acısı tablosu...

İlk elden ifade etmek gerekirse, bürokratlaşmış, hareket yeteneğini kaybetmiş ve tabanından kopmuş bulunan sendikal yönetimler, bu saldırı dalgasının yaratacağı sonuçları çok iyi bilmekte, gündemdeki saldırı dalgasının büyüklüğünü çok iyi görmektedirler. Sermayenin, sendikaların varlık nedenini dahi ortadan kaldıran birtakım saldırı yasalarını fiilen uygulamaya çalıştığı bu dönemde, bu suskunluk nereden gelmektedir? Tepe yönetimlerinden ilerici iddiasıyla ortaya çıkan alt kademelerine kadar sendika cephesine hakim olan yılğnlık havasının gerisinde neler vardır? Bu içler acısı tablonun arka planında tepe yönetimlerinden şubelerine kadar mevcut sendikaların tüm kademelerinin içerisinde bulunduğu yenik ruh hali vardır.

Sendikal bürokrasinin kokusu, bugün irili ufaklı tüm sendikalara sinmiş, gündemdeki saldırının öneminin farkında olan güçler dahi eli boğründe bekler hale gelmiştir.

Bu karanlık tabloya rağmen örgütlenme ve mücadeleyi sürdürme niyetindeki sınırlı sayıdaki dinamik ise genel mücadelenin geriliğine hapsolmuş durumdadır. Mevcut saldırılar, işçi sınıfı ve emekçiler içerisinde yeterli bir şekilde bilince çıkarılmadığı oranda parça parça mücadeleler veya samimi çabaların etkisinin sınırlı olması doğaldır.

“Muhalefet” tatilde!

Bu açıdan, artık çürümüşlüğü tescillenen ve safını sermayeden yana belirlemiş olan Türk-İş ve Hak-İş'e yönelik eleştiriler zaman kaybindan öte anlam taşımayacaktır. Ancak, sermayenin sınıf içerisindeki ajanları olan bu bürokrat takımının bu konumu, hiç de kabuğuna çekilmenin gerekçesi yapılmamalıdır. Örneğin geçtiğimiz Türk-İş Genel Kurulu öncesinde Sendikal Güç Birliği Platformu çatısı altında birleşen Türk-İş'e bağlı 10 sendikanın takındığı tutum ibret vericidir. Türk-İş Genel Kurulu'nda, ilerici iddialar ve hedeflerle Türk-İş yönetimine talip olan bir birlik, geline yerde mevcut saldırı dalgasında sesini çıkarmamaktadır. Sadece kıdem

tazminatının fona devri değil, sendikaların altına dinamit koyun Toplu İş İlişkileri Yasa Tasarısı'na ve bakanlık tarafından sendika yetkilerinin açıklanmamasına ilişkin konumlanışta da bu durum böylediler.

Nitekim, bu birliğin içerisine girdiği “tatil havası” ve atıllığın diğer bir ispatı ise, birlik içerisindeki sendika genel merkezlerinin şubeleriyle aralarındaki açığıdır. Hemen her fırsatta, “şube-merkez bütünlük içinde” mesajı veren bu bileşenlerin önemli bir kısmı, her türden antidemokratik ve bürokratik uygulamayı kendi sendikalarında hayata geçirmiştir. Sınıfa yönelik saldırının içeriği ortadayken, bu sendikalarda koltuk ve liste savaşları tüm hızıyla sürmektedir. Türk-İş yönetimini, hükümetle işbirliği yapmakla suçlayanlar, kafa koparma operasyonlarına başvurmaktadırlar. Türk-İş ve Hak-İş yönetimine bulaşmış olan bürokratism, bu sendikaların yönetici kademelerinde de bulunmaktadır.

Alt kademe bürokratlarından itiraflar...

Bu noktada parantez açılması gereken bir diğer nokta ise, yeri geldiğinde muhalefetin muhalefi konumunda olan ve merkezlerine “basınç” uygulayan şube yönetimlerinin içerisinde bulunduğu durumdur. Buradaki görünüm de genel tablodan bağımsız değildir. Zaten, ilerici olma iddiasını yazılı açıklama düzeyine indiren şube yönetimleri de, Türk-İş yönetiminin ihanetçi-işbirlikçi tutumu karşısında gerekli mücadeleyi örgütlemediklerini açıkça itiraf etmektedirler.

Kara propagandayı dağıtmanın önemi..

Sorun, artık sadece yönetici kademelerin mücadele görevlerini sırtlanması ve önderliğinden öte güçlü bir taban çalışması yürütmektir. Düzen karşısında politik ufkü dar, birtakım hakları koruma veya elde etmeyle sınırlanmış bir anlayış emekçilerin özlemlerine ve taleplerine yanıt olamamaktadır. Özellikle bu süreç, hükümet eliyle yapılmak istenen kara propagandayı dağıtmak ve emekçilere gerçekleri anlatmak açısından oldukça önemlidir. Çünkü sermaye medyasıyla kol kola giren sermaye örgütleri ile hükümet, büyük hak gasplarına yol açacak uygulamalara güzellmeler yapmaktadır. Bu süreçte yürütülecek etkin bir aydınlatma faaliyeti, dezenformasyon faaliyetlerine de anlamlı bir yanıt olacaktır. Özellikle, kıdem tazminatının fona devri konusunda emekçiyi emekçiye kırdırma politikası izleyen hükümet, hak gaspını meşrulaştırmak için her türlü düzenbazlığı yapmaktadır.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Ne yazık ki, geçmiş yıllarda bir parça atılan bu adımlar bugün kağıt üzerinde dahi bulunmamaktadır. Artık her şey, safını sermayeden yana belirlemiş Türk-İş bürokratlarına çağrı yapmakla sınırlanmıştır.

Bu açıdan, Türk-İş ağaları ve kendi merkez yönetimlerini hedef alan şubeler, mücadeleyi tabandan örgütleme iddiası taşıyorlarsa bunun için adım atmalıdırlar. Ancak bu yapılsa, ilerici birtakım sendika şubelerinin bünyesindeki duyarlı ve mücadeleci unsurlar harekete geçebilir.

DİSK'in de, 15-16 Haziran'ın 42. yılında başlattığı kampanyanın başlığında belirttiği ama hayata geçirmedikleri gibi “zalimin zulmüne direnmenin” yolu buradan geçmektedir. Hakları elinden kayan işçiler için, iddialı ve altı boş sözler artık anlam ifade etmemektedir.

Bu açıdan; başta, çeşitli sanayi havzalarında ve bölgelerde süren işçi direnişleriyle sınıf dayanışmasını yükseltmek ve alternatif mücadele hattını oluşturmak acil bir ihtiyaçtır. Eğer, mevcut saldırı dalgasına karşı bugünden bir direnç gösterilemezse yarın bu imkan tümten ortadan kalkacaktır. Başta TİS hakkının fiilen gasp eden yetki konusu olmak üzere kıdem tazminatının fona devri ve grev yasakları gibi saldırı başlıkları en geniş kesimlere anlatılmalıdır.

Karanlık tabloyu dağıtmak mümkün

Özellikle, saldırı dalgasında hükümet ve sermayenin şantaj olarak kullandığı yetki gaspı, mevcut atmosferin dağılması için bir olanak olabilir. Yasalar yerine, yetkiyi işçinin iradesinden aldığı ilan eden bir mücadele perspektifiyle hükümet ve sermaye örgütlerinin yetki tehditlerine yanıt verilebilir. Bu süreçte, öncü ve yol açıcı olacak olan metal işçilerinin MESS-Türk Metal ittifakına karşı mücadelesidir. Metal işçileri, gerek kapsamı gerekse de 2010-2012 Grup TİS sürecinin deneyimleri ve dersleriyle bu sürece damgalarını vurmaya adaydırlar.

İçinden geçtiğimiz dönem, sınıf hareketi açısından gerilik tablosuna işaret ederken işçi bölüklerini mücadele saflarına kazanmak için önemli olanakları çıplak biçimde ilerici ve devrimci güçlerin önüne koymuş bulunuyor. Türkiye'nin çeşitli sanayi havzalarında yüzbinlerce örgütsüz işçi örgütlenmeyi ve mücadele sahnesine çekilmeyi beklemektedir. Mevcut hoşnutsuzluk böyle anlaşılmalıdır. Öyleyse; birleşik, militan bir sınıf hareketi için tüm olanaklar seferber edilmelidir.

D. Umut

“Grev komiteleri kurulmalı!”

Kıdem tazminatının, fona devir yoluyla gasp edilmek istenmesi planı fabrikalarda da tartışılıyor. DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube'nin örgütlü olduğu Penta Elektronik fabrikasından işçiler, sendikalara, saldırılara karşı mücadeleyi örgütleme çağrısı yapıyorlar.

Penta işçilerinin görüşleri şöyle:

* Yasalar bizi zincire bağlıyor. Bir an önce uyanmak lazım. Bunun için bütün işçiler kazan kaldırmalı. İşini gücünü bırakmalı, sokaklara dökülmeli, tabi önce işyerlerinde harekete geçmeli. Kıdem tazminatının kaldırılması hırsızlıktan başka bir şey değil. İlahi adalet elbet bir gün tecelli edecektir.

* İnsanları uyutuyorlar. Devletin sitesinden baktığımız zaman kıdem tazminatı fonu çok güzel anlatılıyor. Fakat gerçekleri öğrenmemiz lazım. Bize söylenenlerle, yapılanlar örtüşmüyor. THY işçilerine yapılanlar ortada. Orada ticari taksi yasası ile ilgili bir değişiklik yapıp havayolu işçilerinin grev haklarını ellerinden aldılar. Bu yasalara karşı işçiler olarak topluca bir direniş göstermek lazım.

* Devlet IMF'nin direktifleri doğrultusunda işçi ve emekçilerin evlerine götürdüğü ekmeğe dahi göz diyor. Kar hırsırları yüzünden savaşlarla, yasalarla, eğitimin ve sağlığın ticarileştirilmesiyle bizleri tam anlamıyla kölelik koşullarında yaşatıp servetlerine servet katmak istiyorlar. Bugün ne yazık ki işçiler bilinçsiz ve örgütsüz. Bu yüzden en büyük görev işçi öncülerine ve sendikalara düşüyor. “Kıdem tazminatının kaldırılması genel grev nedenidir” diyen sendikacılar işyerlerinde bu konuda somut adımlar atmalı. Bugünden başlayarak geniş toplantılar yapıp grev komiteleri kurulmalı. Ancak genel grev yapılırsa bu hakkımıza sahip çıkabiliriz.

* Ben bir AKP'li işçi olarak şunu söylüyorum ki; hükümet bizi hayal kırıklığına uğrattı. Kendileri sefaletini sürerken biz köşelerde kalmış işçileri ezmeye çalışıyorlar. Elimizdeki emekleri çalmaya kimsenin hakkı yok. Benim çocuğumun çocuğumun geleceğini çalmaya kimsenin hakkı yok. Yaptıkları yanlışlar düzeltilmeli. Biz de işçiler olarak birlik ve beraberlik içerisinde hareket etmeli, bu yasanın geçmemesi için elimizden gelen bütün gayreti göstermeliyiz.

* Kıdem tazminatının kaldırılması biz işçiler için çok kötü olacak. Kadın işçilerin evlendiği zaman aldıkları tazminat artık verilmeyecek. Bu yasa geçerse daha çok sömürüleceğiz. Emek gücümüzden daha çok alacaklar fakat verdikleri ücret düşecek. Buna karşı hep birlikte “Hayır” dememiz lazım. İşçiler olarak tek yumruk olalım. Bizim hakkımızı bizden daha iyi kimse savunamaz. Parası olan, işçinin açlığını bilmez.

* Kıdem tazminatının kalkmasını istemiyoruz. İşçinin elindeki son kale. O da ele geçirilirse işçinin elinde bir şey kalmayacak. Birikimlerimiz heba edilecek. Geleceğimiz elimizden gidiyor. Bir AKP'li işçi olarak söylüyorum, her şeyi elimizden aldılar, bari kıdem tazminatımıza dokunmasınlar. Bu da AKP'ye bir eleştiridir. Gerekirse miting, gerekirse genel grev yapmak lazım.

* Ben çalıştığım emek boşa gitsin istemiyorum. Hakkımı almak istiyorum. Bu konuda çok kızgınım. Bütün herkes genel grev için birleşmeli, sendikalar bunun için adım atmalı.

* İşçilerin uğruna çok şey feda ettikleri kıdem tazminatı hakkı devlet tarafından “fon” adı altında alınmak isteniyor. Tazminatın elimizden alınacağı aylardır herkes tarafından biliniyordu. Fakat sendikalar ve sivil toplum örgütleri işçilerin geri tutumlarına yaslandılar onları tabiri caizse “kaderlerine” terk etmeyi uygun gördüler. Bu gasp

bununla da sınırlı kalmayacak. Şu an sesimiz çıkmadığı için daha pek çok hakkımız elimizden alınacak. Sokaklar bomboş. Birlikte hareket etmeli, zamanında yaşanan 15-16 Haziranlar'ın yarınlarmı bugünlerde inşa etmeliyiz.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kiğılı'da işten atma saldırısı ve direniş

Almanya, Çin ve Ortadoğu ülkelerine ihracat yapan, Türkiye genelinde yaklaşık 180 satış mağazası bulunan erkek giyim markası Kiğılı'nın İstanbul İkitelli'deki fabrikasında işten atılan bir kadın işçi direnişe başladı. 20 Temmuz'da yaşanan işten atma saldırısının ardından 23 Temmuz'da direnişe geçen Didem Sorhun isimli işçi, bu haksız işten atmayı kabul etmediğini ve işe geri dönmek için direneceğini belirtti.

23 Temmuz günü fabrika önünde bekleyen Sorhun, öğle arasında ve akşam çay molasında yanına gelen arkadaşlarına yaşadıklarını anlattı. Sorhun iş çıkışında ise, işten atılmasını anlatan ve iş arkadaşlarını kendisiyle dayanışmaya çağırان bildirilerin dağıtımını yaptı. İşçiler bildiriye ilgiyle karşılarken, birçok işçi de Sorhun'un yanında olduğunu ve vazgeçmemesi gerektiğini dile getirdi.

Sorhun'u, fabrika önündeki direniş alanında işçiler ziyaret etti. Mesai saatleri olan 07:00-18:20 arasında fabrikanın önünde direnen işçi, çay ve yemek molalarında, iş giriş ve çıkışlarında işçilerle sohbet ederek direnişini duyurmaya devam ediyor.

Fabrikada çalışan işçilere içeride baskı uygulanmasına ve uyarılar yapılmasına rağmen işçiler, öğlen yemeklerini direnişçi işçiyle yemeyi tercih ettiler. Sivil ve resmi polislerin direnişçi işçiye “ılımlı” yaklaşımları ve sordukları sorular karşısında tok bir tutum alan direnişçi, polislerin tacizlerine prim vermedi. Düzenin kolluk gücünün direniş alanına gelmesinin ardından fabrika içerisinde korku yaratılmaya çalışılsa da mesai bitiminde sloganlarla

23 Haziran 2012 / Kiğılı

karşılanan işçiler, direnişçinin yanına gelerek sohbetler ettiler. “Biz içerideyiz ama aklımız hep sende” gibi ifadeler kullandılar.

Bir HEY Tekstil direnişçisinin Kiğılı direnişçisini ziyarete gelmesiyle sınıf dayanışması da büyütüldü. Aynı zamanda çevredeki insanların da olumlu tepkilerini alan direnişçi duyurmak için fabrika önünde ve Kiğılı mağazalarının önünde eylemler gerçekleştirilecek.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Sanayi havzalarında mücadele çağrısı...

Sınıf devrimcileri, başta kıdem tazminatı hakkının gaspı olmak üzere Metal Grup TİS sürecini de kapsayan bir faaliyet yürütüyorlar.

edilirken, işçiler Has Çelik'in diğer fabrikalarında da dağıtım yapılması talebinde bulundular.

Sınıf devrimcileri Şekerpınar'da kurulu olan **Honda ve Çelik Motor fabrikalarına da Metal İşçileri Bülteni**'nin son sayısının dağıtımını gerçekleştirdiler.

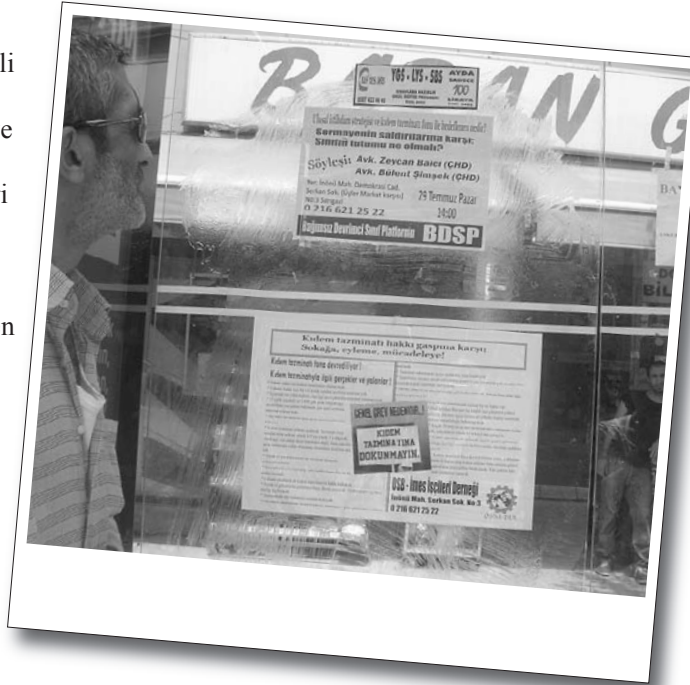
Buralarda da işçilerle kıdem tazminatının gaspı, sendikal örgütlenme ve MİB üzerine sohbetler edildi. MİB'i soran işçilere MİB'in faaliyetleri, amacı üzerine bilgi verildi.

Tuzla'da tersane havzasında ve organize sanayi bölgelerinde işçilere Rota ve Tuzla İşçi Bülteni'nin dağıtımı gerçekleştirildi.

Tersane işçilerine Tuzla Gemi tersanesi önünde sabah işe gidiş saatlerinde Rota'nın 40. sayısı ulaştırıldı. Tersane işçilerine "Haklarına sahip çık! Derneğine üye ol!" diyerek seslenen Rota'ya işçilerin ilgisi oldukça iyiydi.

Tuzla İşçi Bülteni ise Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan fabrikalara ulaştırıldı. Müdür ve usatabaşlarının baskılarına maruz kalan Na-De Elektronik işçilerine ve TEKSİF'te örgütlü olan Rimaks işçilerine gerçekleştirilen bülten dağıtımı esnasında işçilere sosyal yıkım saldırılarına karşı örgütlenme ve mücadeleyi büyütme çağrısında bulunuldu. Deri Organize Sanayi Bölgesi içinde ise "Yaşasın devrim ve sosyalizm! BDSP" yazılması yapıldı.

Son dönemde ise sermaye devletin azgınlaşan zor aygıtı polisin katlettiği devrimcilere atfen yazılamalar yapıldı. Pendik Köprüsü ve Aydos Mahallesi'nde duvarlara "Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!" ve "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" yazılamaları yapıldı.

Gebze MİB'den mücadele çağrısı

Metal İşçileri Birliği, Gebze ve Çayırova'daki metal işçileri başta olmak üzere bölgedeki işçi ve emekçilere kıdem tazminatının gaspı saldırısı ve MESS Grup TİS sürecini işleyen bir faaliyetle sesleniyor.

Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısı Akse Sapağı civarındaki mahallelerde işçilere ulaştırıldı. Kapı kapı gezerek yapılan dağıtımlarda işçilerle kıdem tazminatının gaspı ve toplu sözleşme süreci ile ilgili sohbetler gerçekleştirildi.

Ayrıca işçilerin yoğun olarak kullandığı geçiş ve servis noktalarına yapılan ozalitlerle de işçilere haklarına sahip çıkma çağrısı yapıldı. Metal İşçileri Birliği imzalı "Haklarımıza sahip çıkalım! Kıdem tazminatı hakkımıza el konulmasına izin vermeyelim!" ve "MESS Grup TİS süreci yaklaşıyor... Taleplerimize sahip çıkalım, MESS'ten hesap soralım!" şiarlı ozalitler Gebze Çarşı, Tatlıkuyu Köprüsü, Develi, Feniş Köprüsü'ne yapıldı.

Tuzla'da fabrikalara dağıtım

Tuzla'da Grup TİS sürecine yönelik hazırlıklar kapsamında Birleşik Metal'de örgütlü olan **Remas Redüktör** fabrikasına Metal TİS broşürlerinin dağıtımı gerçekleştirildi.

Dağıtım esnasında işçilerle TİS süreci ve kıdem tazminatının gaspı üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Sınıf devrimcileri sömürünün yoğun olduğu Şekerpınar'da kurulu olan **Has Çelik** fabrikasına **Metal İşçileri Bülteni**'nin son sayısının dağıtımını gerçekleştirdi. 08.00-16.00 vardiyasına gerçekleşen dağıtım esnasında işçilerle fabrikalarındaki yoğun sömürü ve sendikal örgütlenme üzerine sohbetler

görevlerimiz.../ TİS komitelerinde birleşelim, MESS'i ve Türk Metal'i ezelim!" başlıklı broşür ile sürece müdahale ediyor.

Dudullu OSB'de kurulu MESS'e bağlı ve işçileri Birleşik Metal İş'te örgütlü olan ABB fabrikasına sabah işe giriş saatinde broşürlerin dağıtımı yapıldı.

Sermayenin saldırılarına karşı sınıfın tutumu!

Kıdem tazminatının gaspı ve gündemdeki sosyal yıkım saldırılarına karşı mücadelenin tartışılacağı söyleşiye çağrı çalışmaları devam ediyor. Panele çağrı amacıyla Sarıgazi'de ozalit ve afişler yapılarak emekçiler söyleşiye çağrıldı.

"Grev yasağı, kıdem tazminatı ve TİS gaspı, sermayenin saldırılarını püskürtmek için devrimci sınıf kavgasını büyütelim! BDSP" ozalitleri Sarıgazi'ye yapıldı.

Ayrıca kıdem tazminatı fona devreğinde ne gibi değişikliklerin olacağını madde madde anlatan OSİM-DER imzalı ozalit ve A2 boyutunda afişler yapıldı.

Esenyurt'ta bülten dağıtımı

Kıdem tazminatı hakkının gaspına karşı mücadeleyi yükseltme çağrısının yapıldığı Esenyurt İşçi Bülteni, bölgedeki işçi ve emekçilere ulaştırılıyor.

İşçiler, kölece çalışma ve yaşam koşullarına karşı birleşmeye, örgütlenmeye ve sendikal olmaya çağrılıyor.

Sabah saatlerinde işçi geçiş noktalarında yapılan dağıtımlarda yüzlerce bülten Kırac ve Köyiçi'nde işçilere ulaştırıldı. Kırac'ta DHL Lojistik firması önünde 40 günü aşkın süredir direnen TÜMTİS üyesi DHL işçilerinin direnişi de Esenyurt İşçi Bülteni'ne taşındı. İşçi Bülteni aracılığıyla, direnen DHL işçilerinin sesi farklı sektörlerden işçilere taşındı.

Kızıl Bayrak / Gebze-Tuzla-Ümraniye-Esenyurt

Söz, yetki, karar işçilere...

2012-2014 Metal TİS'leri süreci başlarken, Metal İşçileri Birliği, işçilerin sürecin örgütleyicisi olması, söz, yetki, kararın işçilere ait olması için "MESS Grup Toplu Sözleşme süreci ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Birleş, örgütlen, sendikalı ol!”

Metal İşçileri Birliği (MİB), İstanbul’da Esenyurt bölgesinde, düşük ücretlere karşı insanca yaşanabilecek bir ücret talebiyle işçileri birleşmeye, örgütlenmeye ve sendikalı olmaya çağırdı.

Düşük ücretlerin ve ağır çalışma koşullarının yaygın olduğu Kırac fabrikalar bölgesinde işçiler kölelik koşulları altında çalıştırılıyorlar. 6. ay zam dönemi gelmiş olmasına rağmen ücretlerde arttırma olmadığı gibi asgari ücretin dahi altında işçi çalıştırılan bir plastik-metal fabrikasına MİB bildirilerle seslendi.

Yapılan bildiri dağıtımlarına işçilerin ilgisi oldukça yoğundu.

Esenyurt MİB’in bildirisini yayınlıyoruz...

Düşük ücretlere karşı, birleş, örgütlen, sendikalı ol!

İşçiler, kardeşler!

Beylikdüzü, Hadımköy, Kırac, Çakmaklı, Esenyurt, Haramidere’nin her biri patronlar için uzun çalışma saatleri, düşük ücretler ve güvencesiz

çalıştırılmanın hüküm sürdüğü sömürü cennetidir. Tüm iş yerlerinde azgınca sömürülüyoruz. Zorunlu mesailer, ağır çalışma koşulları ile kurlsız çalıştırıyoruz. Bugün biz işçiler son 30 yılın en ağır koşulları içinde yaşam savaşı veriyoruz. Ve patronlar için cennet olan bu koşullar bizim yaşamımızı cehenneme çeviriyor. Yaşam koşullarımız her geçen gün daha da zorlaşıyor. Yoksulluk ve sefaletimiz yetmiyormuş gibi patronların eksik etmedikleri işsizlik tehdidi bir sopa gibi sürekli sırtımızdan eksik edilmiyor. Adeta zamanla yarışircasına üretim yapıyoruz. Üretim arttıkça, patronların karı arttıkça, bizim çalışma koşullarımız daha da kötüye gidiyor.

Bir tarafta patronların artan karı, büyüyen serveti diğer tarafta bizlerin derinleşen sefaleti var.

Kardeşler, sizler de fabrikanızda düşük ücretlere çalıştırılıyorsunuz. Bu ücret emeğimizin karşılığı asla olamayacağı gibi kırıntı bile değildir. İnsanca yaşayabileceğimiz bir ücreti, emeğimizle zenginlikleri üreten işçiler olarak fazlasıyla hakediyoruz. Ancak sessiz kaldığımız sürece her zam döneminde ya hiç zam alamıyoruz, ya da komik oranlarda zamlarla geçiştiriliyoruz. Önümüzde 6. ay zamları var. Bu ay maaşlarımızı zamlı almamız gerekiyor. Eğer zam alamadıysanız ya da düşük ücretlerde zam dayatılıyorsa sizlere bunu kabul etmek zorunda değilsiniz.

Unutmayın işçi sınıfının olduğu yerde, sorun varsa çözüm de vardır. Çözüm birlik olmak, üretimden gelen gücümüzü kullanmaktır. “Daha fazlasını hak ediyoruz” diyorsan işçi arkadaşlarımızla fabrikanda duyarlı işçilerle bir komite oluşturup hak arama mücadelesine katıl. “İnsanca yaşanabilecek bir ücreti nasıl söke söke alırız” diyorsan, bize ulaş. Sizinle aynı koşullarda çalıştırılan ‘Artık yeter’ diyen işçiler olarak deneyimlerimizi ve gücümüzü sizinle paylaşalım.

Unutmayalım ‘birlikten kuvvet doğar’. Ücret sorununa karşı sen de birleş, örgütlen, sendikalı ol.

Gücünü Metal İşçileri Birliği’nde birleştir.

Esenyurt Metal İşçileri Birliği

TOGO’da imzalar teslim edildi

Sendikalaştıkları için işten atılan TOGO işçileri, haftalardır yürüttükleri imza kampanyası boyunca topladıkları imzaları Çalışma Bakanlığı’na teslim ettiler.

19 Temmuz günü TOGO Ayakkabı fabrikası önünden bakanlığa yürüyüş gerçekleştiren işçiler Eskişehir yolunun iki şeridini trafiğe kapattılar. Yol boyunca Ankaralı emekçilerin korna ve alkışlarla destek verdiği eyleme birçok sendika ve ilerici-devrimci kurum da katıldı.

Çalışma Bakanlığı önünde açıklamayı okuyan Deri-İş temsilcisi, TOGO işçilerine destek veren herkese teşekkür etti. Direniş sürecinin de aktarıldığı açıklamada bakanlığın sendikaya yetki vermemesi de protesto edildi. Kıdem tazminatı hakkının gasp edilmeye çalışılmasına da değinen Deri-İş temsilcisi, işçi sınıfının kazanılmış haklarına sahip çıkacağını vurguladı.

12 bine yakın imzanın toplandığı kampanya imzaların bakanlığa teslim edilmesiyle sonlandırıldı. Petrol-İş, TÜMTİS, Tez-Koop-İş ve BDSP’nin de aralarında bulunduğu ilerici ve devrimci kurumların destek verdiği eylemin ardından direniş alanına dönüldü.

Kızıl Bayrak / Ankara

Bıçakçılar’da iş güvencesi bıçak sırtında!

İstanbul Esenyurt’ta kurulu Bıçakçılar Tıbbi Malzeme ve Sağlık Ürünleri fabrikasında çalışan işçiler keyfi gerekçelerle işten atıldılar.

Bıçakçılar fabrikasındaki kölelik ve sömürü dayatmalarına ilişkin açıklama yapan **Esenyurt Metal İşçileri Birliği’nden işçiler**, işçilere bıçak sırtında bir yaşam dayatan Bıçakçılar patronundan hesap soracaklarını belirtti.

Esenyurt Metal İşçileri Birliği’nden işçilerin açıklaması şöyle:

Metal sektörü deyince ne geliyor aklınıza? Araçlar, ev eşyaları, süs eşyaları, elektrik, elektronik alet parçaları, bir dünya tıbbi malzeme... Bütün sanayi dallarında kullanılan makineler, çarklar, dişliler... Hepsi güzel, hepsi hayatımızı kolaylaştıran şeyler. Aslında kolaylaşan hayat biz işçilerinki değil, patronlarımızın...

Peki bu hayatı kolaylaştıranlara reva görülenler? Hiç binemedikleri araçları üretirken hayatları yok edilenler. Kullandığımız güzel ev eşyalarını polisaj yaptığı için ciğerleri çürüyen, takıları süs eşyalarını yaparlarken hırsız muamelesi görüp 7 kez aranarak, onursuzlaştırılmaya çalışılan insanlar... 700 liraya makinelerin dişlilerini yağlayan, dişlilerin arasına sıkıştırılan bedenler.

Bir de sağlıklı olsun diye insanlar tıbbi malzemeleri üreten işçiler. Ve tıpkı Bıçakçılar fabrikasında olduğu gibi uzun çalışma saatleri, düşük ücretler dayatılarak sağlıklarından olan, iş güvencesinden yoksun bıçak sırtında yaşayan işçiler. Bir de onların ürettiklerine el koyan patronlar, sömürücüler.

Kırac’ta kurulu bulunan Bıçakçılar Tıbbi Malzeme ve Sağlık Ürünleri Fabrikası’nda çalışan işçiler de patronların işten atma saldırısıyla karşılaştılar. Sağlık ürünlerini üreten işçilere düşük ücretlerle günde 11 saat çalışma dayatılıyor yani sadece burada çalışan işçilerin değil milyonların sağlığıyla oynanıyor. Bu koşullara ‘sağlık olsun’ deyip geçmeyen, yeter diyen işçiler sendikalaşma mücadelesine atılınca işten atma saldırısıyla karşılaştılar ve 40 işçi işten çıkarıldı. Sendikalaşma hakkına tahammülsüzlükte sınır tanımayan Bıçakçılar patronu yaklaşık 10 yıl önce de 150 işçiyi işten çıkarmıştı.

Buradan bir kez daha, işten atarak açlığa mahkum edenlere, kölece çalıştırıp üretilen zenginlikleri çalanlara ve özelinde Bıçakçılar patronuna sesleniyoruz. İşçilere bıçak sırtında bir yaşam dayatıyorsunuz ancak unutmayın; bu bıçağın iki yüzü de keskin, döner bu bıçak hesap sorar, soracak da.

Esenyurt Metal İşçileri Birliği’nden işçiler

Mahle Mopisan'da grev kararı

İzmir Gaziemir Serbest Bölge'de kurulu bulunan Almanya merkezli Mahle Mopisan fabrikasında örgütlü Birleşik Metal-İş Sendikası, fabrikaya grev kararını astı.

Birleşik Metal'in örgütlenme sürecinde sendika üyesi işçiler işten atılmıştı. Mahle Mopisan patronu, işçileri yıldırma için çeşitli baskılar uygulamış ve taşeron sendika Türk Metal'i fabrikaya sokmaya çalışmıştı. Ancak, örgütlülüklerine sahip çıkan Mahle işçileri patronun bu saldırısını püskürtmüş ve toplu sözleşme imzalama yolunda önemli bir adım atmışlardı.

Fabrikada ilk toplu sözleşmeyi imzalamak için mücadelesini sürdüren Birleşik Metal, görüşmelerin tıkanması üzerine 20 Temmuz günü fabrikaya grev kararını astı.

Mahle Mopisan Baştemsilcisi Bahri Durmaz ve Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şube Sekreteri Coşkun Yılmaz, Mahle'deki toplu sözleşme sürecini ve grev kararı asılmasını gazetemize değerlendirdi.

Mahle Mopisan Baştemsilcisi Bahri Durmaz: Mahle Mopisan fabrikası %100 Alman bir şirkettir. Dünya genelinde 112 şirketi var. MESS kapsamında olan fabrikamızda ilk defa Toplu İş Sözleşmesi (TİS) yapılacak. MESS ile birlikte toplantılar yapıldı. Yapılan bu görüşmelerden sonuç alamadık. Ücretler düşüktü. Biz sendika olarak %16'lık ücret artışı, 4 ikramiye ve sosyal haklar istedik. İçerisinde evlilik, çocuk yardımı gibi olan çeşitli talepleri kapsıyordu. İşverenin teklifi ise her şey dahil yani ikramiyesi ve sosyal hakları da içinde %12'lik bir teklifti. Biz, gece zammı istedik verilmedi. Geline süreçte bu şartları

Kabul etmediğimiz için 20 Temmuz günü yaptığımız bir yürüyüşle fabrikaya grev yazısını astık. İşyerinde, 25 kişi 850 TL, yaklaşık 200 kişi 970 TL, 6 kişi de 1000TL'nin üzerinde maaş alıyor.

Ayrıca servis, yemek ve sigortamız da var. Sosyal haklardan da yakacak yardımı var. Fabrikada 350 kişi bizim sendikanın üyesidir. Başka sendika yok. Grev yazısını astıktan sonra 60 günlük bir süre var. Eğer çözüm olmazsa greve çıkarız. Bu 350 işçinin tamamı grev konusunda hem fikir. Şimdi de komitemiz, sendikamızda toplantı alıyoruz. Sendikamızın TİS uzmanı İrfan Kaygısız geldi. Bize bu yapacağımız TİS ile ilgili bilgi veriyor.

Birleşik Metal-İş İzmir Şube Sekreteri Coşkun Yılmaz: Birleşik Metal olarak 2,5 yıldır bu fabrikadaki yetki süreciyle uğraşıyoruz. Biz ilk örgütlendiğimizde ve yetki başvurusu yaptığımızda aynı zamanda işveren hemen Türk Metal'i çağırdı. Türk Metal Sendikası da yetki başvurusu yaptı. İşveren, işçileri Birleşik Metal'den istifaya zorladı. Birçok baskı yaptılar ve işten çıkarmalar oldu. Çalışma Bakanlığı da işverenle ve Türk Metal Sendikası ile birlikte hareket etti. Bu fabrikada Türk Metal'i yetkili kılmak için çok uğraştı. Ama çoğunluk bizim sendikada olduğu için mahkeme sonucu yetki bize geçti. Bu süreç yaşanmamış olsaydı biz şimdi ikinci TİS'imizi yapıyor olacaktık. Bu süreç yaşanırken de biz sendika olarak her işçi arkadaşına iyileştirme parası alabildik. Şimdi grev kararı astık ve bu süre içerisinde iş yavaşlatma, kokart takma ve vardiya çıkışlarında yürüyüş yapmak gibi eylemlerimiz olacak. Süreci bekliyoruz.

Kızıl Bayrak / İzmir

DHL'de eylem

Kargo ve taşımacılık devi **DHL**'de sendikal örgütlenme mücadelesini sürdüren TÜMTİS, 21 Temmuz günü, DHL'nin Gebze'deki depoları önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Sendika üyesi 18 işçinin geri alınmasının talep edildiği eylemde sendikadan istifa baskısına başvuran DHL yönetimi de kınandı.

İşçilere destek

TÜMTİS'in örgütlü olduğu çeşitli işyerlerinden işçilerin yanısıra Deri-İş Tuzla Şubesi, Yol-İş İstanbul 1 Nolu Şube, Tez-Koop-İş 5 Nolu Şube, Kristal-İş Gebze Şubesi, Hava-İş, Eğitim Sen, Tek Gıda-İş, Çelik-İş ve ÜİD DER'den üye ve yöneticilerin katılımı ile yapılan basın açıklamasını TÜMTİS İstanbul Şube Başkanı Ersin Türkmen okudu.

Türkmen, yaptığı açıklamada DHL'nin, kısa bir süre önce performanslarından dolayı ödüllendirdiği işçileri, performans düşüklüğü gerekçesiyle, her ay 100 saate yakın fazla mesai yapan işçileri, fazla mesaiye kalmadıkları gerekçesiyle işten attığını belirterek işçileri sendikadan istifa ettirmek için tehdit ve şantajla başvurulduğunu söyledi.

DHL'nin 220 ülke ve bölgede hizmet veren uluslararası lojistik devi olduğunu hatırlatan Türkmen, bu şirketin 50 milyar Euro'yu geçen yıllık gelirine rağmen işçisine açlık sınırının altında bir ücret verdiğini sözlerine ekledi.

DHL yönetimine seslenen Türkmen, DHL'nin sendika ve işçi düşmanı tavrını bütün dünyada teşhir edeceklerini söyledi.

Açıklamada ayrıca, bütün sendikalar, emek örgütleri, meslek odaları ve emekten yana olan kurum ve kişiler dayanışmaya çağrıldı.

Süreyyapaşa'da direniş başladı

İstanbul Maltepe'de Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları Hastanesi'nde, taşeron şirketin baskıcı uygulamalarını kabul etmeyen 3 işçi işten atıldı.

Taşeron şirketin işçilere dayattığı "Hiçbir alacağımız yok" ibareli belgeleri imzalamayan Dev Sağlık-İş Sendikası'na üye 3 taşeron işçi 23 Temmuz günü yaptıkları eylemle uygulamaları protesto ederek direnişe başladılar.

Sabah saatlerinde hastane yönetimi ile atılan işçiler ve sendika yöneticilerinin yaptığı görüşmeden de sonuç çıkmadı. Basın açıklamasında, hastane yönetimi ve taşeron şirket teşhir edildi.

İşten çıkarılan işçilerden Hamdi Azbay, yıllardır hastanenin yemekhanesinde taşeron şirket üzerinden çalıştırıldıklarını; her ihaleyle şirket değiştirilerek emeklerinin çalındığını ifade etti.

DHİMİ emekçilerinden eylem

Yüksek Planlama Kurulu'nun havacılık tazminatıyla ilgili kararı 19 Temmuz günü Adana'da yapılan eylemle protesto edildi. Devlet Hava Meydanları İşletmesi (DHİMİ) çalışanlarının tazminat hakkını gasp eden yasaya karşı yapılan açıklamayı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) Adana DHİMİ İl Temsilcisi Mehmet Turgut okudu.

DHİMİ Genel Müdürlüğü önünde yapılan açıklamada, "Mevcut Havacılık Tazminatı tüm personel arasında eşitsizlik yaratarak huzursuzluğa ve kurum içerisinde var olması gereken aidiyet duygusunun yok olmasına neden olmuştur." denilerek DHİMİ Genel Müdürlüğü'nün yönetim anlayışı eleştirildi.

Açıklama, gerekli değişiklikler yapılmadığı ve mağduriyetler giderilmediği takdirde önümüzdeki süreç içerisinde hukuki ve fiili mücadelenin devam edeceği vurgusuyla bitirildi.

Kızıl Bayrak / Adana

“Yetkiler beklenmeden fabrikalarda çalışmalar yürütülmeli!”

Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi'nde örgütlü **Sarkuysan** fabrikasının işyeri temsilcisi **Ömer Kara** ile MESS Grup TİS süreci üzerine konuştuk.

Gebze bölgesinde MESS üyesi fabrikalarda Grup TİS süreci hazırlıklarını ve önümüzdeki dönem izlenmesi gereken mücadele hattını değerlendiren Kara, yetkiler beklenmeden fabrikalarda çalışmaların başlaması gerektiğini dile getiriyor.

“Bir kabullenmişlik hali mevcut”

- 2012-2014 MESS Grup TİS görüşmelerine yaklaşıırken genel durum nasıl görünüyor?

Geçtiğimiz TİS süreçlerindeki hazırlıkları düşündüğümüz zaman hazırlıklar zayıf. Geçtiğimiz senelerde zaman bu kadar yaklaştığında her şey belliydi, örneğin taslaklar hazır. Şimdi bakıyoruz ortada somutlaşmış, biz temsilcilere, fabrikalara ulaşmış herhangi bir şey görünmüyor. Bunun en önemli nedeni yetkilerin bekleniyor olması. Yetkilerin belirsiz olması durumu bir bekleme haline dönmüş durumda. TİS süreci geri planda kaldı, yetki alacak mıyız almayacak mıyız sendika bunun için bekliyor. Bir tıkanma var. Geçen haftalarda Gebze'deki bütün temsilcilerle bir toplantı yapıldı. Yeni bir eylem planı çıkartılacağı ifade edildi. Ama somutta atılan bir adım yok.

Türk Metal'in tutumu da belirsiz. Türk Metal de MESS de darbe yediler. Türk Metal, değişik bir taktik izleyecek mi şu an görünen bir şey yok.

İşçi arkadaşlar da TİS süreci ile ilgili ne düşünüyor ne de konuşuyor. Taleplerini düşünen yok, bir kabullenmişlik hali mevcut. Fabrikalardaki arkadaşlar kendi durumları üzerinden “o kadar yapıyoruz da sonuç ne” şeklinde bakabiliyorlar. Sarkuysan iç örgütlülüğü diğer fabrikalara göre daha güçlü bir yer. Bizim de özel bir hazırlığımız yok. Komiteleri kurduk bekliyoruz. Verilecek, bize iletilecek kararı bekliyoruz.

- Gebze'de gerçekleşen toplantıya ilgi nasıldı?

Toplantıda önceki TİS sürçleri değerlendirildi. Yeni yasalar anlatıldı. Cansızdı. Sonuçta bu toplantıda bir önceki süreçteki benzer toplantıda yakalanan hava yakalanmadı. Belirsizliğin, bekleme halinin sonucu.

“Bosch'un yarattığı atmosfer bile yetti”

- Bir önceki önceki TİS dönemi Birleşik Metal'in örgütlü olduğu yerler açısından hareketli geçti. Yine yakın süreçte Bosch ve Cengiz Makine işçileri Türk Metal'den ayrıldılar. Bu yaşanan gelişmeler bölgede nasıl bir etki yarattı?

Türk Metal'den bize katılanlar var. Türk Metal'den kopartılan yerlerin etkisi çok fazla. Cengiz Makine, bölgede çok olumlu bir hava yarattı. Bize güç ekledi. Hayal gibi gelirdi, ama olduğunu görünce olumlu bir bakış açısı yarattı. Bunun heyecanı duyulacağı yerde bir durgunluk var. Bosch süreci önemli, yorucu bir süreç de oldu ama Bosch'un yetki sürecindeki sonucu ortaya çıkacak havayı belirleyecek. Bosch'ta yetki alındı diye biliniyordu,

işçi arkadaşlar böyle biliyordu, sonra farklı bir sonuç çıkınca biraz da olsa kırıklık oldu. Ama yine de yetki alınmasa da bu yarattığı atmosfer bile yetti. Bosch vesilesiyle birçok yan kuruluş da bize geçmiş oldu. Ortaya çıkan havanın etkisi ile Birleşik Metal'e geçmek için örgütlenme faaliyeti yürüten büyük fabrikalar da var.

“Gebze yerinden oynatılmalı”

- Bir önceki sözleşme sürecini değerlendir misin?

Hüsrandı. 30 kuruş için mi yapıldı tüm bunlar dedirtiyor. Sonrasında işçilere anlatması bizler açısından zor oldu. Daha iyisi olabilirdi. Kapalı kapılar ardında kararlar alındı. Temsilcilerin bile haberi yoktu ek protokollerin kapsamından. Sendika başkanları işi bitirdi. Bizler greve de topyekün çıkmak istedik, olmadı. Zaten grev kararının çıkmasına bile sendika şaşırdı, kararı boşa düşürmeye çok çalıştı.

Geçen dönem tecrübe yarattı, geliştirici oldu. Bu sene başka bir hava yaratılmalı, Gebze yerinden oynatılmalı. Ama ortada buna uygun bir icraat yok. Koltuk merakı bitti, koltuklar belirlendi. Geçen dönem seçimler öncesiydi, onun basıncı da belirleyici oldu. Maden-İş dönemindeki gibi bir mücadele olmalı. Yoksa bir büyür bir küçülürüz.

“Yetki sürecini beklememek gerekiyor”

- Bu sene TİS sürecine giderken saldırılar yoğun. Kıdem tazminatına yönelik saldırıya, yetki meselesine dönük sendikanın ne gibi hazırlıkları, kararları var?

Genel Temsilciler Kurulu'nda madde olarak geçti, “kıdeme dokunulursa genel grev kararıdır” diye. Bu karardan geri adım atılamaz. Yetki giderse de eylem, etkinlik başlayacak. Kıdem tazminatının da, yetki sürecinin de nasıl sonuçlanacağı merak konusu. İşçi arkadaşlar, TİS'i değil kıdem tazminatının ne olacağını daha çok merak ediyor.

Bence TİS sürecinin çalışmaları için yetki sürecini beklememek gerekiyor. Nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın bizim hazırlığımız, çalışmalarımız bugünden yürümeli. Eylem planı çıkartılmalı. Her şey içe içe aslında ama her şey için ayrı bir bekleme durumu var. Neyin ne olacağı, havanın nereden eseceği belli değil.

“İşçileri siyasallaştırmalıyız”

- Bu sözleşme sürecinde hangi taleplerin öne çıkartılması gerektiğini düşünüyorsunuz?

Ücret farklılığı yıllardır dillendirdiğimiz bir talep. Bölgedeki birçok fabrikada farklılık temel sorun. İşçilerin ücretleri arasındaki uçurum kapatılmalı.

Birleşik Metal'in örgütlü olduğu yerlerde esnek çalışma yok, üretimde taşeronlaştırma yok. Bazı fabrikalarda bölüm değiştirme sorunu ile karşı karşıya kalabiliyor arkadaşlarımız.

Her fabrikanın kendine has özellikleri ve sorunları olabiliyor.

- Son olarak eklemek istediğiniz, vurgulamak istediğiniz bir şey var mı?

İşçileri siyasallaştırmalıyız, sınıf bilincini kazanmalarını sağlamalıyız. İşçiler siyasallaşmadan adım atmak zor.

Kızıl Bayrak / Gebze

Hey Tekstil işçilerine ziyaret

6 aydır direnişlerini sürdüren ve 16 Temmuz'da direniş komitesinin direnişi bitirme hamlesine karşın direnişi sürdürme iradesini gösteren HEY Tekstil işçilerine 19 Temmuz günü direnişçi THY işçileri destek ziyaretinde bulundu.

“HEY Tekstil işçileri yalnız değildir! – THY Direnişçi Kadın İşçileri” pankartını açarak direniş alanına gelen THY işçileri HEY Tekstil işçilerinin direnişini selamladılar. Ziyaret boyunca “HEY Tekstil işçisi yalnız değildir!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Birleşe birleşe kazanacağız!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganları atıldı.

Yapılan sohbette THY işçileri direnişin son geldiği noktayı, EMEP'in tutumunu öğrenmek isterken HEY Tekstil işçilerinin deneyimlerinin kendilerine de örnek olacağını, Hava-İş Sendikası'nın da her zaman HEY Tekstil işçilerinin arkasında olduğunu belirttiler. HEY Tekstil işçileri adına yapılan konuşmada EMEP'in direniş sürecine olumsuz etkisi teşhir edilirken, bundan sonraki süreçte hatalarından öğrenerek kazanana kadar direnmeye devam edeceklerini belirttiler. Yapılan sohbetin ardından THY işçileri eylem alanından sloganlarla ayrıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Emperyalistlerle suç ortakları halkların boğazlaşması için zemin döşüyor...

Gerici/emperyalist savaşa karşı halkların birleşik direnişi yükseltilmelidir!

Pentagon'un savaş baronları ile bölgedeki aktif tetikçileri, Suriye'deki çatışmaları tırmandırmak için el altında bulundurdıkları tüm güç ve araçları seferber etmiş haldeler. Savaşı başkent Şam'a taşıma çabalarını yoğunlaştıran emperyalistlerle bölgenin "tetikçi üçlüsü" (Türkiye, Suudi Arabistan, Katar) ve ırkçı-siyonist İsrail, Beşar Esad'a yakın üç üst düzey yöneticinin öldürülmesini sevinçle karşıladılar. Bu tür saldırılar kendilerine yöneldiğinde, "terör bizi vurdu" diye feryat-fıgan edenler, saldırı Suriye'de olunca, "Baas rejiminin sonu gelmiştir" türünden söylemlerin yaygınlaştırılmasına fırsat saydılar.

Saldırıyı manşetlere taşıyan savaş çıkırtkanı medya, "Baas rejim bitmiştir" havası estirmeye çalışıyor. Yani çatışmaların şiddetlenmesi ve daha çok kanın akmasına iştahla sarılan emperyalist merkezlerdeki medya tükelleri ile Türkiye'deki dinci-gericilik borazanı veya yordakçısı medya, "artık BM kararına gerek yok, Baas yönetiminin işini bitirmek için, uluslararası güçler bir an önce saldırıya geçmelidir" vaazını yükseltmeye başladı.

Dinci-Amerikancı iktidarın borazanı ile yordakçıların histerik bir halde savaş çıkırtkanlığını yükseltmeleri, harcı halkların kanyıla karılan pastadan pay kapmak için salya akıtmaya başlayan güçlerin, tüm iğrençliklerinin gözler önüne serilmesini sağlamıştır. Bu gelişmeler, yeri geldiğinde dinden, imandan, ahlaktan, adaletten, liberalizmden, demokrasiden dem vuranların, "vampirler familyası"na mensup olduklarını tartışmaya yer bırakmayacak bir şekilde kanıtlamıştır.

Afganistan ve Irak'ı "öзгürleştirilenler" in "Suriye sevdası"

ABD emperyalizminin "gayri resmi" basın sözcülerinden *The New York Times* gazetesinin yayınladığı haberlerde, Barack Obama yönetiminin Suriye konusunda artık "diplomatik çözümü" olanaksız gördüğü ve bu yönde çabalara son verdiği belirtiliyor.

Obama yönetiminin görevlilerine dayandırılan söz konusu haberlerde, ABD rejiminin bundan böyle Suriye konusuna aynı şekilde yaklaşan ülkelerle birlikte Beşar Esad yönetimini devirmek için muhaleflere verdiği desteği artıracak ifade ediliyor. Bu haberlerin, parası Suudi Arabistan-Katar ikilisi tarafından karşılanan, Türk sermaye devleti eliyle dinci çetelere ulaştırılan Amerikan silahlarıyla yapılan saldırıların, Baas yönetiminin üst düzey yöneticilerini de hedef almasının hemen ardından piyasaya sürülmesi dikkat çekicidir. Bu çekişme, fiili savaşıyla medya aracılığıyla icra edilen psikolojik savaşın aynı merkezlerden yönetildiği kanısını güçlendiriyor.

Saldırı hazırlığına dair bilgiler, medya haberleriyle sınırlı değil. Türkiye'nin gününün CIA mensupları başta olmak üzere yabancı ajanlarla kaynağı, özellikle CIA ajanlarının "Suriyeli muhalefler"le birlikte çalıştığı, bu soysuzlaşmış tetikçileri yönlendirdiği ve Beşar Esad sonrası döneme hazırlık yapıldığı yönünde resmi ve

gayri-resmi açıklamalar yapıyor.

Tüm bunlar, Suriye'deki savaşın daha da kızıştıncı ve emperyalist/siyonist güçlerle bölgedeki Amerikan taşeronları eliyle Baas yönetimini yıkıp, Şam'da bir ABD kuklası rejim inşa etmek için harcanan çabaların daha da arttığına işaret ediyor.

Pentagon'un savaş baronlarının yaydığı bu haberler Afganistan, Irak ve Libya'yı "öзгürleştirilen" haydut takımının, artık Suriye halklarının başına da fiilen musallat olduğunu gözler önüne seriyor.

Emperyalistler ile "müslüman" suç ortaklarının, yani "aktif tetikçiler" in ülkeleri nasıl "öзгürleştirdiklerini" anlamak için Afganistan, Irak ve Libya'ya bakmak yeterlidir.

Afganistan'ı ortaçağ karanlığının dibine kadar süren emperyalist işgal (öзгürleştirme hareketi), bu ülkede yaşayan halkların hayatını tam cehenneme çevirmiştir. İşsizlik, yoksulluk, açlık, savaş ve NATO'ya bağlı uçakların havadan yağdırdığı bombalar. Bu "öзгür" Afganistan'ın resmidir.

İkinci hedef olarak seçilen Irak'ta ise emperyalist işgal bu ülkenin yakılp yıkılmasına, 1.5 milyon insanın katledilmesine, daha fazlasının sakatlanmasına, yüzbinlerce kadının dul, milyonlarca çocuğun yetim kalmasına, milyonlarca kişinin ise yerini yurdunu terk etmesine neden olmuştur. Geçen hafta bir günde 14 kentte bomba yüklü araçlarla düzenlenen 22 ayrı saldırıda en az 91 kişinin katledilmesi, 161 kişinin ise yaralanması, emperyalistlerle suç ortakları tarafından "öзгürleştirilen" Irak'ın veciz tablosunu gözler önüne sermektedir.

İzmir'deki NATO üssünden yönetilen saldırılarla yedi ay boyunca bombalandıktan sonra işgal edilen Libya'da neler olduğuna dair ise, artık tek bir habere rastlamak mümkün değil. Zira bu ülkeyi "öзгürleştirip" kurtlar sofrasına döndüren emperyalistlerle suç ortaklarını, Libyalı emekçilerin durumu, artık hiçbir şekilde ilgilendirmiyor. Yağmanın yanısıra silahlı çatışmalar, vahşi işkenceler, toplu cinayetler Libya'da

devam ediyor. Ama bu vahşetler "öзгür" bir ülkede cereyan ettiği için, saldırganlık ve savaşın borazanlığını yapan medya tekelleri için bir haber değeri taşıyor.

Bu aralar Suriye bu zincirin dördüncü halkası haline getirilmek isteniyor. Çatışmaların vardığı boyut ve dinci çetelerin bazı alanlarda "İslam devleti" ilan edecek sürüklediklerini kanıtlamıştır. Zorba Baas rejiminin bu noktaya varılmasındaki rolü ne olursa olsun, harcı halkların kanyıla karılan pastayı yağmalamak için salya akıtan ABD emperyalizmi ile bölgedeki tetikçi suç ortaklarıdır. Zira bu güçler, çeteleri korumaya almamış, silahlandırıp eğitmemiş olsalar çatışmanın bu boyuta varması söz konusu bile olmazdı. Emperyalistlerle bölgesel gericilik odaklarının, somutta "tetikçi üçlü"nün (Türkiye-Suudi Arabistan-Katar) fiili müdahaleleri olmasaydı, Suriyeli işçi ve emekçilerin Baas yönetimine karşı başlattıkları mücadelenin amacından sapıtılması da mümkün olmazdı.

Tüm bunlar, "Suriye'nin dostları" kisvesine bürünen ABD ile AB'deki kuyrukçuları ve bölgedeki tetikçilerinin, Suriye halklarının kanını akıtmayı, sefil emellerine ulaşabilmenin dayanağı olarak kullandıklarını gösteriyor.

Son günlerde kimyasal silah tartışmasının başlatılması ve bu gerekçeyle siyonist İsrail'in de saldırıya geçmek için fırsat kolladığını ilan etmesi, çatışmaların daha vahim bir hal alacağını gösteriyor. Bunun ise, akan kanı durdurmaya değil, daha artmasına yol açacağı aşikardır.

Emperyalist savaş için çıkırtkanlık yapıyorsanız: "Baas çımsınız"

Bilindiği üzere Türk sermaye devleti ve dinci-Amerikancı AKP iktidarı, olayların başlamasından kısa süre sonra, Baas yönetiminin yıkılması ve Şam'da "dinci-gerici, neoliberal, Amerikancı" bir rejimin işbaşına getirilmesi için hırsla çaba harcamaya

başlamıştır. Öyle ki, kimi zaman Pentagon'un savaş baronları bile, AKP şeflerine "biraz sakin olun" telkininde bulunma ihtiyacı hissetmişlerdi.

Ancak Baas yönetiminin çapulcu dinci çeteler eliyle kısa sürede yıkılacağı varsayımı boşa düşünce, yaşanan fiyasko, Ankara'daki Amerikancıları daha da hırslandırdı. Ama ne kendileri Suriye'ye açılan saldırıyı göze alabildiler ne Pentagon'daki efendilerinin durumu buna müsait oldu. Bundan dolayı sabırsızlıkla şu ana kadar beklemek zorunda kaldılar. Fakat bu süreyi dinci çeteleri eğiterek, silahlandırarak, besleyerek ve "sivil" muhalefete çekidüzen vermeye çalışarak geçirdiler. Yani AKP iktidarı, iç politikada faşizan saldırganlığı yükseltirken, Baas yönetimini yıkmak için de Suriye'deki iç çatışmaları elden geldiğince körüklemiştir.

Bu uğursuz çabanın, "Suriye halkını Baas zulmünden korumak" adına harcadığı yönündeki iddialar, AKP gibi faşizan zihniyetli bir iktidar için fazlasıyla iğreti duruyor. Zira Kürt halkına ve hareketine, ilerici ve devrimci güçlere, işçi ve emekçilere ve diğer ezilenlere karşı devlet terörü estiren bir iktidarın, Suriye halkının sorunlarıyla ilgilendiği iddialarına ahamaklar bile inanmaz. Bundan dolayı dinci-gericiliğin borazanlığını yapan medya, mesaisinin önemli bir kısmını, Suriye'ye emperyalist bir saldırının yapılması ve dinci-gericiliğin etkisindeki toplum kesimlerinin bu savaşa destek olmasını sağlamak için çaba harcamak zorunda kaldı. Göründüğü kadarıyla bu konuda halen kayda değer bir başarı sağlanmamıştır. Zira son günlerde savaş çıkırtkanlığında iyice zıvanadan çıktı söz konusu medya.

Kokuşmuş karanlığın bu rezil temsilcileri, sermaye ve emperyalizmin hizmetindeki AKP iktidarının zorbalığına karşı çıkan herkesi "Ergenekoncu" ilan ederken, emperyalist savaş çıkırtkanlığına karşı çıkanları ise, "Baas'çı" ilan etmeye başladılar. En ufak bir insani değer kırıntısından bile yoksun olan bu "organik gazeteci" takımının tüm çabası, Suriye'nin Irak gibi "öзгürleştirilmesi"dir. Vurgulamalıyız ki, son günlerde Washington'dan yapılan açıklamalar, en çok bu savaş çıkırtkanı dinci-gericileri coşturmaktadır. Dinci-Amerikancıları rahatsız eden yeni gelişme, Suriyeli Kürtler'in özerklik ilan etmeleridir. Bu süreçte PKK çizgisine yakın partinin aktif bir rol oynaması ise, söz konusu rahatsızlığı daha da pekiştirmektedir. AKP iktidarı, -ne kadar etkili olabileceğinden bağımsız olarak- Suriyeli muhalefler eliyle bu adımı baltalamak için harekete geçti bile.

Kışkırtılan savaş halkların birbirine kırdırılmasını da içeriyor

Pentagon'da çizilen "yeni haritada" Ortadoğu halklarının etnik, dinsel, mezhepsel temelde parçalanması esas alınıyor. Halklar mozaiki olan

bölgenin bu özelliği, "fay hatları" olarak tanımlanmaktadır. Irak'ta bu plan belli bir noktaya kadar uygulanıyor. Şimdi sıra Suriye'de, ardından mezhep çatışmalarının Lübnan'a taşınması, Hizbullah'ın tasfiyesi, Filistin direnişinin tasfiyesi ve nihai hedef olarak İran'ın hedef alınması planlanıyor.

ABD emperyalizminin hegemonya savaşının cephesi haline getirilen Ortadoğu'daki bu kanlı plan siyonist İsrail ve Türkiye-Suudi Arabistan-Katar üçlüsü tarafından aktif bir şekilde desteklenmektedir. Bölge halklarının bu kanlı/uğursuz plana karşı çıkmalarını engellemek için olaylar "Şii-Sünni çatışması" kılıfına uygun hale getirilmek isteniyor. Türkiye-Suudi Arabistan-Katar üçlüsünün "Sünni-dinci-Amerikancı" rejimler tarafından yönetilmesi, bu rejimlerin tüm icraatlarıyla "mezhepçi" bir çizgi izlemeleri, ABD/İsrail patentli plana hizmet etmenin olanağı olarak değerlendiriliyor.

Suriye'deki köktendinci çetelerin adı geçen rejimler tarafından desteklenmesi, Baas yönetiminin -öyle olmamasına rağmen- "Alevi yönetimi" diye kodlanması, Suudi sermayeli uydu kanallarından mezhep çatışmalarını kışkırtan yayınların aralıksız devam etmesi, etnik, dinsel, mezhepsel boğazlaşma riskini arttıran etkenlerdir.

Pek çok ülkeden Suriye'ye gelen kökten dincilerin dinsel/mezhepsel kimliğinden dolayı insanları katletmeleri ve son olarak Hataylı Arap Alevilere ait 12 TIR aracının -Türkiye-Suriye sınırları arasındaki bölge- yakılması ve onlarca aracın yağmalanması, olayların vahim bir hal almaya başladığını gösteriyor. Bu arada Hatay Valisi'nin, "TIR araçlarına saldırırlar Suriyeli muhalefler değil, kaçakçılardır" açıklamasıyla kökten dinci çeteleri koruyan bir tutum alması, mezhep çatışmalarının ülke sınırlarına giriş yaptığı anlamına da geliyor.

Bu koşullarda Suriye'ye geçilemezse eğer, etnik, dinsel, mezhepsel çatışmaların Suriye'nin yanısıra, bölgesel bir hal alacağı kimse için bir sır değil. Suriye, Lübnan, Irak, Türkiye, İran, Körfez ülkeleri, kısacası tüm bölge halklarının bu kanlı girdaba kapılmaları gibi ciddi bir risk vardır. Sürecin bu yönde ilerlemesi, bölge halklarının emperyalist hegemonya savaşları adına birbirini boğazlaması anlamına gelecektir.

Bu koşullarda Suriyeli Kürtler'in özerklik ilan etmeleri, bu hak tümüyle meşru olsa da, Türk devletinin de girişimleriyle bu bölgeyi de etnik çatışma alanına çevirebilir. Nitekim AKP şeflerinin bu konuyla ilgili gerici Suriye muhalefetini toplantıyla çağırması olmaları hayra alamet değil.

Gerici/emperyalist savaşa karşı birleşik direniş!

Suriye'deki çatışmaların aynı zamanda bir hegemonya savaşı olduğu biliniyor. ABD

emperyalizmiyle suç ortakları bölge üzerinde tam bir hegemonya kurmak isterken, Rusya ve Çin ise, bölgedeki çıkarlarını koruma derindeler. Özellikle Rusya'nın bu konuda çok kararlı olduğu -diğer şeylerin yanısıra-, daha önce durdurulan nükleer başlıklı füze üretiminin, seri bir şekilde başlayacağını ilan etmesinden de bellidir. Bu olgu olası bir savaşın farklı cephelere de sıçrama ihtimalini de yükseltiyor. Suriye'de ise çatışmaların şiddetleneceğini, bu ülkenin parçalanma riskiyle karşı karşıya bulunduğunu reddeden pek kimse yok.

Fakat bu aşamadan sonra Baas yönetimi yıkılsa da yıkılmasa da, Suriye parçalanırsa da parçalanmasa da, ortada bölge halklarının geleceğini tehdit eden bir durum oluşmuş bulunuyor. Geline yer de ciddi tehlike halkları birbirine boğazlatma zemininin oluşturulması yönünde katedilen mesafedir. Bundan dolayı bölgenin tüm ilerici ve devrimci güçlerinin olası bir boğazlaşmanın önüne geçmek, halkları bu tuzaktan korumak için kararlı bir çaba harcamaları şarttır. Zira deneyimler, bu tür boğazlaşmaların vahşi boyutlar aldığını, bunun insanlık adına biriktirilen tüm değerlerin heder oluşmasına yol açtığını, ilerici ve devrimci birikimlerin yok edildiğini, tüm bunların etnik, dinsel, mezhepsel aidiyetinden bağımsız olarak işçi ve emekçilere ağır bir yıkım yaşattığını sayısız kere kanıtlamıştır.

O halde ciddi bir risk olarak karşımızda duran olası bir kanlı boğazlaşmayı önlemek için gerici/emperyalist savaşa karşı mücadeleyi her alanda yükseltmeli, tüm bölge halklarını birleşik mücadele bayrağı altında toplamak için tüm güç, olanak ve araçlar seferber edilmelidir.

Batı Kürdistan'da “özgürlüğe” doğru...

Kürt halkı, Batı Kürdistan'ın önemli bir bölümünde yönetime el koydu. 19 Temmuz'da Kobani'de yönetime el koyan Batı Kürdistan halkı, ilerleyen günlerde Afrin, Derika Hemko ve Amude'de de yönetimi ele geçirdi. Kentlerde Suriye bayraklarını indirip Kürt ulusal bayraklarını asan halk ve YPG militanları (Halk Savunma Birlikleri) birçok yerde kontrol noktaları kurdu. Batı Kürdistan halkı bu adımlarla hem ulusal baskıdan hem de Baas rejimi ile “Özgür Suriye Ordusu” arasındaki çatışmaların Batı Kürdistan'a yayılmasını engellemek istiyor.

Batı Kürdistan halkının *özgürlüğe doğru* yaptığı atılım, Suriye'deki gerici iç savaşın tüm taraflarına soğuk terler döktürdü. Özellikle Ankara'daki taşeronlar Kürt halkının yaptığı bu hamleyle neye uğradıklarını şaşırıyor. Bu gelişmeyle birlikte Erdoğan, MİT Müsteşarı ve Genelkurmay Başkanı ile görüşmeler yaptı, güvenlik zirvesi gerçekleştirildi. Bu görüşme ve toplantılarda PKK'nin gücünün hangi yollarla dizginlenebileceği kararlaştırıldı.

Baas rejiminin Batı Kürdistan'da on yıllardır uyguladığı ırkçı inkar ve katliam siyaseti Suriye'deki ayaklanma belirtileriyle birlikte değişti. Esad kendisine karşı Kürdistan'da aktif bir muhalefet oluşmasını engellemek niyetiyle on yıllardır vatandaşı olarak tanımadığı Kürt halkına kimliklerini dağıtmaya başladı. Ancak Kürt halkının özlem ve talepleri sadece “kimlik” sorunu ile çözülemezdi, çözülemedi de. Silahlı çatışmaların baş göstermesi üzerine Türk sermaye devletinin de ön ayak olduğu başka planlar devreye girdi. Kürt örgütleri emperyalizmin kuklası olan “Suriye Ulusal Konseyi”ne davet edildi. Ancak “demokrasi” savaşçısı Suriye Ulusal Konseyi'nin özgürlük anlayışında Kürt ulusuna özgürlük yoktu. Konsey toplantısına katılan Kürt örgütlenmelerinin kendi kaderini tayin hakkı ve özerklik gibi talepleri kabul edilmedi.

Bu süreçte PKK'nin Suriye kolu olan Demokratik Değişim Partisi (PYD) yaşanan süreci iyi değerlendirerek Batı Kürdistan halkının öz örgütlenmelerini yaratmaya koyuldu. Bunların en önemlisi olan silahlı örgütlenmenin yanısıra kültürel alanlarda da adımlar atıldı. PYD Suriye Kürdistanı'nın nicel ve nitel anlamda en büyük gücünü oluşturuyor. PYD ve onun içerisinde yer aldığı Halk Meclisi şimdiye kadarki süreçte diğer 16 Kürt örgütünün yer aldığı Kürt Ulusal Konseyi ile anlaşamadı. Baas rejimi'nin büyük darbeler yemesi ve Kürdistan bölgesinden gücünü çekmesi, Kürt halkının bir an önce harekete geçmesi gerektiğini gösterdi. Barzani, Suriyeli Kürtlere birleşmeleri yönünde çağrıda bulundu. Hewler'de toplanan PYD ve Kürt Ulusal Konseyi birleşme kararı alarak, çatı örgütlenmeleri kurdular. Çatı örgütlenmesinin silahlı ayağınıysa PYD militanları oluşturdu ve askeri örgütlenme YPG kuruluşunu Kobani'yi ele geçirerek duyurdu.

Batı Kürdistan halkının isyanı küçük olaylar dışında kansız bir şekilde başarıya ulaştı. Ancak Baas rejiminin önemli güçlerinin bulunduğu Qamışlo'da hala yönetim alınabilmiş değil. Esad'ın Kürtlere karşı asıl hamlesi bu kentte ortaya çıkacak gibi gözüküyor. Tüm bunlara rağmen Kürt halkına karşı asıl tehlikeyi sermaye devleti ve onun kışkırtabileceği Özgür Suriye Ordusu oluşturuyor.

Kuzey Kürdistan'da halka yönelik imha ve inkar çizgisinde direten Türk sermaye devleti, Güney'den sonra Batı Kürdistan'da da özerk bir yönetimin

oluşmasından büyük endişe duyuyordu.

Bu yüzden Suriye'de silahlı çatışmalar başladığından kısa bir süre sonra “tampon bölge” adı altında askeri müdahale niyetini açığa vurmuştu. Ancak emperyalist merkezlerden icazet alan “Yeni Osmanlı” Washington'dan Suriye seferi için yeşil ışık alamadı. Eğer askeri bir müdahalede bulunabilselerdi, Batı Kürdistan'daki ulusal kalkışmayı engelleyebilecek ya da en azından kendi Kürtleri'ni yaratmaya çalışacaklardı. İkinci ihtimal Suriyeli Kürt örgütlerinin, Suriye Ulusal Konseyi'ni reddetmesiyle devre dışı kaldı.

Batı Kürdistan halkının özerklik ilanı Ankara'yı o kadar sersemletti ki günler boyunca hiçbir açıklama yapamadılar. “Beklenmeyen gelişme” açıklamasının ardından ise Beşir Atalay “böyle bir şey yok. Sadece birkaç yerde bayrak asılmış” dedi. İkiyüzlü sermaye devleti Suriye'yi “özgür”leştirmeye çalışırken Kürt halkının özgürlük atılımına şu ana kadar ses çıkarmadı, bu aşamada rolünü medyaya devretti. Medyanın anti-Esad yayın çizgisinin yanına PKK de yerleştirildi ve Esad'ın Türkiye'den intikam almak amacıyla Batı Kürdistan'da kentleri PKK'ye bıraktığı dillendirildi. Medya aptallığa varan spekülâtif haberlerin yanında, mikrofonlarını hemen Suriye Ulusal Konseyi'ne çevirdi ve istenilen açıklamalar yayımlanabildi; kendi kaderini tayin hakkı asla tanınmayacaktı. Günler sonra ise Erdoğan'dan “müsaade etmeyiz” açıklaması geldi. Erdoğan bu açıklamayla birlikte Batı Kürdistan halkını açıkça tehdit etti.

Ayrıca gelişmelerin Kuzey Kürdistan'daki Kürt direnişini olumlu etkileyeceği bilinen bir gerçek ve Ankara'daki Kürt katillerinin en büyük korkusunu bu oluşturuyor. Her ne kadar hükümetten net bir açıklama gelmese de atabilecekleri adımlar biliniyor. En büyük olasılık Ankara'nın kendi savaşçıları gibi gördüğü ve beslediği Özgür Suriye Ordusu'nu devreye sokması. Türk sermaye devleti sadece Özgür Suriye Ordusu'nu kullanmakla yetinmeyip ajanlar yoluyla çeşitli provokasyonlara yönelecektir. Askeri seçenekler şu an için uzak görünse de diğer ihtimallerin yetmediği anda devreye girebilirler. Hatta Ankara'daki taşeronlar Batı

Kürdistan'daki yönetim değişikliği üzerine emperyalist merkezlere daha fazla baskı uygulayıp bir an önce müdahale yolunun açılmasını isteyebilirler de.

Batı Kürdistan halkını, Türk sermaye devletinden gelebilecek doğrudan ya da dolaylı tehditlerle birlikte, Suriye'deki iç savaş da tehdit etmektedir. PYD şimdiye kadarki süreçte Suriye Ulusal Konseyi'ne ve Esad rejimine mesafeli davranmıştır. Gerici iç savaşa dahil olmayan Kürt halkı koşulların en uygun olduğu anda “özerkliği”ni ilan edebilmiştir. Şu anda da YPG militanları ve halk iç savaşın Kürdistan'a sıçramaması için tetikte beklemektedir. Ancak belirttiğimiz gibi Türk sermaye devleti alçakça planlarını devreye sokabilir, ancak iç savaş Kürt halkı aleyhine dönmesi salt Türk devletinden de kaynaklanmıyor. Suriye bilindiği gibi birçok din, mezhep ve milletin yaşadığı bir coğrafyada bulunuyor. İç savaşı şu anki düzeyiyle kazanacak taraf bu süreçten sonra Kürt halkının kazanımlarını budamaya çalışabilir. İç savaşın en büyük tehlikelerinden birisi rejim ve kukla Özgür Suriye Ordusu arasındaki çatışmadan, etnik ve mezhepsel bir çatışmaya dönüşmesi. Keza bu yöndeki etkileri Lübnan'da dahi görülebiliyor. Bahsettiğimiz tehlike Batı Kürdistan halkını da beklemektedir. Bundan kaynaklı Kürt halkının örgütlülüğünü ve askeri gücünü mümkün olduğunca daha da kuvvetlendirmesi yakıcı bir ihtiyaçtır. Hangi taraftan gelirse gelsin Batı Kürdistan'ı işgal etmeye yeltenen tüm kuvvetler serhildanlarla karşılaşmalıdır. Aksi takdirde Kürt halkının tarihinde attığı bu büyük adımın kazanımları silinebilir.

Süreç Türkiye'deki ilerici, devrimci ve yurtsever kuvvetleri yakından ilgilendirmektedir. Artık emperyalistlerin ve Türk sermaye devletinin hedefinde salt Suriye halkı değil, özerkliğini ilan eden Batı Kürtleri de vardır. Bu durum dolaysız bir biçimde Türkiye içerisini de etkileyecek, sermayenin faşizan baskı ve terörü daha da artacaktır. Türkiyeli ilerici, devrimci ve yurtsever güçlerin acil görevi Suriye'ye yönelik olası bir saldırıda enternasyonalizm bayrağını yükseltmektir.

Suriye için işgal senaryoları...

Suriye'ye emperyalist müdahalenin yolunu düzlemeye çalışan emperyalistler ve işbirlikçileri, yeni senaryolarla savaş ve saldırganlık politikalarını meşrulaştırmaya çalışıyorlar.

Kimyasal silah depolarından "kitlesel katliamlar"a kadar basına servis edilen haberlerle "dış müdahaleyi gerektiren koşullar olduğu" izlenimi yaratılmak isteniyor. Aktif taşeronluk rolü üstlenen Türk sermaye devleti de bu konuda attığı adımlarla maşalık görevini icra ediyor.

Emperyalist işgale zemin yaratılmak isteniyor

Bir yandan Suriye konusunda açıklamalar devam ederken diğer yandan sınıra askeri yığınak yoğunlaştırılıyor. Füze bataryaları ve tankların yanı sıra özellikle 'KBRN' olarak bilinen Kimyasal, Biyolojik, Radyolojik Korunma ve Savunma Taburları'nın Suriye sınırına yönlendirilmesi abartılı haberlere konu edilerek toplum üzerinde psikolojik savaş yürütülüyor. Burjuva basın eliyle kimyasal silah haberleri yapıp geçmiş katliamlar anlatılıyor. Sarin gazı, VDX ve Hardal gazının ölümcül etkileri anlatılarak "Güneydoğu bölgesinin tehdit altında olduğu" iddia ediliyor.

Türk sermaye devleti rolünü oynuyor

Sermaye hükümeti AKP'nin Dışişleri Bakanı Davutoğlu, geline aşamada "Yemen modeli"nin tek seçenek olduğunu iddia ederek "Esad'a gidecek ülke buluruz" dedi. Hiçbir ülkenin iç işlerine karışmadıklarını ifade eden, barış ve kardeşlik dışında hiçbir projede yer almadıklarını savunan emperyalistlerin uşakları ikiyüzlü açıklamalarının yanında Suriye Ulusal Konseyi ve Özgür Suriye Ordusu ile ilişkileri yoğunlaştırarak Suriye konusunda sürecin dolaysız tarafı oluyor. Savaş ve saldırganlığı destekleyen sermaye hükümeti AKP her açıklamasıyla ikiyüzlülüğünü dışavururken mülteci kampları açmaya ve yeni yaptırımları devreye sokmaya hazırlanıyor. İlk adım olarak Maraş bölgesinde mülteci kampları için hazırlıklar başlatılırken diğer yandan sınır kapıları kapatıldı. Onbinlerce mülteciyi barındıran Türk sermaye devleti mevcut olanlara insanca yaşam koşulları sunmazken yeni kamplar açarak sayıyı yükseltmek istiyor. Kilis ve Antep'te bulunan mülteci kamplarında çıkan isyanlar bile sermaye devleti için mültecilerin ihtiyaçlarının önemli olmadığını bu kampların işgal planlarına dolgu malzemesi olarak kullanıldığını gösteriyor.

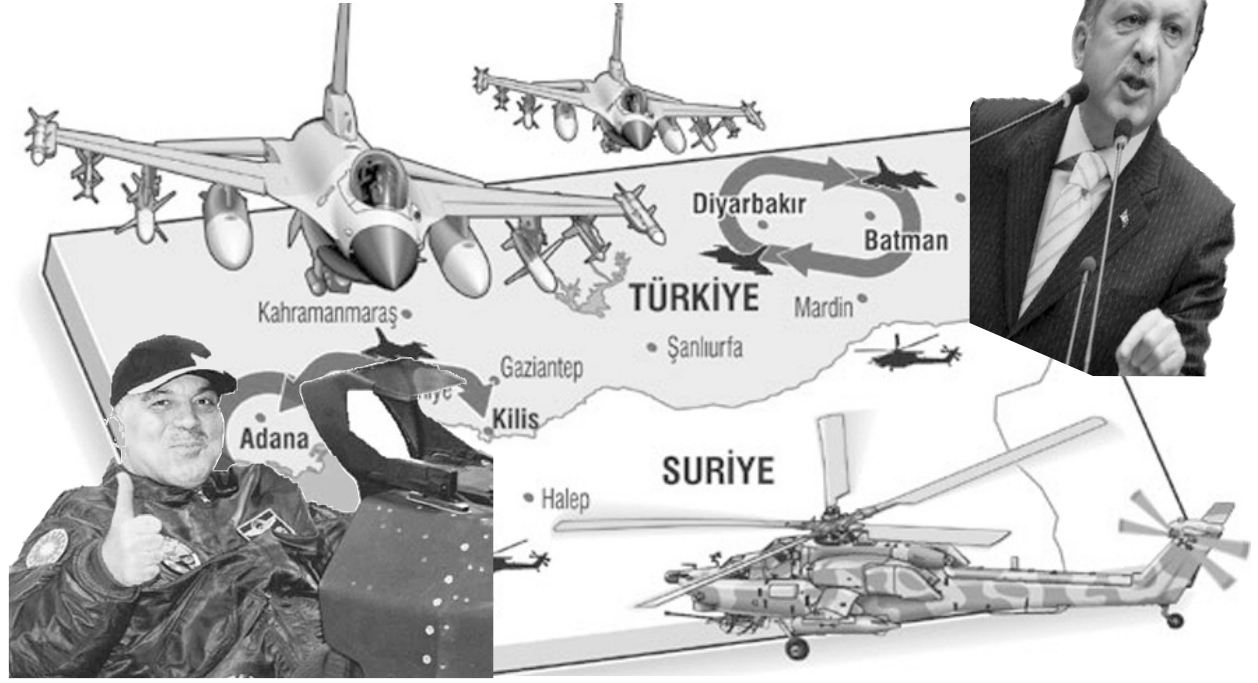
Davutoğlu yaptığı açıklamalarla Suriye üzerine kurulu planları da açıklamış oluyor. Esad yönetiminin savaş uçaklarını devreye sokmasının dış müdahale için gerekçe olacağını savunan Davutoğlu "Muhalefet güçlenirse Esad uçaklarla bombalamaya mecbur kalır. İşte o Esad'ın bitişidir." demişti. Davutoğlu Esad'ın sonunun Kaddafi'ye dönmemesi için çalıştıklarını iddia ederek çözüm önerileri sıralanıyor.

Suriyeli işbirlikçilerin saldırıları artırarak Halep ve Şam'da da çatışmaların yoğunlaşması sonrası emperyalistler ve bölgedeki işbirlikçileri işgal planlarını yeniden somut olarak sunmaya başladı. İsrail hava saldırısı planlarını açıklarken diğer yandan Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne yeni karar aldırma çabalarını sürdürüyor.

SUK diktatörlüğe ortaklık istiyor

Suriye Ulusal Konseyi ise son yaptığı açıklamalarla emekçilerin taleplerinden uzak olduğunu bir kez daha gösterdi. Emperyalistlerin hizmetindeki SUK, Esad yönetimden çekildiği takdirde ortak hükümet kurulmasına itirazları olmadıklarını açıkladı. SUK'un

baskıcı rejime karşı özgürlük talebi de böylece sınırlarını gösterdi. Suriyeli işçi ve emekçilerin sefalet koşulları ya da özgürlük talepleri SUK'un gündeminde yok. Ortadoğu'da emekçilerin yükselen taleplerini boğmak için emperyalistler ve işbirlikçiler her alanda kuşatmayı artırıyor. Bu gerici abluka "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarıyla örülecek birleşik mücadeleyle kırılacaktır.

BM'de emperyalistler uzlaşmıyor

Emperyalistlerin, Suriye'ye yönelik saldırganlıkta baskı aracı olarak kullanmak istedikleri Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nden yeni karar çıkmadı. Rusya ve Çin yönetimlerinin veto haklarını kullanarak engellediği 'Fransız karar tasarısı' Esad rejimine yönelik yeni yaptırımlar öngörüyordu.

18 Temmuz akşamı Ulusal Güvenlik Merkezi'ne gerçekleştirilen bombalı saldırıda Devlet Başkanı Beşar Esad'ın eniştesi ve Genelkurmay başkan yardımcısı Asif Şevket'in yanı sıra, savunma bakanı Davud Raja ve kriz yönetimi sorumlusu Hasan Türkmeni öldü, içişleri bakanının da aralarında olduğu üst düzey bazı yetkililer yaralandı.

Bombalı saldırı sonrası toplanan BM Güvenlik Konseyi'nde başını ABD, İngiltere ve Fransa yönetimlerinin çektiği emperyalistler, Suriyeli emekçilerin "güvenliği" için yaptırımların artırılmasını ve sonraki aşamada işgali hedefliyor.

Emperyalistler arasındaki çıkar çatışması Suriye üzerinden belirgenleşmeye devam ediyor. Her iki emperyalist kanat da çıkarları üzerinden Güvenlik Konseyi'ni yönlendirmeye çalışıyor. Bu çatışmalar BM'nin amacını da bir kez daha göstermiş oluyor.

İngiltere'nin Güvenlik Konseyi'ndeki temsilcisi Lyall Grant riyakarlıkta sınır tanımayarak Rusya ve Çin'i suçladı. Grant toplantı sonrası şunları ifade etti: "Yaptıklarının sonucunda bu gaddar rejim korunmuş oldu. Milli çıkarlarını milyonlarca Suriyeli'nin can güvenliğine tercih ettiler."

Önerge, kalabalık bölgelerden askerlerin ve ağır silahların çekilmemesi durumunda Suriye yönetimine BM Anlaşmasının 7. bölümü uyarınca yaptırımlar uygulanacaktı.

Emperyalistlerin 'barış' temsilcisi Kofi Annan, "uluslararası toplumun ivedilikle ve kararlılıkla" harekete geçmesini istediğini açıkladı.

Moşe'yi sömürü düzeni katletti

İsrail'in Tel Aviv kentinde, sosyal eşitsizlik ve hayat pahalılığının protesto edildiği eylemde "İsrail devleti beni soydu" deyip kendini benzin dökerek yakan İsraili gösterici Moşe Silman yaşamını yitirdi.

Vücudunun yüzde 94'ü üçüncü derece yanan 57 yaşındaki Silman tedavi gördüğü Tel Haşomer'deki Şeba Tıp Merkezi'nde doktorların tüm müdahalesine rağmen kurtarılamadı.

Silman "intihar notu" olarak bıraktığı kağıda, "İsrail devletini ve (Başbakan Binyamin) Netanyahu ile (Maliye Bakanı) Yuval Steinitz'i, bu piçleri, İsrail'in güçsüzleşmiş vatandaşlarına her gün çektilen eziyet nedeniyle suçluyorum. Fakirden alıp zengine veriyorlar" yazmıştı.

Silman'ın kendisini yaktığı eylemin ardından İsrail çapında destek eylemleri düzenlenerek sosyal eşitsizlik ve hayat pahalılığı protesto edilmişti.

Dortmund'da anti-faşist eylem

Dortmund Belediye Başkanı'nın yaptığı yolsuzluklar ve bütçe açığı nedeniyle Dortmund'da yeni belediye başkanının belirlenmesi için önümüzdeki günlerde seçim yapılacak. Her seçim döneminde olduğu gibi çeşitli burjuva partiler yine sahneye çıktılar. Yeni yalan ve karşılıksız vaatlerle bir kez daha emekçileri aldatmaya çalışıyorlar. Hiçbir zaman olmadıkları ölçüde yoğun bir faaliyet yürütüyorlar. Sokakları afişliyor, bildiriler dağıtıyor, toplantı ve mitingler düzenliyorlar.

Seçim vesilesiyle sahne alan partilerden biri de faşist NPD oldu. İşçi, emekçi, göçmen, ilerici ve devrimci düşmanı bu parti, bugünlerde her zamanki gibi Alman devletinin demokrasi yalanının ardına gizlenerek ve polis koruması altında yoğun bir faşist propaganda faaliyeti başlatmış bulunuyor. Dortmund sokakları diğer partilerin faaliyetlerinin yanısıra bu faşist partinin afişleriyle de kirletiliyor. NPD bununla da kalmadı, özellikle göçmen emekçilerin çok yoğun olduğu Nord-Markt'da bir miting gerçekleştirdi. Mitingde yoğun biçimde faşist propaganda yapıldı. Polis, yine, eylemlerini gerçekleştirmeleri için faşistlerin güvenliklerini alarak etrafında çember

oluşturmayı ihmal etmedi.

Faşist partinin bu propaganda çalışmaları karşısında ilerici, anti-faşist ve devrimci güçler de boş durmadı. NPD'li faşistlerin sesinin duyulmasını, insanlık düşmanı faşist propagandanın emekçilere ulaşmasını engellemek için harekete geçtiler. Tatil dönemi olması nedeniyle sınırlı bir katılım gerçekleşse de, ıslıklar, sloganlar ve karşı ajitasyon çabalarıyla belli bir başarı elde ettiler. Bu eyleme, Di Linke, Anti-Fa, SPD, Dortmund Stellt Sich quer ve BİR-KAR katıldı. Katılımcıların ağırlığını yerli emekçiler oluşturuyordu.

Almanya ırkçı-faşist çetelerin devletle, polisle ve istihbarat teşkilatlarıyla iç içe olduğunun iyice açığa çıktığı günleri yaşıyor. Pek çok kanıtı olan bu duruma rağmen, Alman devleti ve onun adına da polis teşkilatı bu çeteler kol kanat germeye devam ediyor. Faşist propaganda ve eylem için onlara yol düzlüyor.

Tehlike her geçen gün daha da büyüyor. Emekçilerin geleceğini tehdit eden bu tehlikeye karşı gerekli mücadeleyi büyütmek her zamankinden daha önemli hale gelmiştir.

Kızıl Bayrak / Dortmund

Londra'da grev hazırlığı

İngiltere'nin başkenti Londra yaz olimpiyatlarına ev sahipliği yapmaya hazırlanırken, havaalanı pasaport kontrol memurları da hakları için greve hazırlanıyor.

Hükümet ile anlaşamayan havaalanı pasaport kontrol memurlarını temsil eden sendika, oy birliği ile greve gideceklerini açıkladı.

Hükümet ise, pasaport kontrol emekçilerinin haklı taleplerini karalamaya çalışıyor. Toplu taşıma, gümrük ve güvenlik çalışanları uzun bir süredir istihdam kesintisi ve düşük maaşlar sebebiyle hükümet ile anlaşmazlık içindeydi.

Pasaport kontrol memurlarının grev için, Heatrow Havaalanı'nda en çok ziyaretçinin beklendiği 13 Ağustos gününü seçebilecekleri konuşuluyor.

27 Temmuz'da başlayacak olimpiyatlar için her gün Londra'ya yüzbinlerce kişinin giriş yapması bekleniyor.

4. Neckar Festivali gerçekleştirildi

Almanya'nın Stuttgart kentinin tek ilerici ve anti-faşist sokak festivali olan Neckar Festivali'nin dördüncüsü 21 Temmuz'da gerçekleştirildi.

MLPD Baden Württemberg, BİR-KAR Stuttgart, CEORGE Stuttgart, REBEL Stuttgart, Solidaritätinternasyonal Stuttgart ve PEOBLE-PEOPLE'in ortak örgütlediği festivale bu yıl da yüzlerce yerli ve yabancı emekçi katılım gösterdi.

Programın ilk bölümünde dünyada gelişen son olaylar ve çevre sorunları ele alındı.

Konuşmalarda, kapitalist sermaye sınıfının azami kar dürtüsüyle gerçekleştirdiği sanayileşme ve yerleşim politikalarının sonucu olarak hemen her gün yeni bir doğa felaketi yaşandığına dikkat çekilerek, çerve kirliliğinin insan yaşamını tehdit eder boyutlara vardığı vurgulandı. "Stuttgart 21" yıkım projesi konuşuldu ve değişik ülkelerdeki felaket örnekleri üzerinde duruldu. Doğa ve çevre sorununun kapitalist sermaye sistemi yıkılarak çözüleceği vurgulanırken, bu feleketlere karşı mücadelede en büyük sorumluluğun devrimci ve ilerici güçlere düştüğünün altı çizildi.

Programın ikinci bölümü ağırlıklı olarak kültürel etkinliklerden oluştu. Etkinliğin gerçekleştirildiği cadde pankart ve afişlerle donatılırken, cadde boyunca festivale ilişkin bilgilendirme masaları açıldı. Birçok ülkeden müzikler çalınarak halaylar çekildi, yanısıra çeşitli marşlar söylendi. Etkinliğe gönderilen mesajlar katılımcılarla paylaşıldı, yiyecek-içecek satışları gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Stuttgart

Madrid'de gözaltı saldırısı

İspanya'da Rajoy hükümeti eliyle uygulamaya konulmak istenen sosyal yıkım saldırılarına karşı sokağa çıkan emekçilere polis saldırı.

Yeni kesintileri protesto etmek için 80 kentte gerçekleştirilen gösterilerden başkent Madrid'de düzenleneni 7 kişinin gözaltına alınmasıyla sona erdi.

Yüzbinlerce kişinin katıldığı Madrid'deki gösterinin gece yarısı sona ermesinin ardından, Sol Meydanı'nda kalıp protestolarına devam etmek isteyen gruplar ile polis arasında çatışma çıktı.

Çöp bidonlarını ateşe vererek tepki gösteren kitle polise taş atarak cevap verdi.

Öte yandan, Madrid'deki Emniyet Müdürlüğü'nde Acil Müdahale Birliği'ne ait 97 adet polis minibüsüne sabotaj yapıldığı bildirildi.

Greve polis saldırısı

Yunanistan'da Aspropirgos demir çelik fabrikasında yaklaşık 9 aydır süren greve 20 Temmuz günü özel tim saldırı. Mahkemece grevin yasadışı ilan edilmesinin ardından Atina savcısının kararıyla gece saatlerinde gerçekleştirilen saldırı sırasında fabrikada bulunan Mücadeleci İşçi Cephesi (PAME) üyesi işçilerle polis arasında gerginlik yaşandı. Grev kırıcıları fabrikaya sokmak ve çalışmalarını sağlamak için fabrikaya giren polisler, öncü işçileri gözaltına aldı. Aspropirgos demir çelik fabrikasında çalışan grevci işçiler en son yaptıkları basın açıklamasında, "Biz artık sadece kendi işimizi ve ücretlerimizi korumak için mücadele etmiyoruz. Mücadelemiz tekellere, onların Atina'daki hükümetine ve Troykaya karşıdır" demişlerdi.

Güvencesiz ve kölece çalışma koşulları işçileri katlediyor...

İş cinayetlerine karşı örgütlü mücadeleye!

Kapitalizmin çarkları işçi kanı ile dönmeye devam ediyor. Kurlsız, güvencesiz ve kölece çalışma koşullarının yol açtığı iş cinayetleri ile işçiler katlediliyor. Tersanelerde, fabrikalarda, inşaatlarda ve “yollarda” ölüm adeta göstere göstere geliyor. Türkiye’de her 5 dakikada bir iş cinayeti yaşıyor.

Son olarak 19 mevsimlik işçinin çeşitli yerlerde başladıkları yolculukları ölümle sonuçlandı.

Ağrı’ya doğru hareket eden mevsimlik işçilerin araçlarının “kaza” yapması sonucu 13 işçi öldü. Kırıkkale’de ise mevsimlik işçilerin aracının kaza yapması sonucu 6 işçi hayatını kaybederken geçtiğimiz günlerde de Batman’da yine enerji işçilerinin taşıyan aracın kaza yapması sonucu 4 enerji işçisi yaşamını yitirdi. Bursa’da ve İnşaat’da yaşanan iş cinayetlerinde birer işçi hayatını kaybederken, Kayseri ve Erzurum’da iş kazasında yaralanan işçiler yoğun bakıma alındılar. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi sadece Temmuz ayında 80 işçinin iş cinayeti sonucu yaşamını yitirdiğini açıkladı.

Mevsimlik işçi=Köle işçi

“Mevsimlik işçi” tanımı bilindiği üzere genellikle tarım işçileri için kullanılır. Kapitalizmin insana bakışının en dolaysız göstergesidir aslında yaz aylarındaki mevsimlik işçilerin çalışma şartları ve yaşam koşulları. Adeta göçe zorlanan, gittikleri yerlerde ise en ağır baskılara maruz kalan ve yaşamlarını çadırlarda tüketenlerdir mevsimlik işçiler.

Geçtiğimiz günlerde Türkiye İş Kurumu Malatya İl Müdürlüğü mevsimlik işçilerin çalışma saatlerini ve günlük alacakları ücreti belirledi. Buna göre çalışma saatleri 06.00-18.00 iken günlük ücretleri geçen seneye göre 3 TL zam yapılarak 28,5 Lira olarak belirlendi. Bütün yaz boyunca cehennem sıcaklarının altında çalışan mevsimlik işçilerin alacakları günlük sadece 28,5 liralık bir ücret. Sigorta, yemek, başlarını sokabilecekleri bir ev... o kadar yabancı kelimeler ki işçiler için.

Türkiye iş cinayetlerinde Avrupa’da birinci, dünyada ise üçüncü sırada. Resmi rakamlara göre ise - gerçekte ise çok daha fazla- yılda 80 bin “iş kazası” oluyor, yaşanan kazalarda 1600 işçi yaşamını yitiriyor. Yani Türkiye’de her 5 dakikada, bir işçi kaza sonucu ölüyor. Hatırlatmak gerekir ki toplam çalışan sayısının yarısı güvencesiz-sigortasız. Yani milyonlarca işçi bu değerlendirme dışında.

Adana’da baraj yapımında ölen 10 işçi -ki bugüne kadar HES inşaatlarında onlarca işçi ölmüştür. Ankara OSTİM’deki patlama sonucunda ölen 20 işçi. Esenyurt’ta çadırın yanması sonucu diri diri yakılan 11 işçi, Avcılar’da metrobüs köprüsünün bakımı yapılırken hayatını kaybeden işçi. Madenlerde ve tersanelerde yüzlerce işçinin katledilmesi Türkiye gerçeğini açıklamaya yeter. Fabrikaya, tersaneye atılan her adım aynı zamanda ölüme atılan bir adımdır.

Bu katliamlar iş güvenliği önlemleri alınmadığı için yaşanmaktadır. Patronlar iş güvenliği önlemlerini, kârlarını azaltacakları için almamaktadırlar. Bu güvenlik önlemlerini denetimsizlik ve örgütsüzlük takip edince iş cinayetleri her gün katlanarak tersanelerde, fabrikalarda ve inşaatlarda devam etmektedir.

İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası = Denetimsizlik + rant

“İş kazalarını ortadan kaldıracak” söylemleriyle pazarlanan İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu sadece göstermelik bir adımın ifadesidir. Bu kanun ile birlikte AKP bir yandan kendine yönelen tepkileri püskürtmeye çalışırken öte yandan da sermayeye yeni rant alanlara açmayı hedeflemektedir.

İlk başta kanun sadece 50’den fazla işçi çalıştıran patronlara yükümlülükler getiriyor. Bu kapsamda olan işyerlerinin sayısı ise sadece %2. Bu tabloyle yasa ile de olsa, %98 kesim yine işçi güvenliği yasasının kapsamı dışında kalıyor. Yasa ayrıca denetimi yapacak olanların taşeron şirketlerde çalıştırılmasının önünü açıyor.

Halihazırda taşeronlaştırmanın ve esnek çalıştırmanın sermayenin çıkarları doğrultusunda yaygınlaştırıldığı açıkken bu yasadaki medet ummak “hayal kurmak” olacaktır.

İş cinayetlerine ve kölece yaşam koşullarına karşı örgütlü mücadeleye!

Kapitalist sistemde patronlar sürekli daha fazla kâr

elde etmeyi hedefler. Bu kârı elde etmek için işçilerin birer birer ölmesi asalak kapitalist patronlar için hiçbir önemi yoktur. Ücretli kölelik düzeni devam ettiği sürece iş cinayetleri de artarak devam edecektir.

Taşeronlaştırmaya, güvencesiz ve esnek çalışmaya karşı mücadele verilmeden iş cinayetleri önlenemez. Bu bağlamda iş cinayetleri sermayeden ve yeni saldırılarından ayrı düşünülemez. İş cinayetlerini önlemenin ve kölece çalışma ve yaşam koşullarını değiştirmenin tek yolu ise örgütlü mücadeleden geçmektedir.

İşçilerin ölüm yolculuğu...

Güvencesiz ve kölece çalışma koşulları altında çalıştırılan işçiler, trafik kazalarında da hayatlarını kaybediyorlar.

Geçtiğimiz hafta Kırıkkale ve Ağrı’da meydana gelen “kazalarda” mevsimlik işçi olarak çalışan 19 işçinin hayatını kaybetmesinin ardından 24 Temmuz günü de Batman’da enerji işçileri trafikte yaşamını yitirdi.

Batman’ın Kozluk ilçesinde yapımı devam eden

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

Garzan Barajı’nda çalışan işçileri taşıyan minibüs kaza yaptı.

Minibüs tekerleğinin patlaması sonucu gerçekleşen olayda minibüs takla attı.

Kaza sonucu araç sürücüsü ile birlikte Mehmet Işık, Murat Konak ve Burhan Avin isimli işçiler yaşamını yitirirken, 10 işçi de yaralandı.

Haberinin duyulması üzerine barajda çalışan işçilerin yakınları, hastane acil servislerine akın etti.

Dönüştürseniz de bu sokaklar emekçilerindir!

AKP'nin inşaat sevdasının ülkeyi baştan başa bir şantiyeye çevirdiği bir dönemden geçiyoruz. AKP, bu sevdaya öylesine kapılmış durumda ki inşaat firmalarının önünü açmak için gösterilen çaba neredeyse “ileri demokrasi uygulamaları” ile at başı gidiyor. Böylesi bir hareketliliğin yarattığı rant da bekleneceği üzere oldukça büyük ve bu rantın taliplisi de çok. Hal böyle olunca ne 15 milyonluk şehirler, ne binlerce yıllık antik kentler, ne ovalar, ne yaylalar, ne dağlar, ne denizler, ne akarsular* AKP'yi ve sermayeyi kesmiyor!

Daha fazla talan!

AKP hükümetinin son dönemde çokça başvurduğu, sıkıştığı durumlar için geliştirdiği bir yöntem daha doğrusu suskunlukla beslenen bir pervasızlığı var. MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın ifadeye çağrılmasında, Deniz Feneri davasında, faşist katillerin salıverilmesinde ve şike davasında görüldüğü üzere “duruma özel” düzenlemeler yapılarak karşılaşılan sorunlar yasal olarak ortadan kaldırılıyor. İşte kentsel yağmaya dair son yapılan yasal düzenleme de bu şekilde yapıldı. Tayyip Erdoğan'ın uğruna “*iktidarı bile kaybetmeyi göze alırsız*” dediği “Kentsel Dönüşüm Yasası” ile kent yağmasının önünde yasal olarak durabilecek hiçbir güç kalmamış durumda. Televizyonlarda “kamu spotu” başlığıyla yayınlanan reklamlarla, haber bültenlerinde deprem haberlerinin ertesine denk getirilen kentsel dönüşüm güzellemleri ile birlikte hayatımıza giren “yasal yağma” ile birlikte kentler - özellikle İstanbul- çapulcu istilasına hazır hale gelmiş oldu. Adına “kentsel dönüşüm” denen yağmanın önünde yasal hiçbir engel bulunmuyor, tersine yasalar “dönüştürün” diye emrediyor.

Modern anlamda kentsel dönüşüm kavramının tarihi kapitalizmin erken dönemlerine dayanır. En bilinen ve en çarpıcı olanı Karl Marx'ın *Louis Bonaparte'in 18 Brumaire'i* kitabında ünlü “tarihte herşey iki kez yaşanır ilkinde trajedi, ikincisinde komedi olarak” sözüyle I. Napolyon (Napolyon Bonaparte) ile bağladığı ve bu ünlü sözün tarihsel komedi kısmı olan III. Napoleon (Louis Bonaparte) tarafından yapılan dönüşümdür. Louis Bonaparte 1851 yılında iktidara gelmişti. III. Napolyon, Paris Valisi Eugene Hausmann'a köprüleri, su kanallarını, kanalizasyonu, sanatsal ve kültürel mekanları, müzeleri, parkları içeren bu projede ayrıcalıklı bir yeri olan bulvarları içeren bir kentsel dönüşüm planını gerçekleştirmesi görevini verir. Böylece ortaçağın dar, kullanışsız ve karanlık sokakları yerine geniş, simetrik ve trafiğin kent merkezine doğru akmasını sağlayacak düzenlemeler yapılır. Böylece kentin içlerine kadar girmiş yoksul semtleri şehir dışına doğru atılırken denetim kolaylaşmıştır. Ancak bir darbeye başa gelen Napolyon'un planlamadaki en önemli kıstaslarından biri halk ayaklanmalarında askeri birliklerin rahatça hareket edebileceği ve barikat kurmayı zorlaştıracak uzun ve geniş koridorlar yaratılması oldu. Benzer kentsel dönüşüm uygulamaları Hitler Almanya'sında ve 2. Dünya Savaşı'nın ertesinde Avrupa'da da yapılırken hepsinin ortak özelliği olağanüstü rejimler ve dönemler altında olması oldu. Hepsinin de yarattığı sonuçlar

bakımından örtüşürken ortaya çıkan göz alıcı sonuçların (elbette buradaki göz alıcı durum göreceli bir kavramdır. Kentin planlamasına dair tüm sonuçlar kentin sahibi sınıfın ve onun ideolojisinin doğal yansıması olarak gelişmiştir ve tüm dünyada bu kural işlemeye devam etmektedir) bedelini kent yoksulları ve işçi sınıfı ödemiştir.

Tekrardan AKP hükümetinin özel önem verdiği Kentsel Dönüşüm Yasası'na dönmeden önce parantez açıp bazı noktalara özel bir vurgu yapmak gerekiyor. Paris sokaklarını barikatlardan ve isyanlardan korumak isteyenler ve kenti buna göre düzenleyenlerin tarihte nasıl bir kez daha komik duruma düştüğünü ve toplumsal kalkışmaların karşısında o çok güvendikleri sokaklarının ve kolluk güçlerinin nasıl tuzla buz olduğuna tüm insanlık tanıktır. 1871 Paris Komünü ve 1968 öğrenci olayları barikat kurulamayacak sokak olmadığını burjuvaziye öğretti.

AKP'nin yasasına geri dönersek, kapitalizmin kentsel mekânı ranta tahvil etme çabası bir tercih değil bir zorunluluktur. Bu yasa da bu gerçeğin aslında somut bir sonucudur. Zaten “iktidarımıza mal olsa bile” sözü aslında tersten bu gerçeğe yapılan bir vurgu olarak da kabul edilebilir. Yasanın özü tüm değişimin ne pahasına olursa olsun yapılmasına dayanıyor. Zaten “ne pahasına olursa olsun” yaklaşımının kendisi tıpkı kapitalist kentsel dönüşümün diğer uygulamalarında olduğu gibi faşist bir yaklaşımı zorunlu kılıyor. Buna cevap verenin ise AKP hükümeti olması elbette rastlantı değil.

Kentsel mekânların yağmalanması ilgili 31.05.2012 tarihli *Resmi Gazete*'de yayınlanarak yürürlüğe giren 6306 sayılı “*Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkındaki Kanun*” merkezi iktidara ve yine merkezi bir kuruma önemli yetkiler veriliyor. Yasa ile daha önceden yerel yönetimlere ait yetki genel olarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na devredilirken konut hakkını savunanlara ceza gündeme getirilmektedir. Yasal kentsel yağma planına göre, öncelikle riskli yapılar ve alanlar tespit edilecek ve bunu takiben “sağlam” raporu alamayan bina sahipleri, işyeri sahipleri, kooperatif başkanları, belediye başkanları, etc. zorla tahvil edilerek taşınacaklardır. Bu

sonucu olarak bu yapılara elektrik, su ve doğalgaz başta olmak üzere verilen tüm hizmetler durdurulacak. En az iki ay süre tanınan yapı sahibi ile önce anlaşma yoluna gidilecek anlaşma olmaz ise eğer binalar bizzat Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından yıkılacak. Bu süreç ise hiçbir şekilde yargıya taşınamayacak. 30 Mayıs itibariyle yürürlüğe giren yasa bir döneme damgasını vuran arazi mafyasının tüm görevlerini(!) devlete devretmiş olduğunu açıkça ilan etmektedir. Devlet rant bölüşümünde geçmişin kuralıslılığını ortadan kaldırarak standartize etmiştir.

Tabii kentsel dönüşüm deyince TOKİ'yi de anmadan geçmek olmaz. Türkiye'nin kapitalist kentleşme sürecinin son dönemlerinde bir yandan stratejik bir yönelim olarak rekabetçilik, yatırım çekme gibi neoliberal kentleşme projeleri görülürken diğer yandan ise bu stratejileri siyasal planda güçlendiren ve merkezileştiren yeni siyasal iktidar kanalları yaratılmaktadır. TOKİ'nin yarattığı rantı yeşil sermaye olarak adlandırılan kendi sermaye odaklarına dağıtmak önemli bir yönelim sebebi olsa da TOKİ'nin asıl işlevi artık devasa bir sektöre dönüşen ve özünde toprak yağması olan inşaat sektörünün kontrolünün bir şekilde merkezileşmesi sağlamaktır.

“*TOKİ'nin yetkilerinin arttırılması yönünde yeniden yapılandırılması ve toplu konut üretiminin teşvik edilmesi, kıyı alanlarında ve turizm merkezlerinde yatırımları kolaylaştıracak önlemlerle yapıli çevre üretiminin desteklenmesi, rant-farkını kapatmayı amaçlayan büyük ölçekli kentsel dönüşüm projelerinin desteklenerek Büyükşehir Belediyelerinin ve kamu-özel sektör işbirliklerinin (public-private partnerships) kentsel dönüşüm projelerini yaşama geçiren kurumsal yapılar olarak düzenlenmesi, planlama yetkilerinin farklı sektörlerde uzmanlaşmış devlet kurumları arasında dağıtılarak kentsel mekana bütünlükten yoksun müdahalelerin önünün açılması...vb. Tüm bu gelişmeler Türkiye'de devletin sermayenin ikinci çevrime aktarılması sürecine yani kentleşmeye nasıl güçlü bir şekilde müdahil olduğunu göstermektedir.*” (*Türkiye'de Kapitalist Kentleşme*

Dinamiklerinin Son 10 yılı: Planlama Yetkilerinin Merkezileşmesi ve Büyük Ölçekli Kentsel Projeler/Mehmet Penpecioglu –ODTÜ Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Araştırma Görevlisi) TOKİ’ye tanınan yetkiler ile beraber artık bu kurum salt inşaat yapan bir devlet yapılanmasının ötesine geçerek doğrudan kentsel dönüşüm planlama gibi alanlarda da yetkili kılınmıştır. TOKİ-sermaye işbirliği eliyle kamu arazileri ranta açılırken geniş ölçekli planlamalar doğrudan merkezi yönetimin eline sorgusuz-sualsiz teslim edilmiş oldu. Özetle TOKİ ucuz konut sağlamanın ötesinde neoliberal bir tetikçi gibi rant dağıtan bir kurumdur. Samsun’daki TOKİ konutlarında olanları da göz önüne aldığımızda bu tetikçilik içinde eksik hiçbir şey bırakmadığını da söyleyebiliriz.

Dönüştürseniz de sokaklar emekçilerindir!

Mevcut durumda aslında yasanın içeriğinin çok da bir önemi olmadığını çok iyi biliyoruz. Zira eğer ki yasal düzenlemelerin eksik kaldığı bir nokta olursa kentin üzerinde gezinen akbaba sürüsünün imdadına meclisin yetişeceğini çok iyi biliyoruz. Neoliberal talan kendi iktisadi dönüşümünü sürdürürken bir yandan da tüm devlet yapısını bu dönüşüme uygun olarak yeniden inşa etmektedir. Dünyanın dört bir yanında yasalar sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda revize edilmekte “refah devletine” özgü bir dizi kurum ve anlayış hızla tasfiye edilmektedir. Artık amaç ve aracın arasındaki makas kapanmaktadır. Sistem geçmişte yasal düzenlemelerin yetmediği yerlerde mafya gibi illegal yolları tercih ederken, AKP iktidarı eliyle ve susturulmuş kitlelerin verdiği güçle yaptığı her türlü işe yasal kılıflar bulmaktadır. Tersinden dün belli oranlarda kullanılabilen yargı kapısı, işçi sınıfı ve ezilenler için artık kapanmaktadır. Geriye fiili-meşru mücadele yolları kalmaktadır.

AKP hükümeti de tam neoliberal konseptte uygun bir biçimde yolunu yürümektedir. AKP bu yönüyle

çok özel bir proje, rol model olarak görülebilir. İçerde dizginsiz bir faşizm ve yalan kampanyası, dışarda da küresel sermaye için tam bir tetikçi. Bunlara karışık bir siyasal atmosferde yakaladığı güçlü “oy” desteği ve parlamenter demokrasinin tüm açmazlarının ona verdiği büyük yetki de eklendiğinde sadece Türkiye burjuvazi için değil küresel sermaye için de tadından yenmez bir hal almış ve AKP de buna uygun bir desteği arkasına almaktadır.

Kapitalizmin kentlerinde kurallar, yaşamda da geçerli olan, sınıf savaşının kurallarıdır. Kentlerin oluşumu ve değişimi de bu kurallara ve kapitalizmin gelişmişliğine göre şekillenir. Ancak kentler toplumsal hafızanın da biriktiği mekânlardır. Bu yüzden kentsel mekânlardaki aşınmalar bir yandan da toplumların biriktirdiklerinin aşınması anlamına da gelir. Bu yüzden her dönüşüm biraz da toplumsal belleğe vurulan darbedir. Ancak kaldırım taşlarının altındaki kumsalı arayanların sesi bitmeden bu kavga da bitmeyecektir. III. Napolyon’un hayallerini yere çalan Komün savaşçılarının barikatlarının öğrettiği gibi barikat kurulamayacak sokak yoktur!

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancılar

** İstanbul’un üzerine bindirilen yük yetmezmiş gibi şehrin kalan son yeşil alanları da talana açılarak İstanbul acımasızca yok ediliyor yaşanmaz bir yer haline dönüştürülüyor. Büyük bir deprem beklenen bir şehri daha da kalabalıklaştırmanın katliamdan ne farkı var?*

Altın arama veya madencilik bahanesiyle Bergama’dan Kaz Dağları’na kadar eline geçen her yeri delik deşik etmeyi, yok etmeyi maharet sayan AKP hükümeti, kendinden öncekileri misliyle geçen bir iştahla, Anadolu’da doğanın ve buradan geçen uygarlıkların yarattığı ne varsa yok ediyor.

Derele HES’lere, denizler duble yollara feda edilirken nükleer enerji ile her şey göz göre göre feda ediliyor.

Temmuz'da 80'i aşkın iş cinayeti

Meclisten geçirilen 'İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası' ile yeni işçi katliamlarına kapı aralanırken, Türkiye'nin çeşitli illerinden iş cinayeti haberleri gelmeye devam ediyor.

Bursa'da iş cinayeti

Bursa'da Nilüfer Organize Sanayi Bölgesi’nde bulunan bir fabrikanın yemekhane inşaatını üstlenen taşeron firmada çalışan Azem Purtul (48), çatıdan düştü. Ağır yaralanan Purtul yaşamını yitirdi.

İnegöl'de iş cinayeti

Bursa İnegöl’de OSB’de bulunan sunta fabrikasında kafasına makine parçası düşmesi sonucu ağır yaralanan Ramazan isimli işçi, 4 günlük hayat mücadelesinde yenik düştü.

İncesu'da bir işçi yaralandı

Kayseri'nin İncesu ilçesi Saraycık Mahallesi'nde, gaz dolum tesisinde çalışan bir işçi, spral makinesi ile kesim yaparken makine taşının patlaması sonucu yaralandı.

Erzurum’da tanker patlaması

Erzurum’un Palandöken ilçesi Yenişehir semtinde bir işçi, tankerin kaynak işini yaptığı sırada tanker patladı. Patlamanın şiddetiyle savrulan işçi ağır yaralandı.

1 ay içinde ikinci göçük

Keşan’ın Yenimuhacir Beldesi'nde Özarslan Taşocağı'nda "delici" olarak görev yapan Bekir Doğan adlı işçi ile "dinamit patlatıcı" bir işçi, dinamitleri yerleştirip olay yerinden farklı yönlere doğru uzaklaştı.

Patlamanın ardından olay yerinde rutin olarak patlatılan taşların taşınma çalışması yapıldı. Bekir Doğan'ı bulamayan arkadaşları, aramaya başladı. Doğan'ın cesedi taşların arasında bulundu. Olay, Keşan'da bir ay içinde yaşanan ikinci iş cinayeti oldu.

Alanya'da iş cinayeti

Kargıcak beldesinde bir inşaatta çalışan bir işçi, 5. kattan başına tahta kalıp düşmesi sonucu yaşamını yitirdi.

Ağır yaralanan 20 yaşındaki Şerafettin Öztoktay, kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

Cami inşaatında iş cinayeti

Ankara Ulucanlar'da Yeni Cami'nin avlusunda sürdürülen tuvalet inşaatı ile istinat duvarında göçük oldu. Göçük altında kalan iki işçiden Güven Kızılöz kurtarılrken Engin Turan yaşamını yitirdi.

Tersanede iş cinayeti

İzmir’de Aliağa Gemi Söküm tersanesinde çalışan 46 yaşındaki Hüseyin isimli işçi gemi kesimi sırasında platform olarak kullandığı ambar kapağından düşerek hayatını kaybetti.

İşçinin arkadaşları, Hüseyin’in gemi sökümünde tek başına çalışmaması gerektiğini belirterek “Halat, emniyet kemeri olmaması kazaya davetiye çıkarmıştır” dediler.

TOKİ inşaatında iş cinayeti

Ankara’nın Gölbaşı ilçesi Örencik TOKİ konutları inşaaasında kullanılan bir vincin devrilmesi sonucu, vincin altında kalan 3 işçiden ikisi hayatını kaybetti.

“Güvenli ulaşım politikası oluşturulmalı”

KESK’e bağlı Yapı-Yol Sen İstanbul Şubesi, Fatih Sultan Mehmet Köprüsü’nde 17 Haziran’da başlayan bakım ve onarım çalışmalarının İstanbul trafiğini felç etmesiyle ilgili yazılı açıklama yaptı.

Köprü geçişlerinin ücretsiz olması gerektiğini, çünkü bu ulaşım güzergâhında alternatif bir ulaşım yolunun mevcut olmadığını ve dünyada da bu tür örneklerde hizmet alanlardan herhangi bir ücret talep edilmediğini ifade ettiklerini hatırlatan sendika, ilk köprünün açıldığı 29 Ekim 1973’ten beri aynı masalla uyutulduklarını belirtti.

39 yıllık sürede mevcut iktidarların köprüler de dahil ne varsa yandaş taşeronlara peşkeş çektiklerine dikkat çeken sendika, bu sorunlara geçici çözümlerle çözüm üretilemeyeceğinin altını çizdi.

“Bizce Artık Yeter! bu geçici çözümlere sahte “Müjde”lere karnımız tok. Bizce bugün gelineen noktada yapılması gereken ülkemizin ulaşım politikalarını masaya yatırılıp tartışılmasıdır.” denilen açıklamada istatistiklerle, karayolu kullanımının güvensizliği ortaya kondu.

Düzenin yeni yalanı: “Harçlar kalkıyor!”

Son günlerde burjuva medya eliyle üniversitelere dair yeni bir hayal yaratılmaya çalışılıyor.

“Öğrenci katkı payı” denen üniversite harçlarının kaldırılacağını müjdeleyen haberler servis edilirken konunun AKP MYK toplantısında gündeme geldiği iddiaları bile bilgi kirliliğini açığa çıkarıyor. Herhangi bir ön çalışmaya dayanmayan bu iddialar bilinçli olarak meclisin ve üniversitelerin kapalı olduğu dönemde gündeme getiriliyor. Amaç; işçi ve emekçi çocuklarının tepkilerini ölçmek, yeni saldırı programlarına kılıf yaratarak ticari eğitim uygulamalarını pekiştirmek.

Üniversite harçlarının toplamda yıllık katkısının 1.1 milyar TL olduğu gerçeği ortada dururken sermaye hükümeti AKP’nin bundan bir anda ‘öğrencilerin maddi imkanlarının zorlanmaması’ kaygısıyla değiştireceğini düşünmek saflık olur.

Vaat edilen şeyin dahi net olarak dile getirilmediği açıklamalarla yaratılan atmosferin ötesinde yeni eğitim döneminde uygulanacağı iddiası ortaya atılan sistemin neler getireceği şimdilik belirsiz.

YÖK Başkanı Prof. Dr. Gökhan Çetinsaya bu konuda çalışmalar yürüttüklerini ifade edip “Çeşitli konularda taleplerimiz oldu. Nihai kararı yürütme organı verecektir” diyerek AKP’nin değirmenine su taşıdı.

“Yükseköğretim Kurulu olarak Maliye Bakanlığı ile bu yıl yaptığımız görüşmelerde harçlar meselesi bizim de sıkça dile getirdiğimiz bir konu oldu. Harçların minimize edilmesi yönünde görüşmeler yürüttük. Vakıf üniversitelerinden devlet üniversitelerine geçen öğrencilere uygulanan harçların indirilmesinden, İngilizce öğretim ile Türkçe öğretim arasındaki farkın giderilmesi ve harçlarının eşit olmasına, şehit çocuklarına harç kolaylığı sağlanmasından engelli öğrencilerimize harç indirimine kadar çeşitli konularda taleplerimiz oldu ve bunlar halen üzerinde çalıştığımız konular idi. Nitekim bu sene, birinci ve ikinci öğretim için yaz okulu harç ücretlerini eşitledik biliyorsunuz. Öğrencilerimize daha büyük imkanları sunabilmek açısından harçların kaldırılması yönündeki bir çalışma şüphesiz bizleri memnun eder. Öğrencilerimizin her fırsatta dile getirdiği bir meselenin sonuca kavuşmasını son derece önemsiyorum. Ancak nihai kararı yürütme organı verecektir.”

Her fırsatta öğrencilerin taleplerini soruşturmalarla karşılayanların bu açıklamaları ikiyüzlülük dışında bir anlam taşımıyor. Üniversitelerin ticarileşmesi ve baskı altında tutulması için kurulan YÖK adına konuşan kişinin pratiği bile tüm çelişkileri açığa çıkarıyor. “Parasız eğitim” talebiyle pankart açanlara verilen hapis cezaları dahi, sistemin gerçek yüzünü gösteriyor.

Konu hakkında konuşan rektörlerden bazılarıysa üniversitelere ticari bir kurum olarak baktıklarını saklamadılar. Eskişehir Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Davut Aydın “Üniversitelerin finansmanı konusunda yeni yaklaşım üzerinde çalışmamız gerekiyor. Bizim döner sermayeyi şirkete dönüştürmek istiyoruz. Oysa biz kendi öz gelirlerimizle yaşamımızı sürdürüyoruz. Ama ciddi boyutta mevzuata, harcamalarda sıkıntımız oluyor.” sözleriyle düzenin asıl isteğini ifade etmiş oldu.

Çok sıfırlı LYS sonuçları

Geçen yılın şifreli üniversiteye giriş sınavı sonrasında beklenen Lisans Yerleştirme Sınavı (LYS) sonuçları açıklandı. Sınav sonuçları, çürümüş eğitim sistemini belgeledi.

Geçen yıl 1124 kişinin tam puan aldığı matematik testinde bu yıl ancak üçte biri kadar bir oranla 419 kişide kaldı. Geometri testini sıfır netle bitiren aday sayısı geçen yıla göre yüzde 71 arttı. Her bölümde geçen yıllara kıyaslandığında %70 ile %80 arası değişen başarı kaybı bulunuyor. Matematik ve geometri derslerinde tam puan alanlar ve sıfır çekenler arasında ters orantı bulunuyor. Tüm soruları doğru cevaplayan öğrenci sayısı düşerken hiç net çıkaramayan öğrenci sayısı artıyor. Matematik testinde 600 bin 822 adaydan sadece 419’u 50 tam puan alırken, 42 bin 221 aday ‘sıfır’ çekti. 600 bin 822 adayın girdiği Geometri testinde 1451 aday tam puan aldı, 64 bin 651 ‘sıfırcı’ çıktı. Geçen yıl 91 adayın tam puan aldığı Tarih testinde bu yıl bir kişi bile tam puan alamadı. Geçen yıl 891 olan sıfır net sayılı aday sayısıysa bu yıl 1801’e ulaştı.

Felsefe testinde geçen yıl bir aday tam puan almışken bu yıl tam puan alan öğrenci çıkmadı. Felsefe testindeki ‘sıfırcı’ sayısı ise geçen yıla göre katlanarak arttı. Geçen yıl 945 olan net yapamayanların sayısı bu yıl 13 bin 968’e çıktı.

Sınavda, sadece sıfır puana endeksli değil de 0-5 net arasında puan alanlar da eklendiğinde gerçek “başarı” tablosu şekilleniyor. Sınava sayılı günler kala yapılan değişikliklerle üniversite kontenjanlarını artırarak örtülmek istenen gerçekler, sınav sonuçlarıyla kendini gösteriyor.

Çürümüş eğitim sisteminin eleme sınavındaki tablosu iflasi işaret ediyor. Verilen eğitimin niteliksizliği eleme sınavının başarı ortalamasına da yansıyor.

Skandallar merkezi: ÖSYM

Son yapılan Lisans Yerleştirme Sınavı (LYS) sonrası liselerin Türkçe-Matematik alanlarından mezun olan öğrencilerin MF, sosyal bilimler bölümlerinden mezunların da TM puanlarının hesaplanması unutuldu!

Bu hata tüm başarı puan sıralamasını sil baştan etkileyecek. Verilen bilgilere göre hesaplamaların düzeltilmesi sonucunda LYS’ye giren 870 bin öğrencinin başarı sırası değişecek. Ayrıca sınavda elendiği belirtilen 200 bin öğrencinin de yaklaşık 100 bini barajı aşmış olacak.

Çürümüş eğitim sisteminin eleme sınavları her geçen gün yeni bir skandal doğuruyor. Eleme sınavlarındaki şifre, soru sızdırmalar gibi bilgiler dışında çarpık işleyen sistemin ihmalleri de ayrı bir skandal yaratıyor. Geleceksizliğin pençesindeki öğrencilerin puanlarını yanlış hesaplayan Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) şimdi tüm sıralamayı tekrar sunacak. Gelecek hayalleriyle

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

oynanan onbinlerce öğrenci yine, açıklanacak puanlara kitlenecek.

Gençliğin geleceğini çalan eleme sınavı öncesinde, puan hesaplamasını yapboza çevirerek bir okul başarı puanı hesaplanacağı açıklanmış ve bireysel başarı puanı olacağı ifade edilmişti. Danıştay’ın 18 Temmuz’daki üniversite yerleştirme puanlarında bireysel başarının kullanılmasını durdurma kararı nedeniyle mevcut hesaplama yenilenmişti. Bu kez eski düzenleme olan puanlarda okul başarısını yansıtan Ağırlıklı Ortaöğretim Başarı Puanı (AOBP) dikkate alınarak puanlar açıklandı.

Aynı hatayı iki yıl önce tekrarladıkları düşünüldüğünde ÖSYM’nin yaptığı “hata” değil sistemin gerçeğidir. 2010 yılında yapılan LYS’nin ardından da liselerin Türkçe-Matematik alanlarından mezun olan öğrencilerin MF-4 puan türleri hesaplanmamıştı.

“Meydanı onlara bırakmayacağız!”

3-4-5 Ağustos'ta gerçekleştirilecek Mamak 9. Kültür-Sanat Festivali öncesinde, Mamaklılarla konuştuk...

- Festivale daha önce katıldınız mı? Festival hakkında neler söylemek istersiniz?

Orhan Namı (Esnafl): Festivalin her sene yapıldığını biliyorum. Sürekli bir katılımım olmadı ama yarım saat-bir saat uğradım işimden kaynaklı. Bu tür festivaller Mamak halkı için bence iyi. Mamak halkıyla birlikte katılım sağlamak onlarla kaynaşmak açısından önemli. Ama önemli olan bu katılımı çoğaltmak için onlara daha değişik yollarla ulaşmak gerekiyor. Çok olumlu buluyorum ama bazı eksiklikleri de yok değil.

“İnsanlar duyarlı hale getirilmeli”

- Ne gibi eksiklikler var?

- Mamak halkının çoğunluğunu katamadığımız için eksiklik olabiliyor. Halkın ilgisini çekecek birtakım oyunlar, birtakım müzik şenlikleri ya da daha farklı, yeni bir şeyler bulamamamızdan kaynaklanabilir. Her insan bu eksiklikleri tamamlamak için bir şeyler ortaya koyabilir. Şimdi insanlar devrimci faaliyetlerde genellikle 1980'den bu yana uzak

tutulmaya çalışılıyor. Bu faşizmin, devletin insanlar üzerindeki baskısı ve bu baskı sonucunda insanlar devrimci faaliyetlerden, kültür şenliklerinden özellikle geri durmaya çalışıyor. Şimdi ilgisini çekmemek diye bir şeyi konuşuyoruz ya iyi bir müzik grubu getirdiğimizde toplanabiliyoruz, insanları da toparlayabiliyoruz. O müzik grubunu dinliyor insanlar ama sonra sizin bu insanlarla ilişkiniz devam edebiliyor mu? Onlarla evlerinde birtakım sorunları konuşabiliyor musunuz? İnsanları bu tür festivallere çekmenin amacı, insanlarla kaynaşmayı, onlarla birlikte olmayı gerektiriyor. Daha geniş çaplı sorunları onlarla birlikte çözebilmek ve onları harekete geçirebilmek amacı da olmalı. Ama demek ki yalnızca grupları, oyunları, eğlenceleri izleyip gidebiliyor.

Festivallerin amacı Türkiye'nin sorunlarını gündeme getirmek. Festivali yapmak için yapmak hiçbir anlam taşımıyor. Şimdi benim ya da sadece duyarlı insanların bu festivale katılması ne gibi bir katkı sağlayacak. Zaten bu duyarlı insanlarla iletişimimiz var, birtakım faaliyetlerimiz oluyor. Önemli olan duyarlı olmayan insanların festivale katılımını sağlamaktır. Festival bir müzik şöleni, tiyatro şenliği, eğlence yeri değil. Türkiye'nin ve insanlarımızın sorunlarını kültürel ve sanatsal bir şekilde insanlara anlatmak. Ben böyle düşünüyorum. Herkes böyle algılıyor mu temel sorun bu. Devletin sınırları dışındaki kültürel çalışmalara katıldığı için, devrimci mücadele verdiği için tutuklananlar var. Grup Yorum'a yönelik baskılar biliniyor. Yine festivallerin ardından yapılan operasyonlar var. Sizin de arkadaşlarınız tutuklandı.

Mehtap Namı (Esnafl): Festivale daha önce hiç katılmadım ilk defa bu sene katılacağım. Sesimizi daha geniş kesimlere duyurmak açısından bence çok güzel

festival. Önceden Tuzluca'yı küçük Moskova diyorlardı. Ama artık öyle bir şey kalmadı. Birlik, beraberlik açısından bence çok iyi olacak. Meydanı onlara bırakmadığımızı göstereceğiz. Bizim insanımızda artık değişti. Kimse birbirine güvenmiyor. Birliğe o kadar çok ihtiyacımız var ki ama biz birbirimize düşman kesiliyoruz. Umarım güzel geçer festival. Katılanlar da bu duygularla katılır. Mesela benim eşim şiir yazmayı çok sever. Bu yoğunluğa girdikten sonra şimdi okumakla yetiniyor. Kendi içimizde kalıyor bazı şeyler. Kültür Evi'ni de ailece tanıyoruz. Çok memnunuz. Oğlum evde çok kitap okumuyor ama oraya geldiğinde ne yapıyorsunuz bilmiyorum. Orada var bir şey. Günde 30-40 sayfa okuyor.

“Festival sonrasına taşınmalı”

Gülseren Yıldırım (Ev kadını): Festival çok güzel geçiyor. Çalışmalar da gayet iyi ve verimli oluyor. Ancak bu festival sonrasına çok taşınamıyor. Alana gelen emekçiler politikleştiriliyor. Ancak sonrasında onlarla daha sıkı ilişki kurmak gerekiyor. Yıllardır festivaller yapılıyor, katılım iyi oluyor, etkinlikler çok güzel geçiyor. Geçen yıl anketler yapıldı mesela. Sonrasında kaç kişiyle görüşüldü? Ne kadarından verim alındı? Hemen hemen hiçbirinden. Bence sıkıntı orda. Festival iyidir, hoştur, güzeldir tamam da sonrasına bakıyorum ben açıkçası. Oraya gelen kitleleri politikleştirememenin verdiği sıkıntıya

bakıyorum. 1. Festivalden beri katılıyorum ben. Yani şöyle belki 1-2 tane kaçırmışımdır. Böyle bir etkinliğin yapılması gerekiyor. Böyle bir etkinliği İşçi Kültür Evleri'nin yapması da çok güzel bir şey. Böyle bir festival ya da böyle bir etkinlik diğer örgüt-parti-derneklerde göremiyorum açıkçası. Gerçekten de hitap etmesi gereken kitlelere hitap ediyor mu? Kesinlikle evet. Gelen insanlardan görüyorum bunu. İşçilere-emekçilere, en kadınlarına hitap ediyor. Bence yapılmalı ve devam ettirilmeli. Söylemek istediğim şey sonrası için. Yoksa kesinlikle doğru bir etkinlik olduğunu düşünüyorum ve gerçekten de etkinlikler çok güzel, aktif geçiyor. Alanda her şey çok iyi. Süreç insanlara düşünmemeyi öğretiyor. İnsanlar buna göre davranıyor. İşçi Kültür Evlerini eleştirmek anlamında söylediğim bir şey değil. Süreç böyle ilerliyor. Üzülmediğim nokta bu. Bu emek harcanıyor ama tatmin edici bir sonuç elde edilemiyor. Geçen sene benim yaptığım anketlerde hep iyi şeylerle karşılaşıyorum, eleştiren görmedim. İnsanlar memnun ayrılıyorlar festivalden, özellikle emekçi kadınlar. Emekçi kadınlarla ilgili çalışmalardan bahsettiğimizde destekleyebileceklerini falan söylediler.

Kızıl Bayrak / Mamak

Mamak'ta yaygın ve tempolu festival çalışması

9. Mamak Kültür-Sanat Festivali çalışmaları kapsamında Tuzluca'yı, Tek Mezar, Fahri Korutürk, Cengizhan ve Ege Mahallesi olmak üzere emekçi semtlerinde şimdiye kadar 5 binin üzerinde festival çağrı el ilan ve 2 bin 500 bülten dağıtıldı.

İşçi Kültür Evi çalışanları kullandıkları çeşitli materyallerle festival duyurusunu yaygın bir şekilde yapıyorlar. Festivalin genel çağrısını yapan pankartlar, bölgeye yaygın bir şekilde yapılan afişler ve festival programının olduğu pankartların bölgede kullanılmasının ardından bölge komiteleri üzerinden de festival bülteni dağıtımlarına başlandı. Festival programının yazılı olduğu el ilanları hazırlanarak bültenle birlikte kullanıldı.

Tekmezar-Şirintepe bölgesinde kapılar tek tek çalınarak festivale çağrı yapılırken emekçilerden oldukça olumlu tepkiler alınıyor. Birçok emekçi, Kültür Evi'ni daha önceden de tanıdıklarını belirterek evlerine davet ediyorlar.

Tuzluca'yı bölgesinde yapılan bülten dağıtımlarında genel olarak emekçilerin yoğun ilgisiyle karşılaşıyor. Emekçiler festivale geçtiğimiz yıllarda katıldıklarını ve bu sene de katılacaklarını söylüyorlar. Ege Mahallesi'nde işçi-emekçilere festival bülteni ulaştırılıyor. Gecekondu bölgesi olan Eski Çöplük Mahallesi'nde yapılan bülten dağıtımlarında ise birçok emekçinin evi ziyaret edilerek hem festival üzerine hem de gündemdeki sorunlar üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Bölge alt komiteleri “işçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarını emekçilere taşıırken, son dönemde Suriye'ye müdahale gündemi tartışılıyor. Mutlu Mahallesi ve General Zeki Doğan Mahallesi'nde de afişlemeler yapıldı. Kimi yerlerde çeşitli sol gruplar tarafından afişlerin özel olarak kapatıldığı görüldü.

Yaz sürecinde eğitim çalışmalarıysa oluşturulan haftalık seminerlerle sürdürülüyor. “Devrimci gençlik hareketi” ve “Kadın sorunu” üzerine iki farklı sunum daha gerçekleştirildi.

Festivalde sergilenmek üzere aylar öncesinden hazırlıklarına başlanan müzik, şiir ve tiyatro topluluk çalışmalarına festivale sayılı günler kala hızlanarak devam ediliyor.

Kızıl Bayrak / Mamak

Meclis komisyonu Roboski'yi aklıyor

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu’nun “katliamı araştırmak” üzere kurduğu Uludere Alt Komisyonu’nun Başkanı AKP Ordu Milletvekili İhsan Şener, “Devletin bütün belgeleri kendileri ile paylaştığı kanaatinde olmadığını” ifade ederek gelinen yerin hala ilk adım olduğunu gösterdi.

Şener, önümüzdeki Ekim ayında açıklanması beklenen Uludere Alt Komisyon raporu için şunları söyledi: “Burada askeri bir operasyon var, terörle mücadele var. Yerleşim yerleri dışındaki yerler askeri yasak bölge. Bölge insanının kaçakçılıktan geçinme serüvenine, belki bunu cesaretle söylemek zor bir şeydir ama güvenlik birimleri tarafından göz yumulmuş. 13-15 yaşında çocuklar kaçığa gidiyor. Ve buralar terörün geçiş bölgesi. Yani teröristler mi kaçakçılar mı, bu hususta emin olunmadan belki bu sınır ötesi operasyon yapılmış.”

Düzenin “demokrasi” algısı

Şener konuştuğunda sermaye devletinin açmazı bir bütün olarak ortaya çıkıyor. Alenen işlenen katliama

gerekçe yaratma çabası devletin acizliğine işaret ediyor. Bir yandan belgelerin sunulmadığı söylenerek komisyonun işlevsizliği itiraf edilirken diğer yandan ‘belge saklamak anlamında değil’ denilerek devletin güvenliği için bilgilerin verilmemesi meşrulaştırılıyor.

Göstermelik araştırma komisyonu düzenin “demokrasi” algısını da yansıtıyor. Ocak ayında kurulan komisyonun istediği somut karar belgeleri halen iletilmiş değil. Bir dizi prosedür ve bürokratik engele dayanılarak komisyonun istediği veriler sunulmuyor.

Kaldı ki komisyon başkanı Şener’in ifade ettiği gibi bir yaklaşım hakim oldukça açığa çıkacak her belge aynı bakışla gözardı edilecektir. Geçtiğimiz aylarda Uludere Alt Komisyonu’nda 34 Kürt emekçinin sınırı geçişi sırasında alınmış Heron görüntüleri izlendi. BDP’li Ertuğrul Kürkçü başta olmak üzere komisyonun bir dizi üyesinin açıklamalarına rağmen AKP’li milletvekilleri gerçeği inkar etti. Göstermelik yargılama, göstermelik meclis araştırması işçi emekçilerin katliamdan dolayı oluşacak tepkiyi kırmak için oynanan oyunlardır.

Yargı paketinde ‘çifte standart’

Yargıtay 1. Ceza Dairesi, 3. Yargı Paketi sonrası yapılan başvuruyu değerlendirerek Tahir Canan için kararını açıkladı. Kararda Canan için, 2025 yılı olarak gözükene salıverilme tarihi 9 yıl geri çekilerek 20 Mayıs 2016 olarak belirlendi. Yargı paketleriyle eli kanlı katiller sokağa salınırken, “reform” adı altındaki paketin yarattığı çifte standart her geçen gün biraz daha aydınlanıyor.

Katillerin serbest bırakılmasını “solcular karşısında adaletsizlik dengengelendi” diye savunanlar Türkiye’nin en uzun tutuklusu Tahir Canan’ı tutsak etmeye devam ediyor.

“İçeride bir tane solcu kalmadı. Ülkücülerin mağduriyetinin giderilmesi için Başbakan talimat

verdi” diyen AKP Milletvekili Selçuk Özdağ, 90’lı yıllarda “solcuların bırakıldığını” iddia ederek yargı paketini savunmuştu. Oysa ki, Tahir Canan gibi bir dizi siyasi tutsak uzun yıllardır cezaevinde bulunuyor. Onyılları bulan cezalara çarptırılan tutsaklar, yargı paketi kapsamında olmalarına rağmen düzen yargısı tarafından keyfi gerekçelerle serbest bırakılmıyorlar.

7 TİP’li öğrenciyi katleden eli kanlı faşistler serbest bırakılırken, üzerine atılı suçlar dahi kanıtlanmadan düzmece iddialarla tutsak edilen Tahir Canan 31 yıllık cezasıyla Türkiye’nin en uzun süre tutsak kalan kişisi. Gerici, faşist katillerin salınması için özel hüküm ekleyenler en temel eşitlik ilkesini bile çiğneyerek dağıttıkları adaletin ne olduğunu da gösteriyorlar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kurt davasında ibretlik savunma

Muğla Üniversitesi öğrencisi Şerzan Kurt’un Muğla’da 19 Mayıs 2010 tarihinde yaşanan polis destekli faşist saldırı sırasında polis tarafından kurşunlanarak katledilmesinin ardından açılan davanın 16. duruşması 24 Temmuz günü Eskişehir 1. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görüldü.

Şerzan’ın kaldırıldığı İzmir 9 Eylül Hastanesi’nden çıkan raporu mahkeme heyetine sunan avukatlar, raporda mermi giriş deliğinin sanık Gültekin Şahin’in silahından çıkabilecek kurşunun genişliğiyle aynı olduğunu ifade ettiler. Bu raporun tam zıddı olan Adli Tıp Kurumu raporunun ise yanlış olduğuna dikkat çekildi. Şerzan’a hedef gözeterek ateş açan Gültekin Şahin’in, “olası kastla adam öldürmek” suçu yerine “kasten adam öldürmek” suçundan ceza alması gerektiğini belirttiler.

Şerzan’ın babası Ömer Kurt, katil konusunda en ufak bir şüphesi dahi olmadığını belirtti. “Öyle olsaydı, 2 bin kilometre yol gelmezdim” diyen Kurt, bu sistemin bebekten katil yarattığına dikkat çekti. Kurt, Şerzan’ın ölümünü “örgüt bağlantısı var” diyerek meşrulaştırmaya çalışanların ahlaksızlık yaptığını dile getirdi.

Polisin avukatı Uğur Kaymaz davasını dayanak yaptı

Duruşmada katil polis Gültekin Şahin de söz aldı. Kendisinin kurban seçildiğini iddia eden Şahin’in “Tahliyem zaten olacak” ifadelerini kullanması dava sonucunda düzen yargısı tarafından aklanacağına duyduğu güveni gösterir nitelikteydi.

Gültekin Şahin’in avukatının savunmaları da oldukça ibretlik ifadeler barındırdı.

Avukat, Şerzan’ın vurulduğu olayı kastederek, “Bu gençlerin orda ne işi vardı?” sorusunu sorabildi.

12 yaşındaki Uğur Kaymaz’ın katledilmesinin ardından açılan davadaki cezasızlık sonucunu örnek gösteren avukat, “Kaymaz davasında dört özel hareket polisi tek bir gün bile tutuklu kalmadı. Müvekkilimiz ise iki yıldır tutuklu” ifadelerini kullandılar.

Şahin’in tutukluluk halinin devamına karar veren mahkeme heyeti, duruşmayı 16 Ağustos 2012 tarihine erteledi.

Duruşma çıkışında mücadele çağrısı yükseltildi

Duruşmanın ardından adliye önünde basın açıklaması yapıldı.

Burada konuşma yapan *Avukat Nezahat Paşa Bayraktar*, polis terörüne karşı mücadele edilmesi ve davanın takip edilmesi gerektiğini belirtti.

Ardından *BDSP çalışanı* söz alarak, mahkemenin 16 duruşmadır katili cezalandırmadığını, bunun yerine davayı takip eden 27 öğrenciyi “KCK üyesi olmak” iddiasıyla dava açıldığını belirtti. BDSP çalışanı, herkesi mücadeleyi yükseltmeye çağırdı.

Ömer Kurt ise, “Hepinizi Şerzan’ın sıcaklığıyla selamlıyorum” ifadelerini kullandı.

TİHV Yönetim Kurulu Üyesi Coşkun Üstercin’in konuşmasının ardından açıklama sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Hedef gösterilen devrimci katledildi!

Sermaye devletinin eli kanlı cellatları polisler tarafından 20 Temmuz günü Gazi Mahallesi girişinde bir taksi içindeyken kurşunlanan **Hasan Selim Gönen** isimli devrimci, kaldırıldığı Okmeydanı Araştırma Hastanesi’nde şehit düştü.

Polis katletmek için taradı

16 Haziran günü Gaziosmanpaşa’da DHKC militanları tarafından işkenceci bir polisin infaz edildiği eylemin ardından İstanbul Valiliği ve polis teşkilatı tarafından fotoğrafları basına dağıtılan ve katledilmeleri için açık biçimde hedef gösterilen **Hasan Selim Gönen** ve **Sultan Işıklı** isimli devrimciler, Gazi Mahallesi girişinde bir taksinin içinde polislerle karşılaşınca çatışma çıktı. Çatışma sonucunda Hasan Selim Gönen yanındaki Sultan Işıklı’yı bölgeden uzaklaştırmaya çalışırken yaralandı. Çatışmada katil polislerden ikisi de devrimciler tarafından vuruldu.

Polisin saldırısı sonrası Hasan Selim Gönen ve Sultan Işıklı yaralı olarak gözüaltına alındı. Sivil polis ekiplerince gerçekleştirilen infaz amaçlı saldırının ardından resmi polis ekiplerine haber verilirken, yoldan geçen bir kişi de “şüpheli” denilerek gözüaltına alındı.

Karnına isabet eden kurşunlar sonucu ağır yaralanan Hasan Selim Gönen, Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde yaşamını yitirerek ölümsüzleşti.

Açıkça hedef gösterilmişlerdi

19 Haziran günü Hasan Selim Gönen ve Sultan Işıklı’nın çeşitli fotoğraflarını basına dağıtan polis, “*Gaziosmanpaşa’da öldürülen polislerin failleri bunlar*” diyerek iki devrimcinin katledilmesi için adeta ferman vermişti.

Katliamcı devletin her türlü tezgahına maşalık eden burjuva medya ise bir kez daha uğursuz rolünü oynayarak devrimcileri hedef gösterme yarışına girişti. Türlü demagojilerle yalan haberler yapan sermaye düzeni borazanı basın kuruluşları, ağızlarından salyalar akıtarak devrimcileri hedef gösteren sayısız haber yaptı.

Aileler katliam olabileceğine dikkat çekmişti

Polis ve burjuva medya eliyle gerçekleştirilen komplolar üzerine açıklama yapan TAYAD’lı Aileler, hedef gösterilen iki devrimcinin her an katledilebileceğine dikkat çekmişlerdi.

İstanbul polisinin kirli oyunlarına ve burjuva medyanın düzmece haberlerine tepki gösteren TAYAD’lı Aileler, 22 Haziran günü İstanbul Emniyet Müdürlüğü önünde basın açıklaması yaparak, “*Biz doğurduk, size öldürtmeyeceğiz!*” demişlerdi.

Basına katliam da yetmedi, şimdi aileler hedef alınıyor

Sultan Işıklı’nın kurşunlanması ve Hasan Selim Gönen’in katledilmesiyle de yetinmeyen düzen medyasının aktörleri, olayın ardından devrimcilerin ailelerini hedef almaya başladı.

Kızı Sultan Işıklı’nın fotoğraflarının basına dağıtılmasının ardından “*Kızımın resimlerini yayınlayanların çoluğu çocuğu olanlara söylüyorum. Benim kızım devrimcilik yapıyordu ve işte bu yüzden polis onların resimlerini kullandı*” ifadelerini kullanan anne Cennet Güneş, burjuva medya tarafından kirli haberlerin hedefi oldu.

Birçok gazete ve televizyon, “‘*Kızım yapmaz’ demişti ama kızı polis katili çıktı*” türünden kirli haberler yaparak, aileleri de dolaysızca hedef aldı.

Vali ağzından irin akıttı, katliamı savundu

Devrimcileri hedef alan infaz girişiminin ardından basına açıklamalarda bulunan İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu adeta ağzından irin akıttı.

“*Teröristler yeni bir eylem hazırlığında*” diyerek devrimcilerin kurşunlanmasını meşrulaştırmak isteyen Mutlu, düzen güçlerinin bilindik kirli ağızıyla konuşmayı ve demagoji yapmayı da ihmal etmedi. Kurdukları çok yönlü komployu “*Emniyet teşkilatımız ve devletimizin bütün güvenlik güçleri, istihbarat birimleri el ele verdi*” şeklinde tanımlayan Mutlu, arsızlıkta bununla da yetinmeyip şu ifadeleri kullandı:

“*Bugün o çalışmaların sonucunu almaktan ve ebediyete intikal etmiş şehidimizin ailesinin, milletimizin, ülkemizin gönlünü ferahlatmaktan memnun ve mutluyuz*”

Sultan Işıklı tutuklandı

Polis saldırısında iki kolundan kurşunlanan ve yaralanan Sultan Işıklı isimli devrimci için tutuklama terörü devreye sokuldu.

Kaldırıldığı Okmeydanı Araştırma Hastanesi’nden 23 Temmuz günü öğle saatlerinde Çağlayan’daki İstanbul Adliyesi’ne getirilen Işıklı, çıkarıldığı mahkemece tutuklandı. Işıklı, savcılık sorgusunun ardından sevk edildiği nöbetçi mahkemede de susma hakkını kullandı. Işıklı, tutuklanmasının ardından cezaevine gönderildi.

Hasan Selim Gönen sonsuzluğa uğurlandı

Sermaye devletinin polis teşkilatı tarafından katledilen **Hasan Selim Gönen** isimli devrimcinin cenazesi, polis tehditleri ve baskısı sonucunda ailesi tarafından 22 Temmuz günü İzmit’te erken saatlerde toprağa verildi.

İzmit Bahtiyar Mezarlığı’nda düzenlenecek törenle sonsuzluğa uğurlanması beklenen Gönen, polisin yoğun baskısı sonucunda ailesi tarafından erken saatlerde Kent Mezarlığı’nda defnedildi.

Anma töreni için İstanbul’dan gelen otobüsler İzmit’e ulaştığında Gönen’in cenaze toprağa verilmişti ve mezarlık polis ablukası altına alınmıştı.

TAYAD’lı Aileler ise mezarlıkta bir anma töreni gerçekleştirdiler. Hasan Selim Gönen’in

fotoğraflarının taşındığı anmada “Hasan Selim Gönen ölümsüzdür” pankartı açıldı.

Saygı duruşunun ardından TAYAD’lı Aileler adına konuşan Ahmet Kulaksız, Gönen’in polis tarafından katledildiğini söyleyerek basının da başından beri bu katliama zemin hazırladığını dile getirdi. Bedel ödediklerini fakat aynı şekilde bedel ödetceklerini vurgulayan Kulaksız, medyanın da gerçekleri yazmadığına dikkat çekerek “Bir gün tüm bunların hesabını soracağız” dedi.

Açıklamaların ardından Gönen’in mezarı başında devrimci marşlar okunarak anma sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Ali Çelik sonsuzluğa uğurlandı

22 Haziran günü Erzincan’a götürülürken yaralı halde gözüaltına alınıp cezaevine konulan Ali Çelik, 20 Temmuz Cuma günü hastanede şehit düştü.

Sermaye devletinin bilinçli politikası sonucu tedavisi engellenerek katledilen Ali Çelik 21 Temmuz günü Dersim Hozat’ta düzenlenen törenle sonsuzluğa uğurlandı. Cenaze teslim alındıktan sonra sloganlarla Belediye Mezarlığı’na yürüyüş başladı.

Mezarlıkta Ali Çelik şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşundan sonra Yeni Demokrasi Aileleri Birliği tarafından açıklama okundu. Yaşamın bütün alanlarında işçilerin, köylülerin ve gençlerin saldırılara maruz kaldığı bir dönemde bulunulduğuna vurgu yapılan açıklamada, “Ali yoldaş ne iltir ne de son olacaktır” denildi.

22 Haziran’da tutsak düşen ve haziran ayının son haftasından itibaren Erzincan Mengücek Araştırma ve Eğitim Hastanesi’nde komada bulunan Ali Çelik’in ailesi ve avukatları Çelik’in İstanbul’da daha iyi bir hastaneye sevkini istemiş, Adalet Bakanlığı izin vermeyerek ölümünü hazırlamıştı.

Katledilen bir devrimcinin ardından...

*“Ya ölü yıldızlara götüreceğiz hayatı
Ya da dünyamıza inecek ölüm”*

Hani “günler ağır, günler ölüm haberleriyle geliyor” diyordu ya şair, işte o ölüm haberleriyle gelen ağır günlerden birinde yakaladın beni, bizi, hepimizi... Artan polis terörünün sokak ortasında sıradan emekçileri linç etmeye vardığı, evine iki lokma ekmek götürebilmek için kaçakçılık yapmak zorunda kalan Kürt köylülerinin üzerine bombaların yağdığı ve en kötüsü de tüm bu vahşete hak ettiği gibi bir tepki veremediğimiz, belki de katledilmeye alıştığımız bugünlerde, Gazi Mahallesi’nin kenarında bir taksinin içinde vücuduna saplanan kurşunlarla yakaladın bizi. Aslını sorarsan o kurşunların saplandığı yer senin vücudundan öte bizlerin yüreği oldu. Ama en çok da o kısacık ömründe seni tanıma şansına sahip olan insanların...

O şansa sahip olan insanlardan biri olarak günlerdir düşünüyorum. Üniversiteli gençlik mücadelesi içinde ilk tanıştığımız günleri, daha sonrasında farklı alanlarda yaşadığımız tesadüfî karşılaşmaları ve elbette ki senin tutsaklıklarını ve haber bültenlerinde yaşadığımız karşılaşmaları... Bu karşılaşmaların her birinde duruşundan ve sınırsız gülüşünden yansıyan yaşama ve mücadeleye bağlılığını, insanlara aşıladığın umut tohumlarını...

Genelde adettendir, ölümsüzleşen bir devrimcinin ardından akıllar hep güzel anılara gider, ne kadar tartışma ve gerilim yaşasan da insanın aklında kalan hep olumlu yönlerdir. İtiraf ediyorum ben senin ardından tersini denedim. Ama yanlış anlama, seni eleştirmek ya da mahkûm etmek için değil. Tam tersine bu arayışta senin tertemiz insanlığından başka bir şey bulamayacağımı bildiğim için.

Belki aynı alanda çok fazla bir arada bulunma, çok fazla şey paylaşma şansımız olmadı, ama o kısacık zaman diliminde yaptığımız politik tartışmalarda bile insanın içini ısıtan bir sıcaklığın, mücadeleye ve savunduğun çizgiye derin bir bağlılığın vardı. Normal koşullarda insanı çileden çıkartabilecek bir dizi düşünceyi o kadar safça ve tertemiz bir inançla ifade ediyordun ki karşıdaki insana samimi bir gülümsemeden başka bir şey yapma şansı bırakmıyordun. Bu yüzden yıllardır hiç karşılaşmamış bile olsak devrimci hareketin yürek burkan tablosuna bakıp canının sıkıldığı anlarda aklıma ilk düşen insanlardan biri hep sen oldun. Yaşama ve devrime bağlılığının en temel gerekçelerinden biriydi sen ve senin gibi insanlar...

Çünkü devrimci olmak her şeyden önce insan olmak demektir. Tüm ideolojik ve politik tahlilleri bir kenara bırakırsak, insani olan her şeyi yok eden bu düzenden nefret etmeyen, ama daha da önemlisi o düzenin yok etmeye çalıştığı değerleri ısrarla korumaya çalışmayan biri zaten devrimci olamazdı. İşte bu yüzden kapitalizmi ve onun nasıl yıkılacağını tahlil ederken senden çok daha yakın düşüncelere sahip olduğum birçok insandan daha değerliydin benim için. Senin ve senin gibi insanların varlığı, adına kapitalizm denilen o aşağılık düzenin ne yaparsa yapsın amacına ulaşamayacağını en yalın kanıtıydı.

Biliyorum kızacaksın ama bu yüzden hala öfkelenemiyorum bedenine saplanan kurşunlara.

Çünkü o taksinin içindeki insanın sen olduğunu öğrendiğim andan beri yaşadığım sarsıntıyı hala atlatamamış değilim.

Aslına bakarsan ilk defa da yaşamıyorum bu sarsıntıyı. Sonuçta çok da uzun sayılmayan ömrümüzde kaç kez aldık değil mi benzer haberleri? Zafere mahkûm olduğumuzu bilerek kaçımız tereddütsüzce göze aldı bedel ödemeyi... İşte sen de şimdi o kervandasın. Hem de ölümsüzlüğün kızıl yıldızının en çok yakıştığı insanlardan biri olarak...

Ama yine de seni o kervana uğurlamanın derin hüznünü taşıdığımı saklayamam. Çünkü sen de çok iyi bilirsin ki bu uğurlamaların bazıları insanı ayrı sarsar. İşte senin katledilmen de benim için ayrı bir sarsıntı oldu Hasan...

Aynı bundan 13 yıl önce o güne kadar hiç tanımadığım Habip’in ve Ümit fotoğraflarını haber bültenlerinde gördüğümde olduğu gibi; aynı Mercan’da katledilen devrimcilerin cenazelerini defnederken kanlı kefenlerine dokunduğumda olduğu gibi... aynı 3 yıl önce Esenyurt’taki çatışma haberini okuyunca aklıma düşen “acaba?” sorusunun ertesi gün katledilenin Alaattin yoldaş olduğunu öğrendiğimde yaşadığım sarsıntı gibi derin bir sarsıntı oldu senin katlediliş haberin de...

Ama diyorum ya ölümsüzler kervanında yer almayı en çok hak eden insanlardan biriydin. Kısacık yaşamına koca bir umudu sığdırdın. İşte bu yüzden seni özlemekten ve o sınırsız insanlığına sarılmaktan başka bir şey gelmiyor elimden.

Çünkü sen her şeyden önce insandın. Hani bir siper yoldaşı Ulucanlar’ın ardından Habip yoldaş için yazıyordu ya “insan gibi insan!” diye... İşte sen de insana dair her şeyin büyük bir hızla kirlendiği dünyada “insan gibi insan!” olmayı başaran nadir insanlardan biriydin.

Bu yüzden seni özlemekten başka elimden bir şey gelmiyor dediğime aldırma. Elbette seni özleyeceğim, ama ölü yıldızlara hayatı götürmekte kaybettiğimiz her saniyenin dünyamıza nasıl alçakça bir ölüm olarak döndüğünü seninle bir kez daha gördüm.

İşte bu yüzden ölü yıldızlara hayatı götürmek için acele etmekten başka bir şansımız olmadığını biliyorum. Ve sana diyorum ki, merak etme, dünyamıza daha kaç tane alçakça ölüm inerse insan, bezirgân saltanatı mutlaka son bulacak, ölü yıldızlara hayat sizlerin taşıdığı ışıqla birlikte gidecek.

D. Taylan

‘96 ÖO şehitleri Sarıgazi’de anıldı

‘96 Ölüm Orucu şehitleri TUYAB tarafından İstanbul Sarıgazi’de yapılan eylemle anıldı. Kitlenin Sarıgazi Bölge Hastanesi önünde toplanmasıyla başlayan eylemde ‘96 süresiz açlık grevi ve ölüm orucu şehitleri ölümsüzdür’ pankartı taşındı.

1996 Ölüm Orucu şehitlerinin resimleri ve çeşitli dövizler taşınırken yürüyüş, Ölüm Orucu şehidi Ali Ayata’nın mezarı başında sonlandırıldı.

Yürüyüş boyunca 1996 Ölüm Orucu şehitlerinin isimleri sayılarak “Yaşıyor!” sloganları haykırıldı.

‘96 Ölüm Orucu şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından TUYAB adına basın açıklamasına geçildi. Genelgelerle devrimci tutsakların teslim alınmaya çalışıldığı aktarılarak tutsakların hedef alındığı saldırılara karşı direnişe geçildiği anlatıldı.

Açıklama şunlar ifade edildi: “20 Mayıs’ta TKP/ML, DHKP-C, MLKP, TKEP-Leninist, Direniş Hareketi, TİKB, EKİM ve THKP-C/HDÖ davalarından 1500 tutsak süresiz açlık grevine başlamıştı. Direniş bütün görkemiyle sürüyordu. Bedenler hücre hücre erirken tarih 21 Temmuz’a geldiğinde yani direnişin 63. gününde Aygün Uğur, 65. gününde Altan Berdan Kerimgiller, 66. gününde İlginç Özkeskin, 67. gününde Hüseyin Demircioğlu, Ali Ayata, Müjdat Yanat, 68. gününde Ayçe İdil Erkmen ve SAG direnişçisi Tahsin Yılmaz, 69. gününde Yemliha Kaya ve SAG direnişçileri Ulaş Hicabi Küçük, Osman Akgün ve Hayati Can’la zincir kırıldı ve yıldızlaşan bedenlerle zafere ulaşıldı.”

Açıklaması tecrit ve hak gasplarına karşı mücadele çağrısıyla bitirildi.

Kemal Türkler mezarı başında anıldı

22 Temmuz 1980 sabahı Merter’de evinin önünde sendikaya gitmek üzere arabasına binerken düzenlenen faşist bir saldırı sonucu katledilen DİSK’in ve T. Maden-İş’in Genel Başkanı **Kemal Türkler**, 32. ölüm yıldönümünde Topkapı’daki mezarı başında anıldı.

3. Yargı Paketi’nin meclisten geçirilmesiyle birlikte Kemal Türkler cinayeti ile 7 TİP’linin yaşamını yitirdiği Bahçelievler Katliamı’nın tetikçilerinin serbest bırakılması, anmaya katılanlar tarafından protesto edildi. Anmada, eli kanlı katillerden hesabı emekçilerin soracağı haykırıldı.

“Katillerden hesabı emekçiler soracak!”

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) tarafından düzenlenen anmaya DİSK’e bağlı sendikaların üye ve yöneticilerinin yanısıra TKP, TKP 1920 ve ÜİD-DER de katıldı. Topkapı Mezarlığı’nın girişinde toplanan kitle Kemal Türkler’in mezarı başına yürüyüş gerçekleştirdi. Anmada DİSK’in katılımının ağırlığını Birleşik Metal-İş üyeleri oluşturdu. DİSK eski Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK eski Genel Sekreteri Musa Çam da anmada yer aldı.

En önde, karanfillerle donatılmış “Kemal Türkler” yazılı çelenk ile Kemal Türkler’in fotoğrafının bulunduğu “Aramızda” yazılı pankart taşındı.

“Katillerden hesabı emekçiler soracak!”, “AKP’nin yargısı katilleri koruyor!”, “Kemal Türkler aramızda!”, “Kemal Türkler kavgamızda yaşıyor!” ve “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganlarının atıldığı anma, Türkler’in mezarı başında DİSK Örgütlenme Daire Başkanı **İsmail Yurtseven**’in yaptığı konuşmayla başladı. “Solcuları katleden anlayışın katilleri serbest bıraktığını” dile getiren Yurtseven, faşizme karşı omuz omuza mücadele çağrısı yaptı. Açılış konuşmasının ardından Kemal Türkler şahsında işçi sınıfı mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına saygı duruşunda bulunuldu.

Anmada konuşan DİSK Genel Sekreteri ve Birleşik jMetal-İş Genel Başkanı **Adnan**

Serdaroğlu, “Gözyaşı dökmek, matem tutmak için biraraya gelmediklerini” belirterek “İnsanlık suçunda zamanaşımı olmaz” dedi.

Kendi adaletlerini fiili ve meşru zeminde kuracaklarını söyleyen DİSK Genel Sekreteri, eli kanlı faşistlerden hesap soracaklarını sözlerine ekledi.

“Taşlar ne kadar direnirse dirensin sular yol almaya devam edecektir” diyen Serdaroğlu, Kemal Türkler’e seslenerek konfederasyonun ve onun bıraktığı değerlerin “emin ellerde olduğunu” dile getirdi.

“Affetmeyeceğiz”

Serdaroğlu’nun ardından söz alan Kemal Türkler’in kızı **Nilgün Soydan** da, AKP ve MHP’li milletvekillerinin elbirliği yaparak babasının katillerini cezaevinden çıkardığını söyledi. Soydan, Kemal Türkler cinayetinin tetikçilerinden Ünal Osmanağaoğlu’nun da 3. Yargı Paketi düzenlemesi kapsamında serbest bırakıldığını ifade etti. Soydan konuşmasını, “Affetmenize izin vermeyeceğiz” diyerek sona erdirdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <http://www.kizilbayrak.org>

“Tutuklu KESK’liler serbest bırakılsın!”

KESK’li tutsakların serbest bırakılması taleisiyle 25 Temmuz günü Adana ve İzmir’de basın açıklamaları gerçekleştirildi.

Adana

KESK Adana Şubeler Platformu, Adana Postanesi önünde basın açıklaması yaptı.

KESK Adana Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Sinan Tunç tarafından okunan basın açıklamasında, şu an cezaevlerinde bulunan 70 KESK üye ve yöneticisinin serbest bırakılması talep edildi. TTB Öğrenci Kolu ve SES Öğrenci Komisyonu üyesi 13 öğrencinin de tutsaklığına son verilmesi talebinin dile getirildiği açıklamada, tüm bu tablonun AKP’nin “ileri demokrasinin” somut örneği olduğu vurgulandı.

Açıklamada, “3. yargı paketi” uygulamasından diğer reform örneklerinde olduğu gibi katillerin yararlandığı söylenerek, “Tutsak milletvekillerinin, gazetecilerin, seçilmiş belediye başkanlarının, bilim insanlarının ve sendikacıların tahliye edilmemesiyle 'yargı reformunun' kimlere yönelik çıktığı görülmüştür” denildi.

Açıklamanın ardından, tutsaklara dayanışma kartları atılarak eylem sona erdi.

İzmir

KESK İzmir Şubeler Platformu, SES İzmir Şubesi toplantı salonunda basın açıklaması yaparak tutuklu KESK’lilerin ve tıp öğrencilerinin derhal serbest bırakılmasını istedi.

KESK üye ve yöneticilerini hedef alan tutuklama terörüne dikkat çekilen açıklamada, ülkelerine, yaşadıkları toprağa ve halka karşı kendini sorumlu kılan, sağlık hakkına sahip çıkan tıp öğrencilerinin de tutuklamaların hedefi olduğuna vurgu yapıldı. Açıklamada, “Bu uygulamalar 'ileri demokrasi' iddiasının bir göstergesi olmuştur” denildi.

Açıklamada, 3. yargı paketi ile Özel Yetkili Mahkemelerin kaldırılacağı iddia edilse de paketten sadece olağanüstü yargılama rejimini daha da pekiştirecek yeni düzenlemelerin çıktığı ifade edildi. Eli kanlı katiller salıverilirken KESK’lilerin ve tıp öğrencilerinin halen tutuklu olmalarını anlamanın mümkün olmadığı vurgulandı.

Açıklama şu sözlerle noktalandı:

“Konfederasyonumuz ve sendikalarımız üzerindeki baskı ve yıldırma politikalarına son verilmeli, tek suçları sendikal faaliyet yürütmek olan KESK’liler ve sağlık hakkı mücadelesinin genç neferleri olan tıp ve sağlık öğrencileri derhal serbest bırakılmalıdır”

Kızıl Bayrak / Adana - İzmir

“Son ölen bu düzen olduğunda katliam kelimesi tarihten silinecek!”

Ölüme düşman kıldırın Lethe ırmağının suyuyla yıkanan dünyaya...*

Ay doğmadı bu gece

Siyaha çalmadı gökyüzü

Zira ölüyor insanlar

Sebebi sebepsiz,

Karmaşık bir denklemin sonucu olarak...

İnsanlık ölüyor;

neden öldürüldüğünü bile bilmeden

pisi pisine haince

ölecek olan ne varsa korumak isterken

Umut vuruldu sokak ortasında

Unuttuğumuz ne varsa ölüm taşır

unutmamak; umutla savaştıktan geçer.

Artık yok etmek isteğiyle yazılır son nokta

Zaman üç noktayla direnirken...

Yaşamı köleleştiren düzen Habil ve Kabil’in ilk dövüşünden beri insanın insanı ölümünü üretiyor. Düzenin kirlettiği yaşamlar kadar insanlık da bozuluyor. Özel bir sebep olmadan, öldürmek için öldürüyor bir insan evladı!

Sokakta yürürken omuz attığı için değil, cebinden çıkacak belki 200 lira için de değil, sadece öldürmek için insan öldürülüyor. Belki Türkiye coğrafyasına uzak bir hikaye fakat kapitalizmin öz çocuğundan bahsediyoruz. Son katliamı “Batman” filminin ilk gösterimi sırasında yaşandı. 12 hayat vuruldu 58’i yaralandı. Haberlerin tüm magazinsel aktarımlarının arkasında burjuvazinin buram buram vahşet kokan yapısı dışı vuruyordu. Yaşamı köleleştiren düzen elbette oynadığı oyunla insanları izleyici kılmasını da bilir. Fakat bir oyuncu rolünü unuttur ve doğaçlama yaparsa seyirci de düşünür. Yaşanan gerçek mi yoksa film mi? Katliam sırasında belki de en acı anlar arasında izleyicilerden birinin durumu şov sanmasıydı. Asıl orada insanlıktan çıkarılmış katliam başladı. Asıl o an ölen insanlar yanında kurşunlar insanlığa da saplandı.

Günlerce bunu tartıştılar. Batman filminin temel karakterlerinden Joker’e özenen katil için psikoloji tahlilleri yapıp filmin etkisini değerlendirdiler. “Gangster Squad” filminin de sinema salonuna baskın sahnesi taşıdığı ifade edilerek katilin buradan feyz aldığı tespitleri yapıldı. Federal ajanlar katilin evine 36 saat giremedi. Her adıma yerleştirilen bubi tuzakları ve bombaların temizlenmesi uzun sürdü. Sonuç katilin cephaneliğini ortaya çıkardı. Katliam sırasında kullanılan silahlarla birlikte bir yarı otomatik AC-15 saldırı tüfeği, bir adet Remington pompalı av tüfeği, iki Glock tabanca, 6 bin mermi, ev yapımı kimyasal patlayıcılar, havan topu mermisi olduğu zannedilen ağır silah mühimmatı...

Ve asıl atlanmaması gereken ev yapımı kimyasal dışında olan her şeyin yasal olarak alınmasıydı. Yani kapitalizmin yasalarına uygun bir katliam izlendi sinema salonunda. İlk anın şokunu atlatanlar Amerika’daki silah ruhsat sayısı ve her bir kişiye bir silah düşen orantıları gördüler. Ama görmedikleri bir şey var. Silah sayısındaki doğru orantı yaşam için tersten işlemekte. Amerika’da ruhsatlı 211 milyon silah var. Yani kişi başına bir ateşli silah! Buna yasadışı silah satışındaki esneklik de eklendiğinde ortaya çıkan tablo tüm ülkenin gerçek bir cephanelik olduğunu gösterir.

Kapitalizm katillerini aileden seçer

Kapitalizmin kutsal yapı taşı aile çürüyor. Esasta içerdeki çürük tüm vücudu sarmış bulunuyor. Amerika’da aile yapısı çökmüş durumda. Birkaç istatistikle örneklersek; bir Amerikan ailesinde çocuk 18 yaşına gelene kadar ortalama 12 kere şehir ve ev değiştiriyor. Seri katilleri yarattıkları ailelerin %70’inde anne veya babası alkolik. % 50’sinde baba evi terk etmiş. Ve % 40’ı yetimhanede büyümüş. Katillerin büyüyen çocuklarla arasındaki bağ sistemin gelişim seyridir. Kapitalizmin deforme ettiği insani bağlar bu çarpık yapıda çocuk büyütürse katil olması ‘doğal’ sonuçtur. Kriminal polis tarihine girmiş 200 seri katil bulunmakta ve bunların %75 yani 150’si sadece Amerika’da cinayetlerini işlemiş bulunuyor. Bu katillerin neredeyse hiçbirinin düşünce üzerine bir hastalığı ya da sakatlığı bulunmamaktadır. %31’i üstün zekalı iken çok azı ruhsal ve sinirsel hastalıklara sahiptir.

Aşırı sağcı Anders Behring Breivik’i hatırladınız mı? Sadece bir yıl önce 22 Temmuz sabahı girişti küçük Norveç’in büyük katliamına. Bir beyaz tenli ölüm yüzü katil 69 can aldı. Sinsi planı günlerce hazırlayarak, insanlığı ölümün soğuşuna taşıyarak. Bir ‘amacı’ vardı. Manifestosuyla kendine insan diyen herkes bir kez daha irkildi. Öldürdüğü insanlardan daha fazlasını ölüm için işaretleyen manifesto Hitler’in *Kavgam*’ını 21. yüzyıla yorumluyordu. Fakat kapitalizmin yarattığı diğer canavarların yanında bu bireysel katiller masum kalıyor. Hitler’i büyüten eller şimdi gözyaşlarını siliyor. Ne geçmişe değiştirdiler ne de geleceği. Her şey kurulduğu günden bugüne aynı aynı şekilde yürüyor.

Hollywood ne kadar kirli ne kadar masum

Filmi suçlayarak kendi vicdanlarını temizleyen birçokları görmek istemese de 7. sanat, insanın elinde tutmadığı hiçbir düşü taşımaz. Filmi yaratan ticari kaygı en geniş kesimin aklına ulaşmayı hedef alır. Sende olmayana sana taşımaz. Bundandır süper kahraman hikayelerinin birbirinin türevi olarak tekrar etmesi. İnsanlık hep doğaüstü bir güç, koruyucu bekler. Kendine güvenemez. Kendisini özne olarak istemez. Filme bırakılan kurtuluş hayali kadar gerçektir perdeden çıkagelen katliam. Ama repliklerine

bağlı kalanlar için zaten hayat yoktur!

Şiddetten beslenen Amerikan sineması için her film bir rüya propagandasıdır. Amerikan rüyasının hiç bitmeyen kahramanlığı ile her film buram buram emperyalizmin ideolojisi kokar. Filmlerde uzaylılara karşı savaşı kazanan deniz piyadelerinden süper kahramanlara kadar hep Amerikan rüyasının kurtarıcıları sunulur. Kaldı ki, ‘Batman’ serisi de bunlardan biridir. Dünyanın tüm birikmiş kötülüğü Amerika’dan çıkan süper kahramanlarla kurtarılır. Pandora’nın kutusunu açarak tüm günahları dünyamızın üzerine salanlar belki de bu filmlerle kendilerini avutuyorlardır. Tüm kötülöklere analık yapanlar topraklarında büyüyen katiller karşısında şaşırıyor.

“Onlar gibi konuşma. Öyle değilsin. Öyle olmak istesen bile. Onlar için, sen de tıpkı benim gibi bir ucubesin. Şimdi sana ihtiyaçları var. Ama olmadığında, seni bir cüzzamlı gibi kenara atacaklar. Ahlaki değerleri, yasaları kötü bir şaka gibi. İlk belada hepsini bıraktılar. Onlar sadece dünya izin verdiği ölçüde iyi olabilirler. Sana göstereceğim. İş tamamlanınca bu medeni insanlar birbirlerini yiyecekler. Ben bir canavar değilim. Ben sadece dönemecin önündeyim.”**

Anlık duyguları ve düşünceleri kenara atın. Karşınızda dikilip 12 kişiyi öldüren adama iyi bakın. Şimdi büyük ihtimalle hakkında çıkacak idam cezasını hücrede bekliyor 24 yaşındaki eski tıp öğrencisi James Holmes. Fakat tarihi tekerrür ettiren kapitalizm için isimleri değiştirerek işlenen bu kaçınıcı bireysel katliam? Daha kaç kez vurulacak ve bu düzenin yarattığı pislğin içinde yok olacağız. Burjuva basın katliamı aktarıırken sanki marifetmiş gibi aynı bölgede yıllar önce de bir okulun basılıp aynı amaçsızlıkta insanların katledildiğini not düşüyor. Fakat kapitalizm oldukça aynı sebepsizliği daha çok göreceğiz. Lethe ırmağında yıkanan dünya unuttur elbet tüm yaşamışlıkları, unutulmayacak hayatlar yaratıldığında, ölümü bir amaç uğruna yaşamak anlam kazandığında ve de son ölen bu düzen olduğunda katliam kelimesi tarihten silinecek.

* Lethe Irmağı Yunan Mitolojisinde Yer altı dünyası Hades’in 5 nehrinden biridir. Ölülerin ruhları bu nehrin suyundan içtiğinde dünyada yaşamış oldukları geçmiş fani hayatlarına dair her şeyi unuttuklarına inanılır.

**Joker (BATMAN Kara Şövalye filminden)

Mücadele Postası

“Dirençle...Umutla kalın...”

Değerli arkadaşlar merhaba,

Evvela, selam ve sevgilerimizi gönderip çalışmalarınızda başarılar dilediğimizi belirtelim.

Güzel bir haberle başlayıp devam edeyim. Kuvvetle muhtemel haberini almışsınız. Biz yine de aktarıp sevincimizi siz dostlarımızla paylaşalım. 6 Temmuz Cuma akşamı Ali Abbas'ı tahliye ettiler. Şu bildik “3. yargı paketi”nin onaylanmasının akabinde, dilekçeyle tahliye istemimizi yazmıştık. İki gün sonrasında da karar iletilmiş oldu. Bugüne kadar onlarca -hatta yüzlerce de diyebiliriz- dostumuzu ve yoldaşımızı sizlerin yanına gönderdik, her defasında o anlatılması imkansız hüznü sevinci yaşadık... Ali Abbas'ın gidişiyle o duygu yine bizi buldu.

Tabii ki uzun sürmeyecektir... Ama tekrardan yaşayacağımız da garantidir!

22 tarihli mektubunuzu ve beraberinde göndermiş olduğunuz kitabı almış, A. Abbas'la cevap yazmayı planlamıştık. Öncesinde, Ali mektubunu hazırlamış beni bekliyordu. Kendisini uğurlayınca size yazmış olduğu mektup bende kaldı. Bu zarfın içinde o mektubu da gönderiyorum.

Gönderdiğiniz kitap için teşekkürlerimizi bildirelim.

Bildiğiniz üzere Kandıra 2 Nolu F tipi hapisanede yayınlarınız düzenli geliyordu. İki ay evvel Erzurum'da görülmekte olan bir dosya nedeniyle getirildim. Mahkeme jet hızını dahi geride bırakacak bir sürede dosyamızı karara bağladı. Kendi hukuklarını hiçe sayıp taleplerimizi dikkate almayarak Abidin Kahraman'a 15 yıl bana da müebbet hapis cezası verdiler. Şayet dosya hakkında bilgi edinmek isterseniz avukatımız Meral Hanım'a sorabilirsiniz. Durumu, gelişmeleri ayrıntılı anlatacaktır. Dosyanın açılma biçimi yargılanmamıza sebep olan olay sizleri şaşırtacaktır.

Sevgili arkadaşlar, bulunduğumuz “mekana” dair haberleri basından takip ediyorsunuz. Değişen pek bir şey yok. Aynen devam ediyor. Yalnız önümüzdeki hafta Kandıra'da verilmiş olan “hücre cezası” nedeniyle tek kişilik hücreye konacağım. Yıldırma, sindirme amacıyla uygulanacak 20 günlük hücre cezasının nedenlerini anlatmama gerek yok. Sanırsam bildik keyfi sebepler desem yeterli olur. Her hapisanede disiplin cezalarının infazı da farklı olmakta. Mesela 2000 Ölüm Orucu nedeniyle Adli Tıp'ın bana verdiği Wernice Korsakof raporu var. Rapordan kaynaklı hücre cezası veremezler fakat veriyorlar. İnfazını ise farklı uyguluyorlar. Şöyle, hastane ya da hapisane doktoru “hücrede kalamaz” raporu verirse 6 ay kapalı görüşten men, iyi halin olmadığı için 2 yıl da açık görüş yaptırmıyor. Yine iki yıl sevk isteme hakkın olmuyor. Yetmezmiş gibi etkinliklere çıkarılmıyorsun. Şimdi iki seçeneğim var: Ya 20 gün hücreye konulacağım ya da 2 yıl tüm haklarım gasp edilecek. Anlattığım bu durumun sonucunu ve ayrıntılarını ilerleyen zamanlarda yazacağımız mektuplara konu eder, sizleri bilgilendiririz.

Yayınlarınızı düzenli gönderirseniz mutlu oluruz. Belirttiğiniz kitapları bekleyeceğiz. Burada bulunan arkadaşların selamlarını aktarayım.

Tüm çalışanlarınıza ve okurlarınıza selamlarımızı gönderiyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Dirençle... Umutla kalın...

Özgür Çelik
H Tipi Hapishanesi-C1
Erzurum

Çiğli İKSE'de film gösterimi

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Derneği, her ay düzenli bir şekilde gerçekleştirdiği film gösterimlerine devam ediyor. Çiğli İKSE Temmuz ayındaki film gösterimi kapsamında Yılmaz Güney'in “Duvar” filmini gösterildi. Cezaevlerinde çocukların tutuklu ve hükümlülerin yaşadıkları taciz, tecavüz ve baskıları konu alan film 24 Temmuz Salı akşamı gösterildi.

Film öncesinde kısa bir konuşma yapılarak cezaevlerinde çocukların yaşadıkları sorunlara değinilerek aradan yıllar geçmesine rağmen cezaevlerinde tecavüzlerin, tacizlerin baskıların artarak devam ettiği söylendi.

Pozantı Cezaevi'ndeki olaylara değinilerek son dönemde KCK operasyonları adı altında binlerce insanın cezaevlerine doldurulduğu, cezaevlerindeki yer sıkıntısı ve baskılar nedeniyle de isyanların baş gösterdiği ve devletin zihniyeti değişmediği sürece bu yaşananların da değişmeyeceği vurgulandı.

Film sonrasında da sohbetler edilerek filmde yaşananlar ve günümüzdeki benzer olaylar üzerine tartışıldı. Film öncesi yürütülen hazırlık çalışmasında telefon, mailler kullanılırken bire bir görüşülerek emekçiler filme çağrıldı.

Kızıl Bayrak / Çiğli

“Cezaevleri, işkence merkezleri”

Urfa F Tipi Cezaevi'nden Adana Kürkçüler F Tipi Kapalı Cezaevi'ne sürgün edilen BDP Şanlıurfa Milletvekili İbrahim Ayhan'ı, BDP Adana Milletvekili Murat Bozlak ile BDP Şanlıurfa Milletvekili İbrahim Binici ziyaret etti.

Ziyaretin ardından açıklamalarda bulunan Bozlak, "Cezaevleri işkence merkezlerine döndü" dedi.

Bozlak ile Binici, cezaevinden ayrılırken basın mensuplarına kısa bir açıklama yaptı. İbrahim Ayhan'ın cezaevinde tutulmasının yanlış olduğunu söyleyen Bozlak, "Seçildiği gün tahliye edilmesi gerekiyordu. Nakledilip, Adana'ya getirildiğinde 2 gün tecritte tutulup zor koşullar altında yaşamaya zorlanmıştı. Adalet Bakanlığı'ndan açık görüş için izin almamıza rağmen, cezaevi yönetiminin keyfi tutumu ve kararıyla, disiplin cezası aldığı gerekçe gösterilerek açık görüşe izin verilmedi. Yani cezaevleri tam bir işkence merkezlerine döndü" dedi. Bozlak, Türkiye'nin bütün cezaevlerinde benzer sorunların yaşandığını söyledi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İzmir Cad. Halilbey İşhanı D-9/13 Kızılay / ANKARA

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

**İşçilerin birliğı, halkların
kardeşliğı için...**

**9. Mamak
Kültür-Sanat Festivali'nde
buluşalım!**

**3-4-5
Ağustos
Saat: 19.00**

**Tekmezar
Hacı Bektaş-ı
Veli Parkı**

Program

- * Erdal Beyazgül
- * Deniz Arslanbaş
- * Doğukan Kaya
- * Malik İnci
- * Yavuz Canpolat
- * Şair Mehmet Özer
- * Mamak İKE Müzik Topluluğı
Şiir Topluluğı
Tiyatro Topluluğı
- * Canşenliğı Oyuncuları
“Laz Marks”
- * Ve Sanat Tiyatrosu
- * Belgesel Gösterimleri
- * Devrim Şehitleri Anması
- * Sunumlar
- * Söyleşiler

İletişim: Tuzluçayır Mah. 586 Sok. 2/A Mamak Tel: 368 06 90

İşçi Kültür Evi